

Emperyalist-kapitalist sistem ağır hasta

“Önce şunu anlayalım. Bu 50 yılda, hatta muhtemelen 100 yılda bir yaşanabilecek bir olay” diyor Amerikan Merkez Bankası Eski Başkanı Greenspan. Emperyalizmin 1929 Buhranı’ndan beri geçirdiği en büyük ikinci krizi, burjuva ekonomistler de dahil kabul etmeyen pek kalmadı.

Emperyalizmin baş aktörü konumundaki ABD

ekonomisinin resesyona girmesi, bankacılık sektörünü etkileyerek finansal krize neden olmuş durumda. Peşi sıra gelen, tarihi en az yüzyıllık dev yatırım bankalarının birbiri ardına çöküşü ve ardından Amerikan Merkez Bankası’nın yüz milyarlarca dolarlık kurtarma operasyonu... **Peki ya sonuç?** Görünüşe bakılırsa ABD ekonomisine durmadan serum bağlayan FED’in de piyasada güveni sarsılmış ve ürettiği çözümler sorunu giderek tırmandırmış durumda. **Sayfa 8**

Zaman, tek yumruk tek barikat olma zamanıdır!

Türk egemen sınıfları arasında uzunca zamandır süren hegemonya çatışması, yeni gözaltılar ve tutuklamalar eşliğinde sürüyor gibi görünse de, çatışmanın taraflarının çoktan uzlaştığına dair veriler, ağır basmaya başladı bile.

Faşist TSK’nın, ilk başlarda sahip çıkıyor gi-

bi görüldüğü eski generallerini ziyaret ediliyle birlikte daha da netleşen uzlaşma eğilimi, ardına gerçekleşen tahliyelerle somut bir hal aldı. Sistemin kendi içindeki “uçları” temizleme ve de kontrgerillayı yeniden yapılandırmaya dönük çabaları ise, alt kademelerdeki kontra-faaliyetçilere dönük operasyonlarla sürüyor.

Esas soperasyonun, başta Kürt Ulusal Hareketi olmak üzere, devrimci ve ilerici güçleri hedeflediğini ise yaşanmakta olan gelişmeler sanırız yeterince gösteriyor. **Sayfa 9**

Sayı: 27

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Yıl:1 3-16 Ekim 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Sansürlü hırsızlık, tezkereli demokrasi

Egemen sınıfların her gün birbirlerini yeni yolsuzluklarla, rüşvetle suçlaması halkımızı şaşdırtmamaktadır. Çünkü bu düzen soyguna, yağmaya, hırsızlığa dayanmaktadır. Tüm yolsuzluklar gibi bugün ortaya çıkan hırsızlıkları da sansürlenecek, egemenler kartlarını birbirine gösterip “işlerine” bakacaklardır. Bunun yanısıra demokrasi çığırkanlığıyla başta Kürt halkı olmak üzere emekçilere yönelik saldırılarda kolkola yürüyeceklerdir. Tıpkı önümüzdeki günlerde yeni bir saldırı için Meclis’ten geçirecekleri tezkere gibi... Yani sansürledikleri hırsızlıklarıyla ve tezkereledikleri demokrasiyle düzenin çarkı işleyecek. Ta ki biz ezilenler buna dur deyinceye kadar!

Adalet mi?

20 hapisaneye aynı anda düzenlenen ve 28 devrimci tutsağın yaşamını kaybettiği 19 Aralık operasyonu ile ilgili davalar devam ediyor.

Çanakkale E Tipi Hapishanesi’nde yaşanan operasyonla ilgili dava ise sonuçlandı. Çanakkale Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen davanın 16 Eylül’de yapılan duruşmasında “suçlu” bulunamadı ve operasyonda yer alan tüm kamu görevlilerinin beraatine karar verildi.

Sayfa 7

Irena Fernandez tutuklandı

Prof. Dr. İrena Fernandez, hükümet aleyhinde “yalan-yanlış haber yazdığı ve yaydığı” gerekçesiyle, 10 Eylül 2008 Çarşamba sabahı, Malezya hükümeti tarafından tutuklandı. Malezya’da Tenaganita Kadın Gücü’nün kurucusu-yöneticisi ve ILPS’nin kurucu üyelerinden. 30 yıldan beridir Malezya’da göçmenlerin ve kadınların hakları için aktif mücadele etmekteydi.

Sayfa 12

Aynı hesap, aynı saldırı

Yer: Bitlis’in Mutki ilçesi, Tarih: 8 Ağustos 2008
İnsanlığın öldüğü bu an’da T. Kürdistanı’na savaşa giden asker, gerillanın cansız bedeni üzerinde zafere edasıyla çektiği bu “Asker Hatırası” ile insanlığı bir kez daha öldürdüğünün farkında mıdır?

Sayfa 6

Oramar baskını, egemen sınıf temsilcilerince “sözün bittiği yer” olarak tabir edilmişti. Akabinde büyük bir tören havasında, hava saldırılarından sonra başlatılan kara hareketinin 25. hareket olduğu itinayla unutturulmuş, bunun son olmayacağı akıllara getirilmemeye çalışılmıştı. Üstelik bunun için koşullar zaten öncesinden hazırlanmıştı. Cumhuriyet Mitingleri yerini “Kürd’e ölüm mitingleri”ne bırakmıştı bile.

Bayrağını kapıp sokaklara fırlayan insan kalabalığı histerik bir ruh haliyle haykırırken, ölüm istediklerinin farkında değillerdi belki. İşte böyle bir atmosferde başlatılan operasyonların bugün geldiği nokta çok açıktır. Soruna salt askeri bakanlara, “ordu gidecek ve yok edecek” diyenlere, çok kısa ve öz bir şekilde de olsa net bir cevabımız vardır, hem de onların dilinden, daha kolay anlamaları için: TSK yenilmiştir.

Sayfa 6

Desa’da onların bir amacı var!

29 Nisan’dan bu yana işe geri dönmek için işten atıldıkları Desa fabrikasının önünde direnen deri işçilerini 25 Eylül’de ziyaret eden Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri dayanışma duygularını ifade etti. **Sayfa 4**

Develi’nin yolları çöpçülere kapalı

25.09.2008 tarihinde Manisa’nın Saruhanlı ilçesine bağlı Develi köyünden Ankara’ya gelen köylüler, köylerine yapılacak katı atık bertaraf tesisini ve ürünlerinin para etmemesini meclis önünde protesto etti. Köylüler, muhalefeti sarı, hükümeti ise kırmızı kart göstererek protesto etti. **Sayfa 5**

Bakin şu konuşana!

Ergenekon davası nedeniyle tutuklanıp F tiplerine konulanlardan Kuddusi Okkır hayatını kaybedince buraları bir kere daha hatırlar oldular. Oysa Kuddusi Okkır’dan önce birçok insan F tiplerinde hayatını kaybetmiş ama hiçbiri burjuva-feodal medya kalemşörleri için bir anlam ifade etmemişti. **Sayfa 7**

İşçi köylü’den

Yazmak bir eylemdir...

Halk kitlelerine bilinç taşıma araçlarından biri olan yazılı ajitasyon ve propaganda önemsemek ve kullanmak ideolojik bir tutumdur.

Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Kriz var kriz var, emperyalizm bunalımda

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sistemin krizi karşısında mücadelemizi büyütelim!

Sayfa 4

Pusula

Duruşunu sağlamlaştırarak katkını artır

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Başka bir dünya mümkün, ama nasıl?

Sayfa 13

Tahta kasalarının altında ezilen hayatlar...

İşçi emekçi yığınların sosyal haklarının tamamen ortadan kaldırılma-ya çalışıldığı bir dönemdir. SSGSS adı altında emekçi kesimlere dayatılmaya çalışılan yasanın, özellikle de ağır çalışma koşulları altında, düşük ücretlerle çalışmaya mahkûm edilen kesimlerin yaşamlarını daha da zorlaştıracığı kesin.

Ancak şu da zaten bir gerçek ki, bu yasanın hayata geçirilmesinden önce de, birçok iş kolunda çalışan emekçiler, uzun yıllar boyu **herhangi bir sosyal güvenceleri olmadan ve de oldukça ağır çalışma koşullarında** çalışmak zorunda bırakılmaktalar.

Sosyal güvenceden yoksun çalıştırmanın en yaygın olarak hayata geçirildiği iş kollarından biri de **sebze-meyve halleri**.

Yaşları 12-13'ten başlayan çok sayıda emekçi, sebze-meyve hallerinde yaşam mücadelesi veriyor. Neredeyse tamamı **sigortasız** çalıştırılan bu işçilerin büyük bölümü **Kürt işçiler**.

İstanbul'daki en büyük meyve-sebze hallerinden biri de, **Kozyatağı**'nda bulunan hal. Burası yaklaşık on yıl önce Cevizli'den buraya taşındı. Eski halin yerinde ise şu sıralar, lanse edildiği biçimiyle, "Dünyanın en büyük Adalet Sarayı"nın inşaatı sürüyor. Halin Cevizli'den, daha küçük bir alandaki Kozyatağı'na taşınması, birçok işçinin işinden olmasını da beraberinde getirmişti o dönem.

Ancak Kozyatağı'ndaki halin de bir süre sonra başka bir yere, büyük bir ihtimalle Pendik/Kurtköy'e taşınma ihtimali olduğu, yakında inşaatının tamamlanacağı söyleniyor.

Hal işçilerinin içinde buldukları ağır çalışma koşullarını bir de onlardan dinlemek üzere, Kozyatağı Hal'ine gittik.

bet etmeyi kabul ediyor. Ancak zamanı sınırlı, çünkü hemen geri dönüp, başka bir kamyonun malını taşımak zorunda. Adının **Eşref Türkoğlu** olduğunu öğreniyoruz. Halde çalışan işçiler genelde Muşlu olmasına karşın, Türkoğlu Bayburtlu. 15 yıldır halde çalıştığını söylüyor. Çalışma koşullarını ve de özellikle sigortalı olup olmadığını soruyoruz.

"**Ne gezer**" diyor ve devam ediyor: "**sigorta yok, aldığımız günlük ücretle de evi zar zor geçindiriyoruz. Çalışma koşulları çok ağır. Gece on ikide gelip sabah yine 12 civarı ancak eve gidebiliyoruz. Patronlar bizim sırtımızdan, yani hamalların sırtından para kazanıyor.**"

Neden sigortalı olmadıkları sorumuzu: "**Patronlar sadece kendi akrabalarını sigortalı yapıyor. Biz sigorta deyince, hemen uzak duruyorlar bizden**" sözleriyle yanıtıyor. Halde toplam 193 yazıhane olduğunu ve bunların her birinde en az 4 sigortasız işçinin çalıştığını söylüyor. **Bu da yaklaşık 800 sigortasız işçi anlamına geliyor.**

Sigortadan denetim gelmesi durumunda, burada bağımsız ve yevmiyeli çalıştıklarını söylemeleri isteniyormuş kendilerinden. Kabzımal-

rını Mert, Arhat, Mehmet ve Metin olarak veriyorlar. Mert 7 yıldır halde çalışıyormuş, Metin ise 11 yıldır. Diğerlerinin çalışma süreleri de yine 6-7 yıl arasında değişiyor. Çok genç olan

bu işçilerin, birçoğu gibi 12-13 yaşlarında burada çalışmaya başladıklarını öğreniyoruz. Dördü de, çalışma koşullarının ağırlığından ve de sigortasız çalıştırılmaktan şikayetçi. Mert'e göre bunun çözümü, kendi deyimiyle, doğu illerine iş olanakları yaratılmasından geçiyor. "**Buradaki rezalet ve pislik çalışma koşullarından ancak böyle kurtulabiliriz**" diyor.

Mehmet ise, çalışma koşullarının çok ağır olmasından, fiziksel yıpranmanın üst boyutlarda yaşanmasından kaynaklı, on yıl sonra artık bu işi yapacak güçte olamayacaklarını söylüyor ve "**İnsanın hayatını mahveden bir ortam**" diyor. Ağabeyleri de bu işi yapıyormuş. Hemen hepsi kalabalık nüfuslu aileler ve evde sadece bir-iki kişinin çalıştığını, bunun da geçinmeye yetmediğini söylüyorlar.

İşçilerin büyük kısmı gurbetçi...

Halde daha çok sayıda işçile kısa sohbetler yapıyoruz. Ancak büyük çoğunluğu sorularımızı yanıtlayıp hemen oradan ayrılmak istiyorlar. Bu sırada gözleri etrafı tarıyor. Patronların kendilerini görüp görmediğini anlamaya çalışıyorlar.

Dükkanların içindeki işçiler ise konuşmaktan tamamen kaçınıyorlar. İşlerini kaybetme korkusu hepsinin gözlerinden okunuyor. Halin taşınma durumunun olduğunu bir kez de işçilerden öğreniyoruz. Bu durumdan tedirginler. Çünkü yeni hale arabacı olarak tabir edilen ve haldeki işçilerin büyük çoğunluğunu oluşturan işçilerin girmesi yasaklanacakmış. **Bu da yüzlerce insanın işsiz kalması anlamına geliyor. Yani işçileri, sigortasız ve ağır çalışma koşullarının yanı sıra, işsiz kalma kaygısı sarmış durumda.**

Yaşamları, günde 12 saatten fazla, dolusu-boşunu taşımak zorunda kaldıkları tahta sandıkların altında ezilmeye geçen, taşdıkları yük boylarının iki katından fazla olan bu işçilerin büyük bölümü kendilerini "**gurbetçi işçi**" olarak tanımlıyor. Gurbetçilerin büyük bölümünün, "**Bakkalköy**"de oturduğunu söylüyorlar. Buralarda tuttukları gecekonduardan oluşan bekâr evlerinde, yaklaşık on kişinin bir arada yaşadığını söylüyorlar. Yerleşik olanların çoğunun ise, **Sultanbeyli**'de oturduğunu öğreniyoruz.

Halin önu manav, market vb. işletmelere ve de pazardaki tezgâhlarına mal almaya gelenlerin araçlarıyla dolu. Halden mal alma işlemi, gece yarısı başlıyor.

Bunun için de hal çalışanları gece **en geç 24.00** civarında hale geliyorlar.

İşçilerin kimi kamyonlarla gelen malları kabzımalın dükkanına indiriyor ya da mal almaya gelenlerin mallarını yüküyor. Bir de satın alınan malları tekerlekli el arabalarıyla kamyonlara taşıyanlar var. Halin dışına park etmiş arabalara mal taşıyanlarla karşılaşılıyor ilk önce.

"Hakkımızı gizlice örgütlenerek arayabiliriz"

Mali boşaltmış ve hale geri dönen, el arabalı bir işçiye yaklaşıp, kendimizi tanıtıyoruz. Ayrıca hal işçilerine yönelik çıkartılan, Partizan imzalı bildiriden veriyoruz kendisini. Bildiriye şöyle bir göz atıp, so-

ların işçi yükünün sıfır olduğunu söylüyor ve "**Çok büyük haksızlık var. Kime sorsan lanet okuyor**" diyor.

Bu durumdan kurtulmanın yolunun ne olduğunu sordumuzda ise "**Burada bize önderlik edecek kimse yok. Böyle birileri olsa, hakkımızı aramız. Gizlice toplanırız bir yerde, örgütleniriz ve tüm bu haksızlıklara karşı çıkarız**" diyor.

"İnsanın hayatını mahveden bir ortam"

Türkoğlu yanımızdan ayrılmak üzere müsaade istiyor. Biz de halin içine doğru ilerliyoruz. Hale girdiğimizde, mal indirme, yükleme, araçlara taşıma gibi, hummalı bir koş-turmacaya şahit oluyoruz.

Halin içinde yürürken, arabayla mal taşıyan birkaç genç işçiye yaklaşıp, sohbet etmeye başlıyoruz. Hepsisi Muşlu olan genç işçiler adla-

"Meslek yok, mecburen bu işi yapıyoruz"

Halde karşılaştığımız bir başka işçi ise, **Mehmet Kartal**. Kartal da Muşlu ve 8 yıldır bu işi yapıyor. Günlük kazancının idare ettiğini

(Kartal)

İşçi-köylü'den

Yazmak ideolojik, politik, kolektif bir eylemdir...

Yaz(ma)mak ideolojik bir eylemdir!

İddiasında olduğumuz dünyayı değiştirme mücadelesi için kitleleri bilinçlendirmek, kazanmak, sürekli kitle ile iç içe, iletişim halinde olmak gerekir. Bu, proleter ideolojinin gerekliliğidir. Sınıf mücadelesine tüm benliğiyle katılanlar kazanmanın, iktidar olmanın tüm araçlarını **en fazla ve en iyi şekilde** kullanmayı bir görev sayarlar. Dolayısıyla halk kitlelerine bilinç taşıma araçlarından biri olan yazılı ajitasyon ve propagandayı önemsemek ve kullanmak da ideolojik bir tutumdur. Sınıf ve müttfiklerini örgütlemeye gerekli araç ve yöntemlerden kimini küçümsemek, yok saymak ya da kendini bunların dışında tutmak aslında kendi ideallerinin, neyi neden istediğinin **yeterince** farkında olmamak demektir.

Kimileri "**ben eylem insanıyım, yazıyı başkaları yazsın**" gibi cümleler kurarak ideolojik planda yetersiz kavrayışlarını da ortaya koymuş olur. **Zira yazmak da bir eylemdir ve diğer eylemlerle aynı amacı taşır: değiştirmek!** Yazmak da –bir üretim şekli olarak- politikalarımızı kitleye taşıma biçimlerinden biridir. Dolayısıyla bunu yapmayı istememek kendisiyle çelişmek olacaktır bir devrimci için. Oysa yazmak, aşkına havale etmek bir yana zevkle yapmayı arzuladığımız bir çalışma olmalıdır... Öte yandan başkası yapmış burjuvaziye aittir. Onlar üretmezler, emek harcamazlar; en sevdikleri şeylerde bile bu böyledir. Mesela çiçekleri severler ama onlarla ilgilenmez, bahçıvana yaptırırlar bakımını, çocuklarını severler ama doğduğu andan itibaren dadılara vs. havale ederler. Bizim sevgimiz, burjuvazinin "sevgisinden" çok farklıdır. Halk sevgisi ile dolu olan, emek harcamaktan da kaçınmazlar. Aksine bunu büyük bir zevkle yaparlar. **Çünkü, bir proleter devrimci için mutluluk çalışmaktır, üretmektir.**

Kimileri de yazmanın gerekliliğini savunmakla beraber "**ben yapamam**", "**gerekli teorik bilgi ve deneyim yok**" vb. gerekçeler sıralamaktalar. Bu da ideolojik açıdan tartışılması gereken bir yaklaşımdır. Devrimciler asla **tatminkar** değildir. Bilim der ki her şey sürekli gelişir, değişir; demek oluyor ki her şeyin daha iyisi ve fazlası mutlaka vardır. Böyleyken "**yapamam**", "**yetmem**" demek, ne kadar bilimsel ve gerçekçidir? Bu, değişme-değiştirme gücünü kendinde görmemektir. Evet, insanlar bazı şeyleri yapma becerisine sahip olamayabilirler doğal olarak, bunu "kabul etmeliyiz". Fakat bununla birlikte şunu da kabul etmeliyiz ki; diğer tüm yapılabiliyor olduğu şeyler gibi, şu an yapamadıklarımızı da yapar hale gelebilirler. Bu, **istek ve emek** ile mümkündür. Cevheri ortaya çıkarmak için toprağı kazımak gerekir. **İsteği ve emeği doğuran şey ise bilinçtir.** Hedef ve duruşunun bilincinde olanların kazanamayacağı ve geliştiremeyeceği bir beceri de yoktur... Sorun, **bilinç ve irade** sorunudur.

Kıscacası yazmak **ideolojik** bir eylemdir. Yazmak için gerekli/yeterli siyasal ve teknik birikime sahip olamayabilir insanlar; bu anlaşılabilir ve de **giderilebilir/giderilmesi zorunlu** bir eksikliklerdir. Yazmamak veya gereksizliğini vs. savunmak, "teorisini yapmak" ise kabul edemeyeceğimiz, bize ait olmayan bir tutumdur. Kolektifin bilinçli parçası olan hiç kimse birikimlerini kendine saklamayı, kendisinin –dolayısıyla kolektifin- gelişimini sınırlamayı ve politikalarımızı daha geniş kitlelere taşımayı reddetmez. Aksi, kişinin kendisiyle –idealleriyle- çelişmesidir.

İktidarı almak, halk iktidarı kurmak iddiasındayız. Bu iddiayı gerçeğe dönüştürecek olan doğru politikalarımızdır. Fakat politikaların doğruluğu kadar onların kitlelere taşınması, kitlelerce benimsenmesi de hayati önemdedir. Bu politikaları yazılı olarak kitlelerle buluşturmak da **politik bir faaliyet**dir doğal olarak... Mesela, bir alandaki faaliyetçilerin ani bir gelişmeye karşı inisiyatif kullanıp tavır alması gerektiği ve bu faaliyetçiler konuya dair doğru politikalar belirleyebilmiş, doğru çözümleyebilmiş olsun, fakat bir bildiri dahi kaleme almayacağından yoksunlar! Görülüyor ki bu yeteneğin olmayışı bir anda o doğru çözümlemeyi işlevsiz kılacaktır. Bu, elbette razı olamayacağımız bir tablodur.

Öte yandan bu yazma çabası, politik gerilik –politikaya ilgisizlik- konularındaki sorunların çözümüne de katkı sunacaktır. Zira yazmak, bir incelemeyi, araştırmayı, gözlemlemeyi, tartışmayı ve yorumlamayı gerektirir. **Yazmak; öğrenirken öğretmek, öğretirken öğrenmektir.** Yazan kişi, bunu iyi bir şekilde yapmak için soru sorma, sorgulama, düşünsel derinlik yakalama, okuma ihtiyacı hissedecektir. Zaten bunlar olmaksızın yeterli, tatmin edici bir ürün ortaya çıkmaz. Bu şekilde bir çalışma bir taraftan kitlelere daha yoğun ve yaygın politika taşımada, diğer taraftan da yazanların politik seviyesini yükseltmede etken olacaktır.

Ortak amaçlar için bir araya gelenler açısından, kim(ler)in neyi yaptığını baktığımız, her yapılan kolektiftir. Buna, isterse baştan sonra tek bir kişi tarafından üretilmiş olsun, yazmak da dahildir. Zira genel hedefin gerçekleşmesinde gerekliliklerden birisidir o. Ve bu işle profesyonel ilgilenenler dışındaki herkes veya çoğunluk bu konuda asgari miktarda da olsa ürettiğinde politik zenginlik ve ortamda yaratılmış olacaktır.

Yazarken konu belirleme ve plan oluşturma aşamalarını mümkünse ortak yapmak daha iyi, sistemli, iç mantığı tutarlı yazılar üretilmesine, böylece yazan kişinin de becerisini daha hızlı geliştirmesine oldukça katkı sunacaktır; **ortak aklın tasarımı** daha yüksek nitelikli yazılar yaratılmasını sağlar. Ayrıca yazıya birlikte değerlendirerek eleştiri ve önerileri alarak en son halini vermek de kolektif bir çalışmadır ve yapılanın en güzelini yapmayı sağlamakla kalmaz, canlı bir politik ortam, olaylara geliş ve değişik açılardan bakabilme, ortak üretmenin güzelliğini tatmayı getirir... Duygu ve düşünce dünyasını zenginleştirir.

Münazara müsveddeleri ve çıkar çatışmaları...

25 Eylül'de Meclis'te gerçekleştirilen "tartışma-münazara komedisi" de hükümetteki partiyle hükümete aday partinin önde gelenlerinin halka iletilecekleri somut tek bir mesajları olmadığını, başta olanlarla başta olmak isteyenlerin her ikisinin de yağmacıları, soyguncuları temsil ettiğini bizlere başka bir açıdan göstermektedir.

Sistemin temsilcilerinin durumlarının hiç iyi olmadığı ve geleceği de parlak görmedikleri her geçen gün daha net şekilde anlaşılacaktır. Bunu bir yandan halka yönelik hiç ara vermeyen hak gasplarından, zamlardan, sınır içi ve ötesi askeri operasyonlardan vb. görmek mümkünken öte yandan kendi içlerindeki kavgadan anlayabiliyoruz.

Emgen sınıfların kendi içinde farklı çıkar gruplarının çatışması son yıllarda hiç arıvermeden, farklı düzey ve çeşitlilikte devam etmektedir. Daha öncesinde Genelkurmay Başkanlığı e-muhtıralarla hükümet üzerinde etkiye bulunmaya çalışıp hakim sınıflar içindeki muhalefete öncülük ederken klikler arası mücadelenin geldiği aşamada ve emperyalistlerin müdahalesiyle ön plana yargı geçmiş, AKP, kapatma davası üzerinden uzlaşmaya davet edilmiştir. Kapatma davasının ardından ise yaklaşık 7 yıldır ana muhalefet partisi olma iddiasıyla meclis koltuklarına kurulmuş bulunan ve hareketsizliği ile eleştirileri üzerinde toplanan CHP bir anda öne çıktı ve muhalefet partisi gibi davranmaya başladı.

Gerek dünya çapında gerekse de ülkemiz dahilinde sistemin içinden geçtiği kritik süreçte ekonomik krizin yanı sıra Ortadoğu, Kafkaslar ve Balkanlar gibi emperyalistler arası çatışmaların yoğunlaştığı bölgelerle doğrudan ilişki içinde olan Türk egemen sınıflarına yüklenen yeni misyon göz önüne alındığında AKP hükümetinin efendilerinden aldığı desteği sürdürdüğü ve ordunun da bu süreçte hükümet ile işbirliğini kabul ettiği anlaşılacaktır. Yine faşizmin bir numaralı sorun olarak görüldüğü Kürt ulusal sorununa yönelik sistemin sunduğu "çözüm"ün bir ayağı olan sınır içi ve ötesi operasyon meselesi ile yerel seçimlerde DTP'nin yenilgiye uğratıl-

rak Ulusal Mücadelenin askeri ve legal alanlarda zayıflatılması stratejisi hesaba katıldığında ordu ile hükümetin karşı karşıya gelmeyi tercih etmemesi anlaşılabilir.

Bununla birlikte yeni Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un göreve gelmesiyle birlikte kamuoyuna açıkladığı ve hiçbir özgünlüğü olmayan "açılımlar" incelendiğinde ve orduya "yakın" kalemlerin yazdıkları ele alındığında üzerinde durulan, hükümetin yolsuz-

luklar üzerinden teşhir edilip yıpratılması, tarikat ve dini vakıfların ekonomik gücüne dikkat çekilip bunun engellenmesi gerektiği vurgusunun yapılması da dikkate değerdir. Bu "taktiğin" açıklanmasının peşi sıra hem Doğan Grubunun hem de CHP'nin Deniz Feneri, Şaban Dişli ve çeşitli belediye-lerin ve önde giden AKP'lilerin yolsuzluklarını ardı ardına açıklamaya başlaması şaşırtıcı değildir. Hemen hepsi bir kaç yıl önce yapılan yolsuzlukların neden bugün piyasaya sürüldüğü sorusunun bunlar göz önüne alınmadan anlaşılması mümkün değildir.

Resmi siyasetin düzeysizliği

Her iki tarafın her gün birbirlerini yeni yolsuzluklarla, rüşvetle suçlaması halkımızı şaşırtmamaktadır. Emekçi halkımız da doğrudan gözlemleriyle farkındadır ki **bu düzen soyguna, yağmaya, hırsızlığa dayanmaktadır.** Rüşvet vermeden iş yaptırmanın mümkün olmadığını, bürokratik işlemlerde "tanıdığın, hemşerinin" olmasının avantaj getirdiğini,

eden halkımızca bilinmektedir.

İşte bu gerçeklik içinde karşımıza çıkan bir diğer olgu da **resmi-legal siyasetin** ülkemizdeki düzeysizliğidir. Herhangi bir burjuva devletinde dahi benzeri belgeler açığa çıktığında istifa etme, yargıya gitme gibi prosedürler uygulanmasına karşın bizim ülkemizdeki siyasi gelenek, hakkında hangi iddialar ortaya atılırsa atılsın, nasıl büyük bir hırsız ve soyguncu olduğu ortaya çıkarsa çıksın kimsenin koltuğunu bırakmaya yanaşmadığı ve pisince ortaya çıkarak karşısındakinin hırsızlığı üzerinden kendini meşrulaştırdığı bir gelenektir. **Bu nedendir ki kimsenin istifa etmemesi halkımızı şaşırtmamaktadır.**

Bununla birlikte karşılıklı iddiaları sunan tarafların düzeysizliği iddia sahiplerinin hakaretlerinden ve argo sözcüklerinden de anlaşılabilir. Küfürler o kadar rahat ifade edilmektedir ki böyle giderse Başbakanın açıklamalarının çocukların uykuda olduğu saatlerde yayınlanması zorunluluğu doğacak gibi görünmektedir. Mikrofonu kapan herkesin şeref ve namusunun bahsedip karşı tarafı bundan mahrum olmakla suçlaması da aslında her iki tarafta da noksan olan erdemleri ortaya sermektedir. Ülkenin gerçek sorunlarına somut cevaplar getirecek politikaları olmadığı ve var olan çürümüş düzenin çöplüğünde eşelendikleri için kısa süre içinde kabak tadı veren karşılıklı suçlamaların ve delillerin bir anlamı kalmamaktadır.

Bu şartlar altında 25 Eylül'de Meclis'te gerçekleşen "tartışma-münazara komedisi" de hükümetteki partiyle hükümete aday partinin önde gelenlerinin halka iletilecekleri somut tek bir mesajları olmadığını, başta olanlarla başta olmak isteyenlerin her ikisinin de yağmacıları, soyguncuları temsil ettiğini bizlere başka bir açıdan göstermektedir. Meseleyi ilginç, hey-

canlı ve izlenebilir kılmak için güncelce medyanın yaptığı reklama, münazarayı bir boks maçına dönüştüren tasvirlerle ve "hakaret etmeyeceksiniz, saygılı olacaksınız" gibi bir çocuğun dahi kabullenemeyeceği uyarıları sineye çeken kişiliklere rağmen bu kötü komedinin ciddi bir etki yaratmadığı, medyayı dahi tatmin etmediği ortaya çıkmıştır.

Her iki partinin bu atışmada öne çıkardıkları unsurlarının da Kürt kökenli olmaları da meselenin bir diğer ilginç yanındır. Bu kötü komedinin münazara müsveddesinde rol verilen siyasetlerin Kürt kökenli olmaları ve tüm çabalarına karşın sistem tarafından mimli sayılmaları da sistemi anlamak isteyenlere yeni veriler sunmaktadır. **Kılıçdaroğlu'nun Dersim'deki ailesinin tehdit edilip Ermeni kökenli olup olmadıklarının incelenmesi düzenin çirkefliliğini örneklemektedir.** AKP'nin T. Kürdistan'ına yönelik politikalarında aktif şekilde yer alarak faşizmin sadık bir hizmetçisi olan, askeri operasyonları destekleyen ve Kürt ulusunun en temel haklarının gasp edilip baskı ve işkence görmesinde rol alan **Den-gir Mir Mehmet Fırat'**ın mirlikten bahsedip saygı talep etmesi büyük bir aymazlıktır.

Hayali ihracat, uyuşturucu kaçakçılığı, vergi kaçakçılığı, siyasi baskı ve tehdit bu düzen içinde **gündelik** uygulamalardır. Kimse için de şaşırtıcı değildir. Halkımızın gerçek sorun ve gündemleri farklıdır ve oldukça fazladır. İşsizlik, yoksulluk, ekonomik kriz ve geleceksizlik sorunları her geçen gün derinleşmektedir. Bu nedenle söz konusu münazara komedileriyle uzun süre gündemi meşgul etmek ve halkımızı oyalamak mümkün değildir. **Ekonomik kriz dünya çapında derinleştiğiçe ülkemizdeki etkileri de artacak, siyasi kriz de buna paralel derinleşecektir.**

Sınıfsal Yaklaşım

KRİZ VAR KRİZ VAR, EMPERYALİZM BUNALIMDA!

İster doğrudan temsilcisi, ideologu konumunda olup da kalemi/mikrofonu eline alsın, isterse de "sol liberal" cenahın bin bir türlü rengine bürünerek aynı kulvardan seslensin, karşı-devrimci koronun yaşanan son büyük **mali kriz** karşısındaki durumu, krizden de betederdir. Duruma ilişkin, "kapitalizm budur, krizlerle yol alır, yenilenir, daha da güçlenerek yoluna devam eder" söylemleri, umarsız bir tanrıya yakarış seremonisine dönüşmüştür.

Nafiledir, çünkü kapitalizmin yoluna bir biçimde devam ediyor olması **yenilediği** anlamına gelmemektedir. Nafiledir, çünkü sistemin güçlenmesine yetecek iç dinamikler, yani dünya ölçeğinde önemli yaşamsal kaynakların ve doğanın bizatihi kendisi kurutulma, tüketilme aşamasına doğru sürüklenmektedir. Nafiledir çünkü, krizden çıkış için gerek merkezin içinde gerekse de dışında kısa ve orta vadede sağlanabilecek birliklerin ömrü tartışılır hale gelmiştir.

2007'nin yaz aylarında ABD'nin konut kredileri (mortgage) ve vadesiz kredi (subprime credit) piyasalarında baş gösteren krizin, 2008 baharında Amerika'da Bear Stearns, İngiltere'de Northern Rock bankalarının kurtarılmasına uzanan bir boyut alması, "neo-liberal politikaların iflası", "küreselleşmenin

sonu" gibi nitelemelerle karşılaşılması. Bu kötümser yorumlara karşın, "**devletin**" istisnai müdahale hakkından bahisle, borsaların yeniden sağlanan "**istikrar**"ına dikkat çeken merkez sözcüleri, "her şey yolunda, paniğe gerek yok" mesajı vermişlerdi.

Ne var ki, daha 6 ay dolmadan hiç bitmeyen çalkantılar daha büyük bir dalga ile önce Freddie Mac ve Fannie Mae adlı ipotek şirketlerinin fon idaresinin kamulaştırılması ardından da 158 yıllık yatırım bankası Lehman Brothers ve Merrill Lynch'in iflasını gündeme getirdi. Bunlara dünyanın en büyük simon gorta şirketi AIG'in 85 milyar dolar nakit aktararak (hisselerinin yüzde 79'u alınarak) devletleştirilmesi eklenince bütün manşet ve yorumlar, yüzüyl kıyaslamalı "**dep-rem**" ve "**kriz**" nitelemeli yapılmaya başlandı. Nitekim, konunun doğrudan muhatabı artık bizzat ABD başkanıydı ve Bush, neredeyse gün içerisinde birkaç kez demec verir hale geldi. Bu, 11 Eylül'den sonra ilk kez yaşanıyordu...

Krizin boyutlarını için içindeki/başındaki kişilerin demeclerinden anlamak da mümkündür. ABD Merkez Bankası eski Başkanı Alan Greenspan, "**Önce şunu anlayalım. Bu 50 yılda, hatta 100 yılda bir yaşanacak bir olay, devamı gelecektir.**" derken; halefi Ben Bernanke, "**Kri-**

zin seyri en kötümser tahminleri bile aşmıştır" şeklinde açıklama yapmıştı. IMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn'ın yorumu da onları destekleyen içeriktedir: "**Küresel krizin henüz ortasında, daha da kötü günler yaşanabilir.**" (15.09.08)

Resmi olarak 700 milyar dolar, gayri-resmi birkaç trilyon dolar destek çıkılarak, holdingleri saran, borsaları sarsan, kredi piyasalarını allak bullak eden ve daha önemlisi büyük bir spekülasyon dalgası ile güvensizlik yaygın "**kriz havası**" giderilmeye çalışılmaktadır. İlk elde yapılan kamulaştırmaların "asıl yıkım/çöküş"ü önlemek için yapıldığını açıklayan bizzat kendileridir. Yeni müdahaleler ile oluşturulacak "**fon sistemi**"nin kısa vadede dahi etkili sonuç vereceği tartışılmaktadır. "Daha kötü günler"den bahsedilenlerin kaygıları bu manada yabana atılacak gibi değildir. Ancak başka reçeteleri de kalmamıştır. Kapitalizmin, efendilerince/patronlarınca çarelerin tükenmediği bir düzen olarak nitelenmesinin aksine, somutta görüldüğü gibi, "**çaresizlik ve acz sistemi**" olduğu açıktır.

Neden ve nasıl krize sürüklenildiğine dair çok çeşitli görüşler ortaya atılır, tartışılırken, sorun en fazla serbest piyasa ya da "küreselleşme"ye fatura edilerek sistemin "**namusu**" kurtarılmaya çalışılmaktadır. Konut kredileri piyasası ile başlayan, yatırım şirketleri, aracı kurumlar, sigorta devleri, yatırım bankalarına -vd. bankalar- uzanan ve reel sektörlere sığraması (General Motors kredi talebi) kaçınılmaz olan kriz, dönem politikalarıyla izah edilip tartışılacak bir kriz de-

ğildir. Bunun 1929 ile kıyaslandığı üzere; 1987, 1999 ve 2001 ile devamındakilerden de ağır biçimde küresel ölçekli etkilere sahip **yapısal** bir ağırlığı bulunmaktadır.

Azami kâr hırsıyla işleyen kapitalist sömürü mekanizması, sürekli biçimde yarattığı üretim fazlası ile kriz ve bunalımların maddi temellerini oluşturmaktadır. Meselenin bir yönü budur. Bu açık/kayıp ile pazarda doğan kışıma, iflaslarla büyümektedir. Diğer yandan, asallak sistemin özünü oluşturan mali sermayenin kendi doğasına uygun azınlaşması neticesinde tam da sistemin tıkanmasına çözüm adına yarattığı devasa spekülasyon piyasası, kontrol edilemeyen bir "**yok edici**"ye dönüşmektedir.

Durum, finansal krizin emperyalist merkezlerdeki patlama ve gelişim şekli itibarıyla böyledir ama sorunun esas parametrelerini tartışan ve kapitalist sistemin "**yıkım**" ve "**iflası**"na dair asıl verilerle ilgili tartışma yürüten yoktur. Kapitalist sistemin kendi kurumlarında su yüzüne çıkan, dışa vuran arızalar baş gösterdiğinde, yolunda gitmeyen durumlar olup da "kâr makineleri", "para basma tanketleri" batınca "**kriz**"den söz edilmektedir. Bunun bir kriz olduğu doğrudur ancak, bu boyutta abartılmadığı üzere halklara ödetilmesi planları olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

Emperyalist-kapitalist sistem, **asıl** gittikçe çoğalan aç ve yoksul nüfus oranı nedeniyle krizdedir. Bu durum gelişmeleri keskinleştirir-mekte, sınıf kavgasını büyüt-mektedir. Sistem, hiçbir ülkede burjuva manada dahi demokratik sistemi

koruyamadığı için bunalımdadır. Özellikle 11 Eylül'den sonra Batı ülkelerinde dahi temel hak ve özgürlük alanlarında ciddi oranda kısıtlamalara gitmiş, sosyal ve ekonomik hakları büyük çaplı budamıştır. Yarı-sömürge ve sömürge-lerde rejimlerin tümü daha gerici ve otoriter bir yapıya kavuşturulmuş, halk muhalefeti üzerindeki baskı ve terör üst düzeyde artırılmıştır.

Emperyalist-kapitalist sistem, yakın süreçteki son derece iddialı hamlelerinde yaşadığı **hüsran** nedeniyle krizdedir. Sistemin önderi ABD emperyalizmi, yılların projesi BOP'u da devreye soktuğu 11 Eylül sonrası "anti-terör" savaşları dizisinin ilk iki işgalinde hempalarıyla birlikte duvara çarpmıştır. Daha ötesi, Ortadoğu'da büyük bir nefret ve öfke biriktirmiş, bu birikim dalga dalga yakın bölgelere yayılmıştır. Dünyada anti-emperyalist dalga ve ulusal-sosyal kurtuluş mücadeleleri bakımından durum elbette ki bundan ibaret değildir. Güneydoğu Asya, Hindistan, Nepal ve Latin Amerika'daki durum karşı-devrimciler için derin bir **bunalım** sebebidir.

Emperyalist-kapitalist sistem, kendi içerisindeki dengelerde yaşadığı "**yen**i" gelişmeler nedeniyle krizdedir. O nedenle son finansal kriz daha **sancılı** yaşanmaktadır. Ne G-8'ler süreci, ne NATO'ya eskisi gibi yön verilebilmektedir. Şangay İşbirliği Örgütü, Rusya önderliğinde bölgesellik ve dayanışma gibi "**iddiasız**" vasıflardan arınma yolunda mesafe almaktadır. Son Gürcistan sorunu ve Akdeniz-Karadeniz'de yaşanan karşılıklı savaş

gemisi gösterileri ile "soğuk savaş" polemikleri dikkate değerdir. Ni-hayet, son finansal kriz vesilesiyle AB'nin önde gelen isimlerinden Merkel'in ABD'yi aşkından suçlayan demecleri vermesi, **sınırları** zorlayan boyutlardadır...

Emperyalist-kapitalist sistemin çöktüğü ya da bütünüyle iflas ettiğinden elbette söz edilemez ancak, kapitalizmin insanlığa vaatleri ve sosyalizme yapılan kıyaslar bağlamında "**iflası**" hiç kuşkusuz ortadadır. Bunu resmen belgeleyecek ve bu insanlık düşmanı sistemi tarihin çöplüğüne havale edecek olan proletarya önderliğinde devrimler olacaktır. Geline aşamada yaşananlar, gerek dünya panoraması gerekse de sistemin kendi içerisindeki yaşananlar önemli göstergeler sunmaktadır. Daha önemlisi bu koşullar önemli **fırsatlar** da yaratmaktadır.

Bu fırsatlar sistemin teşhiriyle birlikte, emekçi halklara daha fazla yüklenmişliğiyle derinleşti-recek olan egemenlerle yürütülecek olan mücadeleye, yeni mevzilerin kazanılması için **olanakların** çoğaldığı anlamındadır. Tek gıdaları, yegâne enerjileri emekçiler olan emperyalistler dünyanın dört bir yanında halklara daha fazla **yönelmenin** hazırlığı içerisinde. Onları her türlü kriz ve bunalımdan ister "barış" ister "savaş" ile çıkarak tek güç halklarda bulunan "**insan**" potansiyelidir. Ancak onların hakkından gelecek olan **tek güç** de odur. **Tarih bunu göstermiş, bunu kanıtlamıştır. Günümüz pratiği de giderek artan oranda bu gerçeği kanıtlamaktadır...**

Desa'da onların bir amacı var

Zorlu çalışma şartlarına rağmen asgari ücret alan, yıllardır maaşlarına zam yapılmayan, zorunlu mesailere bırakılan Düzce'deki Desa Deri işçileri koşullarını değiştirmek için Deri-İş Sendikası'na üye olmuştu. Fabrikasında sendikal örgütülüktükten haberdar olan Desa patronu işçilerin sendikadan istifa etmesini sağlamaya çalışmış ancak başaramayınca 41 işçinin işine 29 Nisan'da son vermişti. Sendikal örgütülüğün anayasal bir hak olduğunu bilen ve bu hakkını ısrarla elde etmek isteyen Desa Deri işçileri 29 Nisan'dan beri fabrikasının önünden ayrılmayarak direnişe başlamışlardı. İşçilerin direnişine destek vermek için **Türk-İş Şubeler Platformu** ve **Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu** 25 Eylül günü İstanbul'dan yola çıktı. Düzce Organize Sanayi Bölgesi girişinde araçları durduran jandarma kimlikleri toplayarak GBT'ye tabi tuttu.

Öğlen saatlerinde Desa Deri önünde bekleyen direnişçi işçilerle "Desa işçisi yalnız değildir", "Uzlaşma değil mücadele", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganları ile yaklaşık 100 kişi buluştu. İşçiler adına bir açıklama yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi Desa patronunun uzlaşmaz tutumunu nedeniyle yaklaşık 5 aydır işçilerin birçok zorluk yaşadığını belirtti. Sendikal örgütülüğün önündeki engellere dikkat çeken Ser-

vi, sendika üyeliklerinde noter onayının çok ciddi bir sorun olduğunu ve bunun gibi pek çok sorunun mücade- le eden kesimlerin bir araya gelmesiyle aşılabileceğini söyledi.

Biz de İşçi Köylü gazetesi olarak platformlarla birlikte Desa Deri işçileriyle dayanışma eylemine katılarak işçilerle sohbet ettik. Direnişe başladıkları günden bu yana yaşadıkları sıkıntılar ve direnişlerinin gidişatı üzerine sohbet ettiğimiz işçiler Düzce gibi demokratik mücadelelerin geri olduğu bir yerde mücadele etmenin hem haklı gururunu hem de zorluklarını yaşıyorlar.

- Kaç gündür fabrika önünde bekliyorsunuz?

Gülhan Akyüz: 150 günü geçti burada bekliyoruz. Çıktığımız günden beri de kapıda bekliyoruz, içeriye girebilmek için.

- Ne tür zorluklar yaşıyorsunuz?

- İşten çıkarıldığımızdan beri kazancımız yok. Maddi-manevi her türlü zorluğu var, şartlarımız ağırlaşıyor. Ailelerimiz karşı çıkıyor, boşuna gidiyorsunuz diye. Düzce halkı bilinçsiz sendika konusunda. Çünkü sendikamızın ne olduğunu bilmiyorlar. Bilmedikleri için boşuna geliyoruz zannediyorlar ama bizim bir amacımız var.

Sonuçta ben buraya baş koymuşum sonucunu görmek istiyorum.

- Sendikalı olma ihtiyacı nereden doğdu?

- Uzun süredir burada çalışıyordum. Buradan önce sendikalı bir işte çalışıyordum ben. Sendikamızın faydalarını da biliyorum. İşçinin haklarını nasıl savduğunu biliyorum. Oysa burada 435 milyona çalışıyoruz ama dışarıyla bağlantı kesiliyor, sosyal hayatın olmuyor, faturaları bile ödemeye gidecek vaktin olmuyor. Birilerine para vererek ödetirmen gerekiyor. Aldığım para ortada, hiçbir şeye yetmiyor yani.

-Direnişiniz süresince neler yaptınız ve işçilerden destek aldınız mı?

- Kadın arkadaşlardan çok destek alıyoruz. Kadın olmak çok daha zor tabii ki erkeğe göre. Çünkü bizim takip etmemiz gereken evimizde işlerimiz/sorumluluklarımız var. Onları bir kenara itip buraya gelmeye çalışıyoruz. Onlar da bizi daha iyi anladıkları

için kadın olarak daha çok destek veriyorlar. Bizim işimiz daha zor yani erkeklere göre.

Sendika, anayasal bir hak olduğu için bekliyoruz. İçeride üyeliklerimiz devam ediyor. Ev ev dolaşıyoruz, arkadaşlarımız var, onları üye yapıyoruz.

Hakkımızı da beraber savunuruz!

- Kaç yıldır çalışıyorsunuz Desa Deri'de? Neler yaşadınız bu süreçte?

Nuray Öztürk: 7 senedir burada çalışıyorum. Eşim 12 yaşından be-

ri burada çalışıyor. Çalışıyoruz ama elimizde hiçbir birikim yok. Sendikaya üye olalım, sendikalı çalışalım istedik. En azından hakkımızı biliriz diye düşündük. Ama bir hafta bile durdurdular bizi. Eşimle beni aynı gün attılar. Jandarma geldi buraya, organize sokmadan götürdüler, bize fabrika önünde beklemenin suç olduğunu söylediler. 1-3 yıl arası hapis cezası var dediler. 25 milyar para cezası veririz dediler. Biz gittik ifade verdik, geldik. Yaptığımız suç olmadığını biliyoruz, sadece hakkımızı arıyoruz.

- Kadın olmanız nasıl karşılanıyor?

- Yoldan geçerken "Aaa bayanlar da varmış burada" diyorlar. Sonra aileden "sen bir bayansın otursana evinde, kocan gitsin sadece" diyorlar. Ama öyle değil aslında. Biz beraber evliliğe gittiysek beraber hakkımızı da savunuruz.

Bu maaş neye yeter?

- 29 Nisan'dan bugüne kadar nasıl geldiğinizi anlatır mısınız?

Hakan Evlioğlu: Asgari ücretle 430 milyona çalışıyoruz. 200 milyon kira veriyorum. Geri kalan para 230

milyon. Evliyim ve yetmiyor. 19 aydır buradayız, zam yapılmıyor. Çalışma koşulları zor, her akşam mesai yaptırılıyor. Yine aldığım para 500 milyonu bulmuyor. Sendikaya üye olalım, işimizden de olsak bizden sonra kalkanlar rahat eder diye düşündük. İşten nasıl kovulduğumuzu bile anlamadık.

- Direnişiniz boyunca ne gibi baskılarla karşılaştınız?

- Patronun ziyade jandarmanın baskısı oldu. Oturuyoruz, kalkıyoruz bakıyoruz jandarma geliyor. Toparlanın gidin diyor bize. Biz de gitmeyeceğiz diyoruz. O zaman sizi alacağız diyorlar. Ne yapacaksınız diye soruyoruz. İfadenizi alacağız diyorlar. Tamam deyip kendimiz gidip ifade veriyoruz. İşte 3-4 defa böyle oldu. Yolları kesiyorlar, sokmuyorlardı bizi buraya. Sonra başkanlar savcılıkla konuşular. Olayı düzelttiler işte, yaklaşık 3 aydan beri kimse gelmiyor buraya.

- İçerdeki işçilerle ilişkileriniz nasıl, destek veriyorlar mı size?

- Bir yağcı grup var, bir ortada kalmış grup var, bir de sendikalı grup var. Patron hepsini korkutuyor. İşten atılacak korkusuyla sendikalı olanlar sesini çıkarmıyor. Buranın çoğu insanı sendikayı bilmiyor. Hatta gelip ne yapıyorsunuz burada diyorlar. Fındığı mı gidiyorsunuz diye soruyorlar. Bunlarla karşılaşıyoruz. (İstanbul)

E-Kart patronu grev kırıcılığı yapıyor

E-Kart işçilerinin sendikalaşma nedeniyle işten çıkarılmalarının ardından başlattıkları grev sürüyor. Grevdeki işçileri bir kez daha, grevin 101. gününde ziyaret ediyoruz. İşçiler hemen sohbetin başında, üyesi oldukları Basın-İş Sendikası'nın işyerinde yetki almasına karşın sendikayı fabrikaya sokmama tavrını koruyan E-kart patronunun, işe yeni işçiler alarak grev kırıcılığı yaptığını söylüyorlar.

İşçiler işten çıkarıldıklarında 64 kişi olan fabrikadaki işçi sayısı, bugün 135'e çıkmış.

İçerdeki sendikalaşma faaliyetinin bugünlerde duruşanlığını söyleyen işçiler, bunu yeni giren işçilere bağlıyorlar ve bunlarla patron arasında işe girerken bir anlaşma yapılmış olabileceğine dikkat çekiyorlar. Bu süre içinde sendikalı olanlar arasında bile, patronun baskılarına dayanamayıp, sendikadan istifa edenler olmuş.

E-Kart işçileri grevlerini ilk günden beri 24 saat boyunca sürdürdüklerini ve önümüzdeki günlerde kazanımla sonuçlanma ihtimalinin hayli yüksek olduğunu söylüyorlar. Grevin kamuoyuna daha fazla yansıtılması noktasında herhangi bir girişim veya proje olup olmadığı sorumuzu ise, kendilerinin sendikaya, daha fazla kamuoyu oluşturmaya dönük bir dizi teklif götürdükleri, sendika yönetiminin ise "değerlendireceğiz" dediği ve bu nedenle de, sendikadan çıkacak kararı bekledikleri biçiminde yanıtlıyorlar. (Kartal)

Unilever işçileri: "Ateş düştüğü yeri yakmasın!"

Sendikalaşma faaliyetlerinden dolayı 26 Mayıs'ta işten çıkarılan Unilever işçilerinin, fabrika önünde gerçekleştirildikleri direniş sürüyor.

Direnişin 121. gününde ziyarete gittiğimiz işçiler, patronun uzlaşmaz tutumuna karşın, ilk günkü kararlılıkla direndiklerini vurguluyorlar.

İçerde çalışan işçilerin desteği sürmesine karşın, patronun direnişçi kırarak için gerçekleştirdiği girişimlerin de devam ettiğini

belirttik; okulların açılması, Ramazan gibi gündemlerin, direnişin kamuoyunda yer bulmasını ve destek ziyaretlerini azalttığını söylüyorlar. Ancak aynı zamanda bu durumun önümüzdeki günlerde aşılabileceğine inandıklarını da sözlerine ekliyorlar.

Ziyarete gittiğimiz ertesi günü, direnişteki işçilerle dayanışma temelinde başlatılan "5 YTL'ni paylaş" kampanyası çerçevesinde

yapılacak olan DESA ziyaretinde yer alacaklarını da vurgulayan aynı işçiler, bu tür dayanışmaların tüm direnişler açısından önem taşıdığını da belirtiyorlar.

Önümüzdeki günlerde işe iade ve iş kolu davalarının duruşmalarının yapılacağını söyleyen Unilever işçileri, kamuoyunun desteğini bekliyor ve diyorlar ki: "Buradaki kazanım işçi sınıfının kazanımı olacaktır. Duyarlı kamuoyu ve emek ör-

gütleri gerek bizim direnişimizi gerekse tüm direnişleri her yerde gündeme getirmeli. Ateş düştüğü yeri yakmamalı. Her koyun kendi bacağından asılmamalı. Günümüz koşullarında 'ben başımın çaresine bakırım' denecek bir durum yok. **Örgütlenmek tek çaredir.** Örgütlenmenin gücünü TIS görüşmelerinde görüyoruz. Ancak bir araya gelip, adım atarsak kazanım olur." (Kartal)

UNO'da "performans düşüyor!"

Tek-Gıda İş'e üye olan sendikalı işçilerin, patron yanısı ÖZ-Gıda-İş'e üye yapılmaya çalışılmasına karşı çıkan, Tek-Gıda İş üyesi işçilerin işten çıkarılmalarıyla birlikte başlattıkları direniş sürüyor.

Yaklaşık bir aydır devam eden direniş için, direnişin 22. gününde görüştüğümüz, direnişçi işçilerden **Cem Kaya**, işten çıkar-

ılan 11 kişiyle başlayan direnişe katılan işçilerin sayısının 8'e düştüğünü belirterek, ancak bu azalmaya karşın, direnişe devam eden kendilerinin, içerde çalışan ve zorla ÖZ Gıda-İş'e üye yapılan işçilerle tek tek görüşmeye ve onları ÖZ Gıda-İş'ten istifa ederek, Tek Gıda-İş'e üye yapmaya ikna etmeye çalıştıklarını söyledi. Sözlerine "**Görüşüklerimiz neredeyse tümü, ÖZ Gıda-İş'e üye olduklarına pişman olduklarını dile getiriyorlar**" şeklinde devam eden Kaya, direnişin ilk günlerinde yanlarında bulamadıkları Tek Gıda-İş yöneticilerinin de bu süre içinde direnişe sahip çıkmaya başladığını belirterek sendika yöneticilerinin "**belirleyici olan sizin tavrınız**" dediğini vurguluyor.

Kaya, bu süre içinde işten çıkarmaların da sürdüğünü aktarıyor. En son 3 kişi daha işten çıkarılmış. Bunların çıkarılma gerekçesi de yine kendilerine yönelik olduğu gibi "**performans düşüklüğü**" olarak getirilmiş.

Kaya, bayram arifesinde yine fabrika önünde olacaklarını ve içerde çalışan arkadaşlarına şeker dağıtarak, dikkatlerini çekmeyi düşündüklerini açıklıyor. (Kartal)

Tek Gıda-İş Sendikası'na bağlı YÖRSAN işçilerinin direnişini kırmak için, polis, Balıkesir Valiliği'nin emriyle direniş yerini panzerlerle işgal etti. Gerçekce olarak direniş yerinin okula yakın olduğunu ve öğrencilerin psikolojisinin bozulduğunu söyleyerek Balıkesir Valiliği ve Susurluk Kaymakamlığı'nın emri ile direnişin müdahale edeceklerini belirtti. Bunun üzerine polis işçilerin fabrika önüne gelmesini engellemeye çalıştı ve fabrika

önüne gelen işçileri de uzaklaştırdı. İşçiler direnişlerini çevrede bulunan bir kahvehanede devam ettirmekteler.

Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Türkel** yaptığı açıklamada 402 YÖRSAN işçisinin aileleriyle birlikte Aralık 2007'den beri sürdürdüğü eylemlerinin hukuk dışı bir biçimde Balıkesir Valiliği ve Susurluk Kaymakamlığı'nın engeline takıldığını söyledi. "Öğrencilerin psikolojisinin bozulduğu" gibi hiçbir

mantıksal ve hukuki temele dayanmayan bir gerekçeyle üyelerinin fabrika önündeki eylemlerinin, panzer ve polis barikatıyla engellendiğini, işçilerin sığındıkları kahvehaneye adeta hapsedildiğini söyledi. Daha sonra Tek Gıda-İş Ege Bölge Temsilcisi **Gürsel Köse**, polisin bu tutumunun işçilerin mücadele azmini kamçıldığını belirterek, "biz tekrar fabrika önüne gideceğiz ve direnişimiz devam edecektir" dedi. (H. Merkezi)

YÖRSAN direnişine komik saldırı

Emekçinin Gündemi

Sistemin krizi karşısında mücadelemizi büyütelim!

Bugün ABD'de esas yüzünü gösteren ancak küresel çapta yaşanmaması mümkün olmayan kriz, çok açık olarak kapitalist sistemin iflasını göstermektedir. Krizden kimsenin etkilenmemesi mümkün değilken, bizim gibi ülkelere yansımaları ise daha şiddetli olacaktır.

Emperyalist-kapitalist sistem kuşkusuz ki yaşadığı bu krizi atlatmak için mevcut ekonomik kayıplarının faturasını kendini yeniden yapılandırmak üzere emekçi halklara ödeteceklerdir.

Sadece geri bırakılmış ülkelerde değil gelişmiş bütün kapitalist ülkelerde de işçi sınıfı ve emekçilerin sosyal haklarına yönelik saldırılar giderek artacaktır. Sosyal güvenlik, çalışma saatlerinin artırılması, sigortasız kaçak çalıştırma ile başlayan saldırı süreci özelleştirme ile en yüksek boyutta sürdürülmektedir. Bu boyut, mevcut krizle birlikte bünyeye olacaktır. Yeni saldırıda başta işten çıkarmalar olmak üzere düşük ücret, sosyal hakların azaltılması artarak sürecektir. İşçi ve

emekçiler için bu nedenle **saldırı merkezi ve hedefi açıkça görülmelidir. Hedef kapitalizmdir.** Bu kadar açığa çıkan hedefe karşı bütün gücümüzle örgütlenmeliyiz.

Bu durumun ülkemizde yansımalarının çok olacağını söyleyen başbakan ise halkın gözüne bakarak yalan söylemektedir. Ancak meselenin başbakanın söylediği gibi olmadığı başta Tofaş olmak üzere birkaç işkolunda işçi çıkarmaların gündeme gelmesiyle görülmeye başlandı. Tofaş, sözleşmeler sürenken 6 gün üretim yapmama ve 2000 kişiyi işten çıkarma kararını kamuoyuna açıkladı. Bu durum dahi her şeyi anlatmaya yeter düzeydedir.

1 Ekim'de yürürlüğe giren Genel Sağlık Sigortası saldırısının

ardından işten çıkarmalar, kıdem tazminatlarının ortadan kaldırılması ve Sendikalar Kanunu ile Grev ve Lokavt Kanunu bu krizin faturası olarak biz işçi ve emekçilere yansıtılacaktır.

Kriz döneminde işçi sınıfı örgütleri ya mevcut örgütüllüklerini daraltan, tasfiye eden bir süreç yaşayarak kapitalizmin kendini yeniden yapılandırması sürecini kolaylaştıracak ya da örgütlenmesini genişletip geliştirerek daha ileri kazanımları da yaratarak yürütecektir.

Bu noktada esas mesele bu süreçlerde işçi sınıfının ne kadar örgütlü olduğu ve sürece karşı ne kadar/nasıl mücadele ederek örgütleneceğidir. İçinde geçtiğimiz süreç bunun için oldukça avantajlıdır. Bu süreçten avantaj-

lı çıkarak kazanımları ve örgütüllüğümüzü geliştirmek biz DDSB'ilerin işçi sınıfını ve emekçiler içinde örgütlenme konusundaki duruşumuzu paralel gerçekleştirecektir. Bu, bizim için **tarihi bir sorumluluk** olarak algılanmalıdır. Bu, bizim siyasi olarak kapitalizmi teşhir etmede en olanağımız sürecimiz olarak algılanmalıdır. Süreç geniş işçi ve emençilerin örgütlenmesiyle açıkta karşılanmalıdır. Süreci mücadelenin yükseltileceği süreç olarak görmeliyiz. Bunun için herkesi mücadeleye yükseltmeye çalışıyoruz. Bu, iki sınıftan birinden yana olmanın zorunluluğu olduğu zamandır. Bu, ait olduğumuz sınıftan (proletaryadan) yana olduğumuzu gösterme zamanıdır.

Çağrı merkezi işçileri direnişte kararlı

TELEKOM bünyesindeki Çağrı Merkezi'nden işten atılan işçiler, 3 hafta önce başlattıkları direnişi, yeni biçimlere büründürerek sürdürme kararındalar. Çağrı işçilerinin direnişi 20'li günleri geçmiş bulunuyor. İşçiler mesai saatleri içinde çağrı merkezinin önüne astıkları, taleplerini içeren pankartın önünde oturuyorlar. Direnişin 21. gününde görüştüğümüz direnişçi işçilerden **Tuncay Gülhan**, üyesi oldukları Basın-İş Sendikası Genel Merkezi'nin bu süre içinde devreye girdiğini ve sorunu çözmeye çalıştığını dile getiriyor. Durumun önümüzdeki günlerde netleşeceğini belirten Gülhan, anlaşma sağlanmadığı takdirde, yeni eylem biçimlerinin gündeme geleceğini vurguladı. Düşündükleri eylem biçimlerinden birinin de **açlık grevi** olduğunu belirten Gülhan, direnişin ilk haftasından sonra böyle bir eylem biçimi düşündüklerini, ancak sendikadan devreye girmeyle, bu düşüncelerini ertelediklerini söyledi. Sendika bunun için "henüz erken" yaklaşımı getirmiş ve patronlarla görüşmenin yolları zorlanmaya başlamış. Gülhan, anlaşma sağlanmadığı takdirde nasıl bir eylem planı hayata geçirileceğini kısa sürede netleşeceğini söylüyor ve tüm kamuoyunu direnişlerine sahip çıkmaya çağırıyor. (Kartal)

Kuralsız çalışma koşullarına bağlı, iş cinayetleri ile gündeme gelen Tersanelerde sular durulmak bilmiyor. Onlarca işçinin canına mal olan tersanelere dönük "önlemler" çözüme değil, çözümsüzlüğe hizmet ediyor.

En fazla iş cinayetinin yaşandığı tersanelerden **DESAN** ve **Onur Grup** tersanelerine dönük kapatma kararı alınması da yine aynı çözümsüzlüğün ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Geçici olarak, 10 günlüğüne kapatılan iki

Tersanelerde çözüm değil, çözümsüzlük üretiliyor

tersanede 37 maddelik eksik tespit edildiği açıklandı. Bu eksiklerin ne derece giderileceği, kuralsızlığın ortadan kalkıp kalkmayacağı ise belli değil. Çünkü bugüne kadar birçok tersane **göstermelik** denetimlerin ardından kısa sürelerle kapatılmış ve açıldıktan sonra aynı kuralsızlık sürmüştü.

Filika cinayetinde tutuklamalar

Kum torbası yerine konan üç işçinin filikanın düşmesi sonucu yaşamlarını yitirmesinden kısa bir süre sonra "**gerçek suçlular**" bulundu!

Gisan Tersanesi'nde gerçeğe yakın olayın ardından yürütülen soruşturma sonucunda, ölümlerdeki sorumlulukları şüphe götürmeyen iki müdürün yanı sıra, kontrolör firmada çalışan iki mühendis, "**Görevi ihmal ve ölüme sebebiyet verme**" suçlamasıyla tutuklanarak, Maltepe Hapishanesi'ne kondu. Limter-İş Sendikası ve Gemi Mühendisleri Odası, mühendislerin günah keçisi yapıldığını açıklayarak, patronların yerine mühendislerin tutuklanmasını protesto etti. Tutuklananlar yapılan itiraz sonucunda bir hafta sonra serbest bırakıldılar.

Limter-İş yöneticisinin direnişi sürüyor

Sendikacı kimliğinden dolayı çalıştığı **Dearsan Tersanesi'**nden atılan Limter-İş yöneticisi **Levent Akhan**, tersane önünde gerçekleştirdiği işe geri dönme mücadelesini sürdürüyor.

Direnin 14. gününde ziyaret ettiğimiz Akhan, işten çıkarılma sürecini şöyle aktardı: "20 Ağustos günü yaşanan bir iş kazasının sendikaya bildirmemi işten atma gerekçeleri arasında sayıyorlar. Tersaneleri askeri bir bölge gibi gizliliğe bünyelerini istiyorlar. Biz tersanede 4-5 kişiyiz sendikal

faaliyet sürdüren, bunu biliyorlar. İlk olarak beni çıkardılar. Ben direnişe geçince, şimdilik diğerlerini çıkarmaya cesaret edemiyorlar."

Direnin başladığı günlerde taşeron kendisiyle görüşmüş ve başka bir tersanede kendisine iş bulma vaadinde bulunmuş. Akhan, bunun direnişi bitirmeye dönük bir hamle olduğunu söylüyor. İşe geri alınmasının "kötü örnek" olacağı söylenmiş kendisine.

Akhan işe geri dönene kadar mücadeleyi sürdürmekte kararlı olduğunu söyleyerek, kamuoyunu da desteğe çağırıyor.

(Kartal)

İşçilerle dayanışma mevsimi değil!

zenlemek istediği "**Şahiya Aştıye**" adlı etkinlikle kapatmak istedi. Ancak etkinlik Turgutlu Belediyesi ve Kaymakamlığı'nın engeline takıldı. Derneğin Başkanı **Cevher Özdemir**, etkinlik için Turgutlu Kaymakamlığı'na ve Belediye'si'ne başvurduklarını, ancak etkinliğin Turgutlu Belediye Başkanı **Mustafa Serhat Orhan** tarafından "**Kürtlerin bir araya gelmesiyle provokasyon olur**" gerekçesiyle engellendiğini belirtti. Özdemir, tarımsal üretimin yoğunlaştığı bahar ve yaz döneminde tarımda mevsimlik işçi olarak çalışmak için çeşitli bölgelere giden 100 binlerce mevsimlik işçinin yasal güvenceden yoksun olarak 18 YTL karşılığında günde yaklaşık 12-13 saat güneş altında çalıştırıldığını söyledi.

"Evet, biz Kürt'üz ve yoksuluz"

Mevsimlik işçilerin çilesi kat ettikleri yollardan uzun. Ekonomik sorunların yanında sosyal baskılara da maruz kalan mevsimlik işçiler, devletin ırkçılığından en çok etkilenen kesimlerden biri de aynı zamanda. Diyarbakır DIHA'ya açıklama yapan işçilerin birinin söylediği yaşananlara son ve çarpıcı örneklerden sadece birisi. Yorsuz bir şekilde siz okurlarımıza sunuyorum.

Diyarbakır'ın Çınar İlçesi'nden Sakarya'ya 7 çocuğu ile birlikte fındık toplamaya giden **Hafiy Demir** anlatıyor: "Her yıl fındık işçilerinin toplandığı Köpek Meydanı'nda çadırlarımızı kuruyorduk. Ancak bu yıl çevre kirliliği ve gümrükçü çıkartıldığı gerekçesiyle o alana da yasakladılar. Kentten 5 kilometre uzaklıkta bir dağın yamacında çadırlarımızı kurduk, ne su ne elektrik ne de

banyo ve tuvalet vardı."

Ali Kara; "Sakarya'ya gittikten sonra '18 YTL'ye çalışanlar kalsın diğerleri gidebilir' tehdidiyle karşı karşıya kaldık. Tekrar geri dönebilecek yol paramızın da olmadığını gören işverenler bu kez baskıyı diğer yıllara oranla daha da çok artırdı. Sanki işçiler rehinmiş gibi toprak sahipleri sürekli havaya ateş açıyordu. Bizi neredeyse silahla çalıştırıyorlardı. Korkudan tuvalet ihtiyacımızı bile karşılamaktan çekinir hale gelmiştik."

Mahmut Tekin; "Traktör ve kamyon kasalarına sanki hayvan bindirir gibi işçileri balık istifi şeklinde bindiriyorlardı.

Sesini çıkartan ve itiraz eden işe götürülmezdi. İş bırakan kişi ise çalıştığı günlerin emeğinin karşılığında da olurdu. Evet, biz Kürt'üz ve yoksuluz, ama onursuz, hayvan ve haysiyetsiz değiliz. Kimsenin onurumuzu ayaklar altına almasına da müsaade etmeyiz."

İsa Sönmez; "Okullar açılmasına rağmen işi bırakmıyorduk. Çünkü paramızı iş sonu verecektirdi. Ve şu an 3 çocuğumun okul kaydını yenilemem gerekiyor. Nasıl yapacağız onu düşünüyorum. 2 ay boyunca eşim ve çocuklarımla birlikte onca rezaletle karşı sadece 2 bin YTL alabildik."

(H. Merkezi)

Metal patronlarında TİS öncesi kriz bahanesi

2008-2010 Metal İşkolu'ndaki toplu sözleşme görüşmelerinin devam ettiği bu dönemde Metal patronları, krizi bahane ederek, kendi lehine bir toplu sözleşmeyi imzalayıp, sömürü zulumünü devam ettirmek istiyorlar. Bunu Bursa'da Tofaş, Renault, Bosch gibi kimi işyerlerinde geçici işçilerin sözleşmelerinin uzatılmaması, ücretsiz izinlerin kullanılmasından, işten çıkarmalar gibi yöntemlerle bugün uygulamaktadırlar.

Bununla işçilerin üzerinde baskı uygulayarak işçilerin direniş ve mücadele iradelerinin önüne geçmek istiyorlar. Patronların bu oyunlarına karşı Birleşik Metal İş Sendikası Bursa Şubesi örgütlü oldukları işyerleri önünde basın açıklamaları yaparak patronların bu uygulamalarını, hem de Türk Metal Sendikası'nın gerici tutumunu işçilere duyurarak aydınlatmaya çalışmaktadır.

Daha önce Gramener Fabrikası, 26 Eylül günü de Prysman Fabrikası önünde işçilerin katılımıyla basın açıklaması yaptı. Birleşik Metal İş Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** yaptığı açıklamada, "Patronlar bir taraftan sözleşme imzalandı, yüzde şu kadar" gibi söylenelele, işçilerin birliğini bozmaya, direncini kırmaya çalışıyorlar, diğer taraftan kriz var, işinizi korumaya bakın, taleplerinizden vazgeçin diye sindirme hareketi sürdürürken diğer taraftan sendika orduyla ortaklıklarda dolaşan 25 yıllık güvenilir taşeronu Türk Metal'i de kullanıyorlar" dedi. Ekinci Türk Metal Sendikası Tofaş, Renault, Bosch gibi işyerlerinde yürütülen bu uygulamalara karşı ses çıkarılmadığını belirtirken, sermaye ile ele, maliyetlerin aşağıya çekilmesini desteklediğini söyledi.

Akkuyu Karakuyu olmasın!

Mersin'de nükleer santral kurulmasına izin veren yasayı geçen yıl büyük bir mitingle protesto eden Mersin'in duyarlı, devrimci, demokrat, ilerici ve yurtsever halkı mücadelesini sürdürüyor. İmza kampanyalarıyla, protesto eylemleriyle, afişlerle sık sık "Nükleere Hayır" şiarıyla protestolar yaparak hükümete uyarılarda bulunan **Mersin Nükleer Karşıtı Platform** başlattığı imza kampanyasını bir protesto eylemiyle sonlandırdı.

22 Eylül günü Mer-İn İş Merkezi önünde toplanan Mersin Nükleer Karşıtı Platform (NKP) bileşenleri ve eyleme katılan halk "**Nükleer enerji ölüm demektir**", "Akkuyu, Karakuyu olmasın", "**Akkuyu Çernobil olmayacak**" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında konuşan SES Mersin Şube Başkanı **Yılmaz Bozkurt**, emperyalist ülkelerin tehlikeli ve zehirli nükleer enerji santral projelerini Mersin'in Akkuyu beldesine taşımak istediklerini, AKP Hükümeti'nin de bu kirli amaca hizmet ettiğini söyledi.

Yürüyüşün ardından AKP İl Binası önünde bir araya gelen grup adına basın açıklamasını okuyan Mersin NKP Dönem Sözcüsü **Sabahat Arslan** ise, tüm dünyada nükleer santrallerden vazgeçilirken, AKP Hükümeti'nin Türkiye'yi nükleer pazara açmak istediğini ifade etti. Açıklamanın ardından kitle sloganlarla eylem alanını terk ettiler. (Mersin)

Kadıköy Belediyesi'nde direniş kazandı

Kadıköy Belediyesi işçileri, TİS görüşmelerinde 7 aydır anlaşma sağlanamaması üzerine 17 Eylül tarihinde greve çıktılar. Genel-İş Sendikası'na üye çalışanların, sendika öncülüğünde gerçekleştirdiği grev, aynı gece yapılan anlaşma sonucunda, ertesi gün sona erdi.

830 işçi, 17 Eylül sabahı saat 08.00'de Belediye önüne gelerek, "**Bu iş yerinde grev var**" pankartı asarak, iş bıraktı ve grev önlüklerini giyerek, grev nöbetine başladı.

Belediye binası önünde bir açıklama yapan Genel-İş 1 Nolu Şube Başkanı **Şahan İlseven**, Kadıköy Belediyesi yönetiminin, çalışanlara % 1 zam ve kıdem tazminatında ise 30 kuruş artış teklif ettiğini vurgulayarak, bunun kabul edilemez olduğunu söyledi. Konuşmasında ayrıca grev gitmekten çekinmediklerini de belirten İlseven, sözlerine "**Halkı olduğumuz mücadelemizi kazanacağız**" diyerek devam etti.

İlseven'in konuşması sırasında "**İşçi burada başkanı nerede?**", "Yaşasın grev!", "**Yaşasın dayanışma**" sloganları atan işçiler, Belediye önünde beklemeye koyuldular.

İşçilerin bu kararlı tutumu, Kadıköy Belediyesi yönetimini geri adım attırmakta gecikmedi. Grevin ilk günü akşam saatlerinden itibaren Belediye Başkan Yardımcısı ile Genel-İş yöneticileri arasında başlayan TİS pazarlığı, gecenin geç saatlerinde varılan anlaşmayla sonuçlandı. İşçilerin talep ettiği % 10 zammın kabul edilmesinin yanı sıra, bir işçinin günlük ücreti 66 lira olarak belirlenirken, sözleşmenin ikinci yılında verilecek zammın miktarı da % 8 olarak kabul edildi. Talepleri kabul edilen işçiler 18 Eylül sabah erken saatlerde belediyeyle astıkları grev pankartını indirerek işbaşı yaptılar ve böylece Kadıköy Belediyesi'nde direniş kazanmış oldu. (Kartal)

Belediye işçilerine saldırı

Hatay'ın Samandağ ilçesinde belediye işçileri tam maaş almak için belediyede yapmış oldukları eylemde saldırıya uğradılar. 16 Eylül Salı günü maaşlarını tam almak için Samandağ Belediyesi'nin ikinci katında vezne önünde oturan belediye işçilerine planlı bir şekilde dışarıdan gelen 20 kişilik grup saldırıda bulundu. Yapılan saldırıda birçok işçi ağır şekilde yaralandı. Saldırının ardından belediye önünde Genel-İş Sendikasının yaptığı basın açıklamasında; "Şu bilinsin ki hiçbir güç, hiçbir saldırı hakkımızı istemekten bizleri alıkoyamayacaktır. Samandağ belediye işçileri iki defa mağdur edilmiştir. İki defa hakkı gasp edilmiştir. Birincisi yasal olan tam maaş hakkı ödenmemesidir. İkincisi ise bu saldırının sorumlusu Belediye Başkan Vekilidir" denildi. Yapılan basın açıklamasının ardından saldırı kişiler hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunuldu. (Samandağ İK okurları)

İşçiler haklarını aradılar

Mersin Limanında 16 Eylül günü A kapısı önünde bir eylem gerçekleşti. **MİP** olarak satın alınan ve daha sonra taşeron firmalara devredilen liman içi iş sahalarında faaliyette bulunan yaklaşık 200'ün üzerinde işçi barındıran taşeron firmaların işçilere maaşlarını ve sosyal haklarını vermeme üzerine işçiler iş bırakma eylemi yaptılar. Attıkları sloganlarla liman yönetimini protesto ederek taleplerinin yerine getirilmesini istedikler. Maaşlarının zamanında ödenmediğini, altı ayda bir maaşlarına yansıtılması gereken zammın da yapılmadığını söyleyen işçiler, ulaşım konusunda da sıkıntı yaşadıklarını, servis imkânlarından yeterli düzeyde yararlanamadıklarını ifade ederek, yaşanan sorunların kısa sürede çözülmesini istedi. (Mersin)

Köylüler yol kesti

Günden güne azgınlaşan faşist sistem kendi çıkarları için hiç düşünmeden insanları ölüme sürüklüyor. Bunun bir örneği de 22 Eylül Pazartesi günü Gaziantep'in Şehitkamil İlçesi'ne bağlı **Cerityeniyan** köylülerinin Adana-Gaziantep kara yolunu kapatması ile gözler önüne serildi. Cerityeniyan köyüne yapılması beklenen taş ocaklarına Orman Bakanlığı'nın ruhsat vermesi ile birlikte köylüler kara yolunu 1 saatliğine trafiğe kapattılar. Taş ocağının faaliyete geçmesinin ardından meyve ağaçlarının kurduğunu, köyün toz içinde kaldığını ve dinamit sesi nedeniyle sürekli korku yaşadıklarını söyleyen köylüler, "**Malımızı ve sağlığımızı gasp edenlere karşı gerekirse canımızı vererek mücadele edeceğiz**" diyerek yolu yeniden trafiğe açtılar. (H. Merkezi)

Develi'nin yolları çöpçülere kapalı!

25.09.2008 tarihinde Manisa'nın Saruhanlı ilçesine bağlı Develi köyünden Ankara'ya gelen köylüler, köylerine yapılacak katı atık bertaraf tesisini ve ürünlerinin para etmemesini meclis önünde protesto etti.

Meclis'in Çankaya kapısına çıplak ayakla gelen köylüler, yanlarında getirdikleri domates ve mısır gibi sebzeleri yola döktüler. "**Develi'nin yolları çöpçülere kapalı**" yazılı pankart taşıyan köylüler, "Hükümet gitsin bu iş bitsin", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganları attı.

Temsili imam eşliğinde, "Hakkımı helal etmiyorum-Mefta köylü", "Beni avuç açarak öldürdünüz" yazılı tabutlar taşıyan köylüler, yanlarında getirdikleri süpürgelerle kaldırımları süpürdü. Köylüler, muhalefeti sarı, hükümeti ise kırmızı kart göstererek protesto etti. Polis uyarısı üzerine Meclis önünden Milli Egemenlik Parkı'na yürüyen grup, burada bir süre oturduktan sonra, geldikleri otobüse binerek ayrıldı. (Ankara)

AKP'li belediyeler çalışanlarına oruç baskısı yapıyor

Tüm Bel-Sen Ankara 2 No'lu Şubesi, 18.09.2008 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyerek AKP'li Keçiören, Altındağ, Mamak ve Yenimahalle belediyelerinde oruç tutmayan personele geçen yıllarda olduğu gibi yine baskı yapılmaya devam edildiğini bildirdi. Keçiören Belediye Başkanı Turgut Altınok göreve geldi-

ğinden bu yana, ilçe halkına ve esnafa yönelik baskı, tehdit, dayak ve silahlı saldırı gibi pek çok olay yaşandığını belirten Şube Başkanı Satı Burunucu Çalı, 14 yıldır olduğu gibi bu Ramazanda da belediye çalışanlarının yararlandığı yemekhaneler ve çay ocaklarının "Tadilat var" gerekçesiyle kapatılarak, oruç tutmayan be-

lediye çalışanlarının cezalandırıldığını ifade etti. Çalı "bu uygulamalar yalnızca Keçiören Belediyesi ile sınırlı değildir. Yemekhanesi kapanmayan belediyelerde ise yemeğin kalitesi düşürülmekte, iftardan kalma yemekler belediye personeline öğlen yemeği olarak sunulabilmektedir. Mamak ve Yenimahalle Belediyelerinde

yemekhane ve çay ocakları açık olmasına karşın yemeğin kalite ve çeşidinde düşme görülmektedir" dedi. Ramazan ayı içinde oruç tutan halka iftar çadırı kurulduğunu kaydeden Çalı, belediye yemekhanelerinde de belediye bütçesinden karşılanan iftar yemeklerinin yerini getirmesini istedi. (Ankara)

Dengê azadî

Oramar baskının üzerinden yakaşık bir yıl geçmiş bulunuyor. Resmi kayıtlara göre 25.si olan sınır ötesi operasyonun üzerinden de 7 ay gibi bir süre geçti. Nitekim Oramar baskını, egemen sınıf temsilcilerince "sözün bittiği yer" olarak tabir edilmişti. Akabinde büyük bir tören havasında, hava saldırılarından sonra başlatılan kara hareketinin 25. hareket olduğu itina ile unutturulmuş, bunun son olmayacağı akıllara getirilmemeye çalışılmıştı. Üstelik bunun için koşullar zaten öncesinden hazırlanmıştı. Cumhuriyet Mitingleri yerini "Kürd'e ölüm mitingleri"ne bırakmıştı bile.

Bayrağı kapıp sokaklara fırlayan insan kalabalığı histerik bir ruh haliyle haykırırken, ölüm istediklerinin farkında değillerdi belki. Hatta öyle ki, ölümü bizzat getirmeye yeteneler, getirenler alkışlanabiliirdi. İşte böyle bir atmosferde başlatılan operasyonların bugün geldiği nokta çok açıktır. Soruna salt askeri bakanlara, "ordu gidecek ve yok edecek" diyenlere, çok kısa ve öz bir şekilde de olsa net bir cevabımız vardır, hem de onların dilinden, daha kolay anlaşmaları için: **TSK yenilmiştir.**

Ne var ki, mesele onların, faşizmin bilumum temsilcilerinin aldatmaya çalıştığı gibi tek başına askeri değildir. Üstelik sorun tek başına PKK de değildir. Sorun komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının bölgesel çıkarlarıdır. TC, bölgede ABD'ye uşaklıktaki başat rolünü, ileri karakol pozisyonunu kimseyle paylaşmaya yanaşmak istemiyor. Irak Kürdistanı bölgesel yönetimi üzerinde tahakküm kurma çabası söz konusudur. Barzani ve Talabani ile işbirliği bu kıstasın önüne geçmemekte, dahası bu kıstasın bir gereği olmaktadır. Yeri gelmişken, Barzani ve Talabani için ayrı bir parantez açmak kaçınılmaz oluyor: Henüz geçen yıla kadar özellikle Kerkük konusunda "Kerkük Kürdlerindir" diyen I. Kürdistanı egemenlerinin bugün ne kadar egemen olduğu bir kez daha görülmüştür. Şaşırtıcı olmamakla beraber, TC ile operasyona bizzat dahil olma düzeyinde olmasa da işbirliği yapan Kürt egemenlerinin aynı göreve amade olmadıklarını kim iddia edebilir?

Bölgesel çıkarlar karşısında, PKK, TC için en büyük tehdit dersek abart-

mış olmayız. Suriye'de de sayarsak dört ülke sınırlarında savaşan büyük gerilla gücü ve buna paralel muazzam kitle desteğiyle Kürt Ulusal Hareketi, emperyalist güçlerin bölgeye ilişkin planlarında hesaba katmayı asla ihmal etmeyeceği bir harekettir. Vaziyet böyle olunca, hele ki Kürdistan coğrafyasının en büyük parçası TC tarafından ilhak durumunda sınırlar dahilinde olması doğallığında TC'yi tedirgin etmektedir. **Yani sadece ülke içinde değil ülke dışında da TC için büyük tehlike PKK'dır.**

Aynı hesap aynı saldırı

Büyük olasılıkla bir yıl daha uzatılacak olan tezkereyle birlikte 26. sınır ötesi operasyon gerçekleştirilecek. Elbette TSK ve devletin diğer kesimleri bu operasyonlarla Kürt Ulusal Hareketini bitiremeyeceklerinin farkındadırlar. Yukarıda da değinmeye çalıştığımız gibi sorun bu değildir tek başına. **Hem PKK'nin en büyük gücü ne Kandil'dedir ne de Zap'ta. Esas savaş T. Kürdistanı dağlarındadır.**

DTP'nin kapatılma davası

Tezkerenin Meclis'te görüşüleceği günlerde (gün demek daha doğru olur, çünkü halka karşı savaşta egemen sınıf klikleri kendi aralarındaki dalaşı bir tarafa bırakır, acilen saldırının gereğini yerine getirmeye çalışırlar) ve akabinde Anaya-

sa Mahkemesi de DTP'ye yönelik açılan kapatma davasını görüşecek. Bu durum tesadüf olmaktan uzaktır. Çünkü ulusal sorun ülke gündemini işgal etmeye daha uzun bir süre devam edecektir. Çünkü TC kendini özellikle bu sorun üzerinden var etmemektedir. Çünkü Başbuğ ve öncelilerinin dediği "her alanda mücadele"nin doğal bir gereğidir bu.

Yüzde onluk seçim kotası, seçim çalışmalarına dönük engelleme, provokasyon ve binbir türlü ayak oyunuyla faşizm dışı bir sesin Meclis kürsüsünden dillendirilmesini engellemeye çalışan faşizm, bir kez daha aynı oyunu sergiliyor. Aynı oyun, çünkü geliştireceği başka bir taktik kalmamıştır.

Mesele **temel** bir mesele olunca faşizmin saldırıları her yerde ve her boyutta gerçekleşiyor. Gerçek muhalif kesimler bir bir, sırası gelince susturulmaya çalışılıyor. İşte

Alternatif gazetesi de bir kez daha engellenmiş oldu. Şaşıramıyoruz. Şaşıramıyoruz çünkü, tam bu satırı alırken kaleme Alternatif çizgisinde yayın yapan Gelecek gazetesine de bir aylık yayın durdurma cezasının verildiğini öğreniyoruz. Sınır ötesi operasyon boyunca onlarca defa engellenen diğer özgür basın yayınları gibi Gelecek de engelleniyor. **Sistem hızlı çalışıyor!**

Sesimizi boğmak istiyorlar

Sesimizi boğmak istiyorlar. Anadilimizde haykırdığımız sesimizi sessizlik içinde boğmak istiyorlar. Oysa bu bizim en doğal hakkımızdır, her talep edişimizde karşılaştığımız tek muhatap silahlı olmak zorunda nedense! Bu kadar doğal bir hakkımızı savunurken dahi polis copuyla, karakolla tanışmayı, bir kez daha tanışmayı bize reva görüyorsanız, biz yüzümüzü döneceğimiz yeri elbette iyi bileceğiz.

"Gençliği kazanmaya" niyetlenmiş Başbuğ'un bu niyetini kursağında bırakmaya biz niyetlenmekle kalmayacağız.

Devletin "Gündem"i "Alternatif" siz bir "Gelecek"

Ülkede Özgür Gündem Gazetesi'nin kapatılmasının ardından yayımlanan Alternatif Gazetesi de kapatıldı. Son olarak çıkartılan Gelecek Gazetesi de gazetemiz yayına hazırlandığı sırada kapatma saldırısı ile karşılaştı. **İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi** tarafından 1 ay süreyle kapatılan Alternatif Gazetesi'ne birçok demokratik kitle örgütünden destek geldi. Bir yıl içerisinde 30 civarında kapatma vb. sansür baskısıyla karşı karşıya kalan yurtsever basın, tüm baskılara rağmen, taviz vermeden politikalarını yayımlamaya devam ediyor.

Alternatif ile aynı zamanda **Kızılbaşan Özgür Halk dergisi** de "Örgüt propagandası yaptığı" iddiasıyla kapatıldı. **Adana'da Azadiya Welat Gazetesi** de polis tarafından basılarak, gazete çalışanı **Ferit Köylüoğlu** ve **DIHA muhabiri Murat Kolca** gözaltına alındı. **Azadiya Welat'ın Ağrı çalışanı Rahmi Özen** de hakkında tutuklama kararı olduğu gerekçesiyle tutuklandı. Yaşananların ardından birçok ilde kitlesel gazete satışları, basın açıklamaları vb. eylemlikle sansür protesto edilerek, yurtsever basın halk tarafından sahiplenildi.

Bunlardan birisi de **27 Eylül** günü 12.30'da, **IHD İstanbul Şubesi**'nde yapılan basın açıklamasıydı. Açıklamaya, tarihten bugüne uzana sansür ve baskının, 90'lı yıllardan bu yana tarif edilemez boyutlara geldiği vurgulanarak başlandı. **IHD Şube Sekreteri Abdulkali Boğa** okuduğu açıklamada **Alternatif Gazetesi** ve **Özgür Halk Dergisi** hakkında verilen 1 aylık kapatma kararının düşünce ve ifade özgürlüğüne bir saldırı olduğunu ifade etti.

Açıklamada Alternatif Gazetesi adına da bir konuşma yapıldı. Alternatif adına konuşan **Yılmaz Sezgin**, Kürt basınının tarihi boyunca baskılara maruz kaldığını, Genelkurmay'ın tezkere uzatmasının gündemde olduğu bir süreçte, bu saldırıların artmasının şaşırtıcı olmadığını dile getirdi.

Gazetemiz, **İşçi-Köylü** de çeşitli baskı ve engellemeyle karşılaşmaktadır. Örneğin Sincan Hapishanesi'nde tutuklara son bir yıldır 1-2 sayı hariç hiçbir yayın verilmemiş, sansürü tecritle birlikte katlayarak uygulamışlardır. Gazetemizin son iki sayısına toplama kararı gelmiştir. **"TKP/ML TIKKO üyesi bir şahısla yapılan röportaj"** bahane gösterilerek uygulanan toplama kararı, mücadelenin ivme kazanması durumunda sansürün daha da artacağına göstergesidir.

(H. Merkezi)

Gemlik Tuncelililer Derneği orman yangınlarına dur dedi

Gemlik Tuncelililer Dayanışma Yardımlaşma ve Kültür Derneği'nin Kadın Komisyonu üyeleri Tunceli'de güvenlik gerekçe gösterilerek ormanların yakılmasına tepki gösterdi. Başta Tunceli olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanında baş gösteren orman yangınlarına dikkat çekilirken, omuz omuza mücadele çağrısında bulunuldu ve Gemlik'te bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması öncesi Gemlik'teki tüm yöre dernekleri, sendikalar ve siyasi partiler gezilerek basın açıklamasına ve beraberinde düzenlenen imza kampanyasına destek istendi. Dernek Başkanı **Yusuf Topcu** ve yönetim kurulu üyelerinin de hazır bulunduğu eylem **21 Eylül 2008** Pazar günü Dereboyu Mevkii Taşköprü'ü'nde yapıldı.

Derneğin kadın komisyonu üyesi **Zercan Özdemir** tarafından okunan basın açıklamasında, gerekçe ne olursa olsun hiç kimsenin veya hiçbir kurumun ormanları yakmak için haklı bir gerekçesinin olmayacağı vurgulandı. Özdemir, "Türkiye'de doğaya bu saldırıyı gerçekleştiren kesim ve kişiler olmuştur, olmaktadır. Tunceli'de güvenlik gerekçesiyle yakılan ormanlar bilinçli bir şekilde kamuoyuna yansıtılmamaktadır. Bazı orman yangınlarına karşı tedbir alınırken, Tunceli'de yakılan ormanlara karşı ses çıkarmamak ikiyüzlüce davranmak demektir. Biz Tunceli'de yaşanan ve bölge genelinde doğa katliamlarına dönüşen bu eylemlere karşı yetkilileri göreve çağırıyoruz" dedi.

Orman yangınları ve çevre fe-

laketlerini durdurmak için tüm kurum ve kuruluşları duyarlı olmaya çağırıldıkları kaydeden Zercan Özdemir, bu mücadeleye hep birlikte omuz verilmesi gerektiğini dile getirerek, başlattıkları imza kampanyasına herkesi destek olmaya çağırdı. (H. Merkezi)

Artık ciğerlerimizi yakmayın

Her askeri operasyon sonrası devletin 'av'dan eli boş dönen ordusunun gerillanın alanını daraltmak için özellikle Türkiye Kürdistanı'nda ormanları ateşe vermesi on yıllardır uygulananı. Yaz aylarında artan askeri operasyonlar sonrası sıkça yaşanan bu durumda bölge halkının ve kitle örgütlerinin müdahalelerine rağmen yangınlar söndürülmediği gibi müdahale etmek isteyen ve bunun uğraşını veren insanlar gözaltına alınarak sindirilmeye çalışılıyor. Son olarak Şırnak Merkezine bağlı Aket Köyü civarında bulunan ormanlık alanlarda çıkan yangın, köylülerin ekili alanlarına da sıçratılmaya çalışıldı. Yangını kendi imkânları ile söndürmeye çalışan köylüler

"Tankla tüfekte yıllarca bu halkı sindirmeye çalıştılar, şimdi de bölgenin doğasını katlediyorlar. Marmara'da Antalya'da orman yandığında 'Ciğerimiz yanıyor' diyor-

lar. Onlar insan da biz değil miyiz?" diye isyan ediyorlar.

Şırnak Cumhuriyet Meydanı'nda 16 Eylül DTP'nin kapatılmaması için yapılan basın açıklamasına katılan Aket köylüleri bir yandan partilerinin kapatılmamasını isterken diğer yandan yangına müdahale edilmemesine tepki gösterdiler. Açıklamanın ardından aralarında DTP İl yöneticilerinin de bulunduğu yaklaşık 20 kişilik bir grup dolmuşla binerek yangını söndürmek için köye gitmek istedi. Araç köy yoluna sapıtığında aracı durduran askerler, dönüşte verilme üzere kimlikle-

re el koydu. **Şırnak Çevre Platformu** da konuyla ilgili 16 Eylül 2008 tarihinde yaptığı basın açıklamasıyla Cudi Dağı'nda başlayan yangına müdahale edilmemesine sert tepki gösterdi. Platform adına açıklama yapan Genç-Der Başkanı **Hüseyin Birlik**, çevre hakkının çiğnediğini söyledi" dedi. (H. Merkezi)

DTP'ye dokunma!

Anayasa Mahkemesi tarafından hakkında açılan kapatma davasında 16 Eylül 2008 tarihinde sözlü savunma yapan DTP'yi binler yalnız bırakmadı. Yerel seçimler öncesi DTP'nin kapatılması için girişimlerini hızlandıran AKP'nin DTP'yi kapatarak DTP tabanından oy toplayacağı hayalinin gerçekleşmesine izin veremeyeceğini söyleyen binler alanlarda DTP'ye sahip çıktı. Demokratik kitle örgütlerinden aydın ve sanatçılara kadar geniş bir yelpazeden sahip çıktığı DTP'nin kapatılması için açılan mahkeme ertelendi.

* 16 Eylül 2008 tarihinde MKM'li Kürt sanatçılar DTP hakkındaki kapatma davasından vazgeçilmesi gerektiği açıklamasını yaptılar.

* Demokratik kitle örgütleri tarafından oluşturulan DTP Kapatılmama İnişiyatifi 16 Eylül 2008 tarihinde İstanbul Makine Mühendisler Odası'nda basın toplantısı düzenleyerek DTP'nin kapatılmasını **adaletsizlik** olduğuna dikkat çekti.

* 16 Eylül günü DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk'ün Ankara'da sözlü savunma yaptığı sırada Diyarbakır'da binlerce kişi Dağkapı Meydanı'nda **"Bağımsız Halk Mahkemesi"** kurdu. Birçok yerden gruplar halinde meydana doğru yürüyen kitle **"DTP siyasi irademizdir"**, "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganları ile alanda birleşti.

* Şırnak'ta DTP İl binası önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş sırasında **"Baskılar bizi yıldıramaz"**, "Gençlik Apo'nun

fedaisidir", **"Me sond daye şehida em leşkeren Apo ne"** sloganları atıldı.

* DTP Van İl binası önünde toplanan yüzlerce kişi Sanat Sokakı'na yürüdü. Sanat Sokakı'nda yapılan iki dakikalık oturma eyleminin ardından basın açıklaması okundu.

* DTP Hakkâri İl binası önünde toplanan yaklaşık 5 bin kişi Hakkâri Belediyesi'ne kadar **"AKP şaşırma bizi dağa taşırma"**, "Öcalan siyasi irademizdir", **"Şehit namirin"** sloganlarını attı.

* DTP Ağrı İl binası önünde bir araya gelen kitle Saat Kulesi'ne yürüdü.

* Mersin'de DTP Mersin il örgütü binası önünde basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya **Partizan, SDP, 78'liler Derneği, İHD, MKM-DER, Akdeniz Göç Der, Halkevleri, KESK** ve birçok demokratik kurum destek verdi. Açıklamayı DTP İl yöneticisi **Ramazan Ekinci** okudu. DTP'nin kapatma davasının hukuki değil siyasi olduğunu savunan Ekinci, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nin ileri sürdüğü 141 gerekçeden 127'sinin ifade özgürlüğü çerçevesinde değerlendirilmesi gereken, üye ve yöneticilerin yaptığı açıklamalar olduğunu söyledi.

* Bingöl, Gaziantep, Urfa, İzmir, Manisa, Adana, Mersin, Iskenderun, İstanbul, Aydın, Malatya, Erzurum, Muş, Denizli ve birçok ilde oturma eylemleri, yürüyüş ve basın açıklamalarıyla protesto edilerek DTP'ye sahip çıktıldı. (H. Merkezi)

Her yerde anadilde eğitim talebi

TZPKurdi'nin Kürtlerin anadilde eğitim hakkını elde edebilmesi için başlattığı "Edi Bes e anadilimde eğitim istiyorum" kampanyası Türkiye Kürdistanı'nın birçok ilinde mitingler, yürüyüşler, Kürtçe ders anlatımı ve kültürel etkinliklerle devam ediyor. Yapılan etkinliklere imha ve inkar politikası etrafında yaklaşan devletin tutumu yine saldırı oldu. Kimi bölgelerde engellemeye çalışırken engellemedikleri yerlerde ise başta çocuklar olmak üzere birçok insan tartaklandı.

* 22 Eylül tarihinde kampanya kapsamında Mardin, Van, Adana ve Diyarbakır'da anadil talebiyle yürüyüş yapan binlerce kişi, devletin Kürtlerin yükselen sesine kulak vermesini istedi. Yapılan açıklamalarda ise Kürtlerin kendi dillerine sahip çıkmadıkları

takdirde asimilasyon politikalarının önüne geçilemeyeceğine vurgu yapılarak, Kürtçe'nin yok olmaması için Kürtlerin kendi televizyonlarını dinlemesi, gazetesini okuması ve çocuklarıyla Kürtçe konuşması çağrısı yapıldı.

* Mardin'in Kızıltepe İlçesinde binlerce kişi anadil talebi ile 23 Eylül günü yürüyüş düzenledi.

* 24 Eylül 2008 tarihinde DTP Gaziantep İl binası önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Yeşil Su Parkı'na doğru yürüyüş yaptı. Yürüyüşten sonra ilköğretim öğrencisi bir kız çocuğu Kürtçe basın açıklamasını okudu.

* 24 Eylül'de Diyarbakır Sanat Sokakı'nda sembolik olarak Kürtçe ders verildi. TZPKurdi aktivistlerinin düzenlediği Kürtçe derse etkinliğine Diyarbakır Be-

lediye Başkanları ve demokratik kitle örgütü temsilcileri katılarak destek verdi.

* Şırnak'ın Cizre İlçesi'nde anadil talebiyle 25 Eylül'de düzenlenen yürüyüş katılımcıları için 9 kişi gözaltına alındı. Mahkemeye sevk edilen 9 kişi daha sonra serbest bırakıldı.

* Mersin'de anadil talebiyle 25 Eylül'de düzenlenen yürüyüşün tamamlanmadan polisler tarafından engellenmesi 5 mahallede protesto edildi. Gençler, çöp konteynırlarıyla ana caddeleri trafiğe kapattı. Eylemler sokak aralarında yer yer polisle çatışmalarla devam etti.

* Van'da anadil talebiyle 25 Eylül 2008 tarihinde yapılan basın açıklamasının ardından 5 kişi gözaltına alınarak adliyeye götürüldü. 4 kişi serbest bırakılırken 1 kişi tutuklandı.

Mersin'de ise yapılan anadil eylemlerinde 12 yaşındaki M.K. adlı bir çocuk polisler tarafından dövüldü. Kafasına sert bir cisimle vurulan çocuk İHD Mersin Şubesi'nde basın açıklaması yaparak polislerden şikayetçi oldu. (H. Merkezi)

F Tipi hapishaneleri savunmak kendini alamayan, sayfalarında beş yıldızlı otel olarak yansıyanları bugünlerde bir dert sarmış durumda!

Ergenekon davası nedeniyle tutuklanıp F tiplerine konularından **Kuddusi Okkır** hayatını kaybedince buraları bir kere daha hatırlar oldular. Oysa Kuddusi Okkır'dan önce birçok insan F tiplerinde hayatını kaybetmiş ama hiç-biri burjuva-feodal medya kalemleri için bir anlam ifade etmemiştir.

Bırakalım 1-2 yıl öncesini çok yakın dönemde **Ali Çekin** adlı 77 yaşında bir tutsak, tedavi edilmediği için hayatını kaybetti. Hala 70-80 yaşında ve ağır sağlık sorunları bulunan tutsaklar var. Erol Zavar adlı tutsak sayısız ameliyat geçirmiş durumda. **İsmet Ayaz** ve **Nesimi Kalkan** çölyak hastası olmalarına rağmen ne tedavileri yapıyor ne de tahliye ediliyorlar. Daha bir-

çok tutsak ağır sağlık sorunlarıyla duvarların ardında yavaş yavaş ölüme sürükleniyor.

Bunlar görülüyor, haber yapılmıyor.

yor. Şener Eruygur düşüp hastaneye kaldırılınca fırtına koparılıyor. Bu fırtınayı koparanlardan biri de Hür-

riyet yazarı **Yılmaz Özdil**.

Yılmaz Özdil 21 Eylül 2008 tarihli yazısında Şener Eruygur'un durumuna ne kadar üzüldüğünü dile getiriyor ve Erbakan'ı tahliye edenlerin Eruygur'u tahliye etmemesini eleştiriyor. Sonra da diyor ki; "... bu ayıpla yaşayacağız." Oysa bunu söyleyen kişi ve çalıştığı medya kuruluşu yıllardır bu "ayıpla" yaşıyor zaten. F tiplerindeki sorunlara, ağır sağlık sorununu yaşayan tutsaklara gözünü, kulaklarını kapatarak yapıyorlar bunu.

Hapishanelerde yaşanan sorunları ne kadar dile getirip çözümlü yönünde çaba gösterdiler ki bugün çıkıp Şener Eruygur üzerinden insanların vicdanlarına sesleniyor? **Bu tamamen bir aldatmacadır.** Bugüne kadar neredeydiniz diye sormak gerekiyor. Gelin insanlık dersi vermeye kalkan Yılmaz Özdil'in insanlığının hangi durumlarda ayaklandığına bakalım! Mesela gerilla cesetlerinin uzuvları

kesilip üzerlerine basılarak fotoğraf çekilirken mi ya da katledilen gerillaların bedenleri bile ailelerine verilmezken mi? Kürt çocuklarına dışki yedirilirken mi, kadın-çocuk demeden katledilirken mi, 70'lik dedelere işkence yapılırken mi? Elbette hiçbirisi.

Hapishanelerde hayatını kaybeden yüzlerce insan bile Yılmaz Özdil'in insanlığının ayaklanmasına yetmemiş olacak! O, paşası rahatsızlanınca "insanlığını" herkese kaptırmaya çalışıp, herkesi de insanlığını kanıtlamaya davet ediyor.

"Ey millet" diyor "hapishanelerde hayatını kaybeden, kaybetme durumu olan onlarca yüzlerce beni ilgilendirmiyor. Ama paşanın burnu kanarsa ortalığı ayağa kaldırırım."

Bırakalım bu ayıpla yaşamaya devam etsin Yılmaz Özdiller. Ama başkalarını kendileri gibi olmaya davet ettiklerinde de sessiz kalmamızı beklemesinler!

Bakin şu konuşana!

Maltepe Hapishanesi'nde çocuklara işkence

IHD İstanbul Şubesi'nden Avukat **Ahmet Tamer**'in Bianet'e verdiği bilgiye göre İstanbul, Maltepe L Tipi Hapishanesi'ndeki çocuk tutsaklar birçok işkenceye maruz kalıyorlar. Başta F tipleri olmak üzere ülkemiz hapishanelerinde fiziki ve psikolojik işkence devletin vazgeçilmez olarak gördüğü teslim alma, silikleştirme politikalarından biri olarak sürekli gündemdeki yerini koruyor. Çocuk olmal-

ından kaynaklı yaşadıkları yalnızlık hissini de getirdiği "çaresizlikle" yaşadıklarını kamuoyuna duyurma konusunda yeterli bir çaba gösteremeyen çocuk tutsakların bu durumundan faydalanan hapishane yönetimleri ve gardiyanlar birçok çocuk üzerinde özellikle cinsel taciz ve tecavüzde bulunuyor.

IHD İstanbul Şubesi adına hapishanede bir ön inceleme yapan Ahmet Tamer, çocukların yalnızken ve

kamera olmayan mekanlarda gardiyanlarca işkenceye uğradıklarını, koğu değişime taleplerine şiddetle yanıt verildiğini, bu nedenle ayrıca kendilerine zarar verdiklerini ifade etti.

Maltepe L Tipi Hapishanesi'nde acilen çözülmesi gereken sorunlar olarak başta şiddetin kaldırılmasının gerektiğini söyleyen Tamer, sorunlarını dile getirdiklerinde, kavga ettiklerinde, kendilerine zarar verdik-

lerinde dayak yiyen çocukların sürekli kaygı ve korkuyla yaşadıklarını belirtti.

Tamer çocuklarla ve avukatlarla yaptığı görüşmelerden çıkardığı sonuçları şu şekilde ifade etti:

"En çok psikolojik olarak sorunlu, risk altındaki çocuklar şiddet görüyor. Bu çocuklar kapalı bir yerde bulunmaktan dolayı kendilerine zarar veriyor. Psikolojik tedavi verilmesi gerekirken şiddet görüyorlar.

Ancak yeni gelenlere de ortalama uyum sağlamları için 'hoş geldin' şiddeti uygulanıyor."

Tamer, 14 kişilik koğuşlarda kalan, ortak alanda haftada bir saat spor hakları olan, iki haftada bir sinemaya gidebilen, zaman zaman düzenli olmayan okuma yazma kursu verilen çocukların yaşadıkları koğuştaki 14 kişi dışında kimseyle görüşülmeyerek tecritin başka bir biçimi yaşadıklarını belirtti. (İstanbul)

Kürtçe konuşmaya görüş engeli

F Tiplerinde tecrit ve tedman her geçen gün artarak devam ediyor. İçerde tutsakların yaşadığı bir dizi sorun dışında ziyarete gelen tutsak yakınları da aynı sorunlarla yüz yüze geliyor. Tecrit koşullarının her geçen gün ağırlaştığı Sincan F Tipinde sorunlara her gün bir yenisi ekleniyor. Bunlardan en sonuncusu, 18.09.2008 tarihinde, Sincan 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'ndeki abisi Yusuf Koyuncu'nun ziyaretine giden Gürhan Koyuncu'nun, Kürtçe konuşmak isteyen gardiyanlar tarafından zorla dışarı çıkarılması oldu.

Gardiyanların konuşma sırasında gelip "Burada Kürtçe konuşmayın" uyarısında bulunduğunu belirten Koyuncu, "Ben de 'konuşacağız, neden Kürtçe konuşmayalım ki' şeklinde konuştum" dedi. Koyuncu, gardiyanların hiç Türkçe bilmeyenlerin Kürtçe konuşmasına izin vermediklerini ancak Türkçe bilenlerin Türkçe konuşmak zorunda olduğunu söylediğini belirtti. Koyuncu, bütün itirazlarına rağmen, görüşmelerinin yarıda kesildiğini ve görüşmeden çıkarıldıklarını dile getirdi. Yaşananlara bir anlam veremediğini söyleyen Koyuncu, Kürtçe konuşmaya izin verilmemesini anadiline yapılan bir saldırı olarak değerlendirdi.

(Ankara)

IHD'den hasta tutsaklarla dayanışma

IHD Genel Merkezi ve şubeleri, hapishanelerde bulunan tutuklu ve hükümlülerin sorunlarına dikkat çekmek amacıyla her ay bir mahkûma gönderdikleri mektupların 8'incisini **Adıyaman E Tipi Hapishanesi'nde 15 yıldır tutuklu bulunan çölyak hastası İsmet Ayaz'a** gönderdi.

Ankara

Ankara Kızılay PTT önünde bir araya gelen **IHD Merkez ve Ankara Şube** yöneticileri açıklama yaptı. **IHD Genel Sekreteri Sevim Salihoğlu**, mektup gönderme etkinliklerinin 3 ay daha devam edeceğini belirterek, **Cumhurbaşkanı Abdul-**

lah Gül'ün daha önce yaptığı kendisine hiçbir hükümlünün dosyasının gelmediği açıklamalarının gerçeği yansıtmadığını ifade etti. Salihoğlu, "Ayaz sadece kuru ekmeğe ve patatesle gıda ihtiyacını giderebiliyor. Cumhurbaşkanı'nın bunu duymasını istiyorum" dedi.

Diyarbakır

Büyük Postane önünde bir araya gelen **IHD ve Tutuklu Aileleri ile Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TUHAD-DER)** üyeleri adına, **IHD Diyarbakır Şube Sekreteri Burhan Zoroğlu** açıklama yaptı. Zoroğlu, "Bu ülkede cezaevinde olmak çok zor. Tutukluların bize gönderdiği mektupları

okurken hissettiklerimizi tarif etmemiz, yaşadıklarının onlara nasıl acı ve ızdırap verdiğini anlamamak mümkün değildir" dedi.

İstanbul

IHD İstanbul Şubesi, Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı. "**Hasta tutuklular serbest bırakılsın**" pankartı açan **IHD'liler** adına **IHD İstanbul Şube Başkanı Av. Gülseren Yoleri**, konuşma yaptı. Yoleri, İsmet Ayaz'ın, doktorların "**cezaevi koşulları ölümcül risk taşıyor**" uyarılarına rağmen tahliye edilmediğine dikkat çekti. Yoleri, Ayaz'ın yazdığı mektupta sağlık sorunlarının tahammül edilemez boyutlara geldiğini belirtti. Açıklamanın ardından, Galatasaray Postanesi'nden Ayaz'a mektup gönderildi.

İzmir

Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen **IHD İzmir Şubesi üyeleri**, basın açıklaması yaptı. **IHD İzmir Şube Başkanı Ahmet Alagöz**, bağışıklık sistemi iflas eden hükümlü Ayaz'ın sık sık komaya girdiğini belirterek, "Cezaevlerinde yaşanan tüm bu olumsuz uygulamalar, bu ülkenin ayıbıdır. Eşit sağlık ve eşit adalet talebiyle İsmet Ayaz'ın tedavisi yapılmaya kadar serbest bırakılmasını istiyoruz" dedi.

Siirt ve Batman'da yapılan eylemlerde devletin politikaları protesto edildi.

(H. Merkezi)

Esnafa yönelik gerici saldırılar sürüyor

Daha önce Ankara Keçiören'de bir büfe sahibinin içki sattığı gerekçesiyle, zabıtalardan tarafında saldırıya uğramasından ardından bu kez Çankaya'da aynı sebeple bir market saldırıya uğradı.

Müslüm Göksu, sabaha karşı marketine üç kişinin girdiğini markette alışveriş yapmakta olan müşterileri taciz ettikten sonra kendisine "**mübarek günde niye içki satıyorsunuz?**" diyerek saldırıda bulduklarını, marketini dağıttıklarını ve yardımcısını darp ederek boğazına bıçak dayadıklarını anlattı.

Ankara'da Keçiören'de ortaya çıkan ve kendilerine "**A takımı**" diyen Keçiören Belediye Başkanı **Turgut Altınok** destekli içerisinden zabıtalardan, polislerin ve sivil insanların bulunduğu, semt halkına ve küçük esnafa korku salan çete, özellikle esnafı haraca bağlaması ve içki satan yerlere yönelik baskı ve saldırılarıyla adını duyurmuştu. Keçiören'de yaşanan saldırıdan sonra benzer bir olayın da Çankaya'da yaşanması esnafı tedirgin etti. Keçiören esnafı, bu saldırının sadece basına yansıyan bir örnek olduğunu gerçekte ise saldırı ve baskının sistematik olarak sürdüğünü belirtti.

(Ankara)

Tecavüzcü polis-hâkim el ele

Gözetiminde yoğun işkencelere maruz kalan ve tecavüze uğrayan sayısız devrimci kadından biridir **Muhabbet Kurt**. MLKP davasından gözetim altına alınarak tutuklanan Muhabbet Kurt 10 yıldır yargılanıyor. Gözetim altına alındığında tecavüze uğrayan Muhabbet Kurt çıkarıldığı mahkemede işkence altında ifade verdiğini belirterek polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Suç duyurusunu yinelediği duruşmada mahkeme hâkimi tarafından "**Polisler ifade almak için mi yoksa zevk için mi yaptılar**" şeklinde iğrenç sorular sorulan Muhabbet Kurt'un avukatı **Ercan Kanar**, Çapa Tıp Fakültesi Psiko travma Merkezi'ne sevk edilmesini istemiş ve bu talep uzun zaman geçtikçe gerekçesiyle reddedilmişti. Kanar bu kararın Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne aykırı olduğunu söyleyerek Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesini istemiş ve bu talep de mahkemeye reddedilmişti. (H. Merkezi)

Tecridi akıl almıyor!

Tecrit koşulları altında insana her türlü işkencenin uygulandığı hapishanelerde insanların her türlü sosyal yaşamdan kopartma politikası sistemli bir şekilde devam ediyor. Bunun bir örneği de Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'nde gerçekleşti. 9 aydır tutuklu bulunan **Rasim Aşan**'ın kardeşi Ferzande Aşan kardeşinin akli dengesinin bozulduğunu ve Adana Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne yatırıldığını belirtti. Hem sinirsel rahatsızlığı hem de mide ülseri olan kardeşinin aynı zamanda Hepatit B hastası olduğunu belirten Ferzande Aşan kardeşinin ziyaretlerde kendilerini dahi tanımadığını, sağlık durumunun her geçen gün daha kötüye gittiğini söyledi. (H. Merkezi)

Okurlarımıza polis tacizi

Merhaba, Biz Gazi Mahallesi'nden 16 ve 21 yaşlarında iki bayan olarak yaşadığımız olayı sizlerle paylaşmak istedik. 10-11-12 Eylül günlerinde gerek bayan olmamızdan gerekse devrimci olmamızdan kaynaklı TC'nin polisleri tarafından yıldırma, korkutma ve yıpratma saldırılarına maruz kaldık. 10 Eylül günü eski karakol civarında gazetemizin dağıtımını yaparken bir polis arabası yanımıza yaklaştı. Biz gazetemizi verirken polis gözünü bizden ayırmıyordu. Biz de diğer mahalleden çıkıp dağıtımaya devam ettik. 11 Eylül günü Kıbrıs Caddesi bölgesinde dağıtım yaptık. Bu kez 2 akrep ile bir sivilin bizi görmesi üzerine caddeye bir kez daha geçtik. Aracın bize doğru geldiğini görünce bölgeden ayrıldık. 12 Eylül günü ise Son Durak bölgesinde yine beraber dağıtım yaparken gazete vermek için girdiğimiz dükkan-

da sivil polis, dışarı çıktığımızda iki olmuşlardı. Birbirlerine kafa salladıktan sonra telsizlerini çıkartıp bizi tarif etmeye başladılar. Dağıtım boyunca gözlerini üzerimizden hiç ayırmadılar ve her yaptığımız telsizle bildirdiler.

Bizler bunların bizleri yıldırma ve korkutma amacıyla ve gazetemizi kitlelere ulaştırma çabamızı engellemek için yapıldığını biliyoruz. Bunlar, devrimcilere, düzene ve zulme karşı çıkan herkese tam bir terör estirmektedir. Ancak bilsinler ki, estirdikleri o ufak rüzgar bizden hiçbir şey almadı ve almayacak. Aynı zamanda sergiledikleri yıldırma, korkutma ve yıpratma politikaları ne bizi yıpratır ne de korkutur. Aksine bizi daha güçlü hale getirir. Bunları bilmelerinin isterim.

(Gazi Mahallesi'nden IK okurları)

Adalet mi? Buraya hiç uğramadı

20 hapishaneye aynı anda düzenlenen ve 28 devrimci tutsağın yaşamını kaybettiği 19 Aralık operasyonu ilgili davalar devam ediyor.

Çanakakale E Tipi Hapishanesi'ne 19 Aralık 2000'de gerçekleştirilen operasyonda üç devrimci tutsak öldürülmüş, bir tutsak da operasyonu protesto etmek için kendini yakmıştı.

Son olarak Çanakakale E Tipi Hapishanesi'nde yaşanan operasyonla ilgili dava sonuçlandı. Çanakakale Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın 16 Eylül'de yapılan duruşmasında "suçlu" bulunamadı ve operasyonda yer alan tüm kamu görevlilerinin beraatine karar verildi.

Operasyonda yer alan 563 "güvenlik" görevlisi hakkında Sultan Sarı, Fahri Sarı ve İlker Babacan'ı öldürdükleri iddiası ile açılan davada sanıkların "**bu suçları işlediklerine dair mahkûmiyetlerine yeter, kesin ve inandırıcı deliller elde edilemediği**" gerekçesiyle beraatlerine karar verildi.

Dava devam ettiği sürece Ölüm Orucu direnişinde yaşamını yitiren 11 tutsak hakkında açılan dava, 6136 sayılı Ateşli Silahlar Kanunu'na Muhalefet edildiği gerekçesiyle açılan 2 dava ve hapishane idaresine karşı silahlı isyan gerektirdikleri iddiasıyla açılan dava zaman aşımı nedeniyle or-

tadan kalktı. Mahkeme ayrıca, adresleri tespit edilememesi nedeniyle savunmaları alınamayan 61 sanığın ayrı bir dosya ile yargılanmasına karar verdi.

Ağır Ceza Hakimliği dört insanın yaşamını yitirdiği operasyonda faili bulamıyor! Acaba bu dört insan hayatını nasıl kaybetmiş olabilir? Mahkemenin buna verdiği bir cevap olmalı. Siz, hapishanede dört duvar arasında tutulan tutsaklara operasyon düzenleyeceksiniz ve bunun sonucunda hayatını kaybeden dört insanın faili olmayacaksınız... Devletin "Hikmetinden sual olunmaz" adaleti böyle bir şey olmalı...

Emperyalist-kapitalist sistem ağır hasta

"Önce şunu anlayalım. Bu 50 yılda, hatta muhtemelen 100 yılda bir yaşanabilecek bir olay" diyor Amerikan Merkez Bankası Eski Başkanı Greenspan. Emperyalizmin 1929 Buhranı'ndan beri geçirdiği en büyük ikinci krizi, burjuva ekonomistler de dahil kabul etmeyen pek kalmadı.

Emperyalizmin baş aktörü konumundaki ABD ekonomisinin resesyona (ekonomik durgunluk) girmesi, bankacılık sektörünü etkileyerek finansal krize neden olmuş durumda. Peşi sıra gelen, tarihi en az yüzyıllık dev yatırım bankalarının birbiri ardına çöküşü ve ardından Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) yüz milyarlarca dolarlık kurtarma operasyonu... **Peki ya sonuç?** Görünüşe bakılırsa ABD ekonomisine durmadan serum bağlayan FED'in de piyasada güveni sarsılmış ve ürettiği çözümler sorunu giderek tırmadığı durumda. Krizin merkezi ABD olduğundan ABD ekonomisine gözlerimizi çevirmek ve neler olduğuna bir bakmak konuyu açıklayıcı olacaktır.

Ne oldu da kriz bu boyuta ulaşabildi ve dünyayı etkisine almaya başladı? Krizin ABD ile sınırlı olmadığını, şimdilik de olsa emperyalist devletleri (İngiltere, Japonya, Euro bölgesi ekonomileri) etkisi altına alabildiği bir dönemdeyiz. Kısa bir zaman içerisinde "gelişmekte olan ülkeler" statüsündeki ülkemizi de etkisi altına almaya başlayacağı çeşitli ekonomistler tarafından dile getirilmektedir. Hatta krizin yansımalarını şimdiden TOYOTA ve TOFAŞ fabrikalarının üretime 2 hafta ara verdiklerini açıklamalarında görmek mümkün. Bu finans sorunu gösteren somut bir olgudur.

2003-2007 yılları arasında dünya ekonomisi 40 yıldır görmediği bir büyüklük olan yüzde 4.55 ile üst üste 5 yıl büyüdü. Bir anlamda küresel ekonominin "lale devri" yaşandı. Büyümeyi ise "gelişmekte olan ülkeler" yaparken bu büyümeye Türkiye de dahil. Gelişmekte olan ülkeler gelişmiş ekonomilere nazaran 3 kat daha hızlı büyüdü.

Ekonomik durgunluk ve finansal kriz, iki büyük girdap!

ABD ekonomisinin iki temel sorunundan birisi **ekonomik durgunluk (resesyon)**, diğeri ise küresel sistemdeki **finansal kriz**dir. Birbirine bağlı bu iki argümandan resesyon, finansal sistemdeki krizin derinleşmesine neden olmakta, finansal sistemdeki kriz ise ekonomik durgunluğu etkilemekte, kredi maliyetlerinin artmasına, bununla beraber likidite sorununa yol açmakta ve bunun da sonucunda kolay kredi (para) bulamayan sanayiciler oldukça zorlanmaktadır. Bulsalar dahi kredi maliyetleri oldukça yüksek olmaktadır. Şu anda üretim yavaşlıyor ve ekonomik tablo ülkemiz için de giderek kötüleşiyor.

ABD ekonomisi 2008 yılının başından beri her ay sürekli istihdam kaybediyor. Emek piyasası ciddi bir şekilde bozuldu. ABD'de 2008 yılının başından beri ilk 5 aylık dönemde istihdam kaybı yaklaşık olarak 324 bin olarak dile getirilmişti. ABD'de işsizlik oranında eşik seviye yüzde 5.6 olarak kabul edilmekteyken daha Mayıs ayı sonunda 5.5 seviyesine ulaşmıştı. İşsizlik alıp başını gidiyorken üstüne bir de ekonomiyi kötü etkileyen **enflasyonist baskılar** ciddi bir sorun yaratmaya başladı. Enflasyon temel niteliği ise talep kaynaklı değil esasında maliyet kaynaklı olmasıydı. Gıda ve enerji fiyatlarındaki enflasyonu ise Çin'den gelen ucuz mallar ve Hindistan'dan gelen "ticarete konu olan" hizmetlerin (muhasabe, bilişim, çağrı merkezi

vs.) tüm dünyayı istila etmiş olması denge unsuru oldu. Bir anlamda Çin ve Hindistan enflasyonist etkiyi **dezenflasyon** ihraç ederek bertaraf etti. Şöyle ki, Çin ve Hindistan'la rekabet eden diğer ülkelerdeki mal ve hizmet üreticileri, maliyetlerindeki büyük artışa rağmen ürün fiyatlarını artıramadı. Çünkü diğer ülkeler Çin ve Hindistan'la rekabet edebilmek için kâr marjlarından yemek zorunda kaldılar.

Petrol ve gıda fiyatlarındaki rekor yükselişin nedenleri

Gelişmekte olan ekonomilerin çok hızlı büyümesi gıda ve enerji talebinde büyük bir fiyat artışına neden oldu. Bu ülkelerdeki tüketim hacimlerinde gıdanın en başta yer alıyor olması ve yine bu ülkelerdeki petrol talebinin büyümeyle bağlı olarak artması fiyatların yeni rekorlar kırmasına yol açtı.

Petrol fiyatlarının birbirini etkileyen iki nedene bağlı olarak zirveleri yakaladığı söylenebilir. **Birincisi**; doların düşük faiz ile gide-

re enerjiji yüzde 50 daha fazla verimli kullanıyorken, "gelişmekte olan ülkeler" yüzde 20 daha fazla verimsiz kullanıyorlar. Bu da petrol fiyatlarının artmasında önemli bir etken.

Gıda fiyatlarındaki artışın temel nedenlerine gelinirse bunun başlıca unsurları şunlardır:

- 1- Doların değer kaybının emtia piyasalarını vurması,
- 2- Petrol fiyatlarının artışına bağlı olarak alternatif ürünlerin (biyoyakıt) ön plana çıkmasıyla yağlı tohumun kullanılmaya başlanması ve gıda fiyatlarını yükseltmesi,
- 3- Petrolün tarımsal üretim girdilerinin başında gelmesi (traktör, biçerdöver vs.) üretim maliyetlerini etkilemesi,
- 4- FED'in faiz indirmesi sonrası düşen hazine faizlerinden memnun olmayan fonların buğday ve pirinç kontratlarında spekülasyon hareketleri yapması,
- 5- Dünya genelinde yaşanan kuraklık etkisi nedeniyle tarımsal üretimi düşürmesi gibi sayılabileceğimiz başlıca nedenler gıda fiyatlarının artmasında başlıca etken oldu.

Üretimin yavaşlamasının işsizliği doğurması kaçınılmaz. Görülüyor ki, emperyalistler yaşadıkları krizin yüklü faturasını yine bizim gibi yarı sömürge ülkelere çıkarmaya çalışmaktalar.

Maliyet enflasyonu ekonomik dinamikleri sarsıyor

Gıda fiyatlarındaki enflasyonun etkisini daha iyi görebilmemiz için bazı oranlara başvurmak yararlı olacaktır. IMF'nin yaptığı hesaplara göre 2006 yılındaki global enflasyon değeri yüzde 3.4 iken, bunun yüzde 27'sini gıda fiyatlarındaki artış sağladı. 2007 yılına gelindiğinde ise global enflasyon yüzde 3.9'a çıkmış ve bunun daha yüksek bir değere yüzde 45'i gıdanın kaynaklanmıştır. Gıda enflasyonunun en fazla "gelişmekte olan ülkeler" kategorisini etkilemesi diğer deyişle ülkemizi etkilemesi kaçınılmaz oldu. **Nedeni ise bu ülkelerin gelişmiş ülkelere göre, tüketimdeki hacimlerinde gıdanın ön planda yer almasıdır.**

Enflasyonist etkiler nedeniyle en gelişmiş emperyalist devletler raydan çıkmamak için faiz artırmak durumunda kaldılar. Bozulan ekonomik dinamikleri iyileştirmek için bu kaçınılmazdı. Aynı etki ülkemiz için de geçerli olmak durumunda olduğu için faiz artırımını ülkemiz için çok daha sorunlara yol açmaya hazır. Çünkü yabancı sermaye akımını emperyalist devletler faiz artırarak kendi merkezlerine doğru çekmeye başlayınca bizim gibi

ülkeler de yabancı sermayenin kaçmaması için faizlerini artırmak durumunda kaldılar. Tayyip Erdoğan'ın ekonomik duruma ilgili bakanlarla yaptığı basın açıklamasında "Merkez Bankası'nın faizleri artıracağını umuyorum" demesi gayet anlamlıdır.

Avrupa'da ekonomik durgunluk baş gösterdi

Avrupa krizden ciddi şekilde etkilenmeye başladı. Avrupa'da kredi hacminde ve maliyetler noktasında ciddi sorunlarla boğuşmaya başladı. Ayrıca Avrupa'nın en büyük üç pazarı İngiltere, ABD ve Japonya ekonomileri giderek yavaşlıyordu. Petrol fiyatları aynı zamanda Avrupa'yı da vuruyordu. Avrupa bankaları da krizden oldukça etkileniyorlardı. Ve sonuçta Avrupa ekonomisi de yavaşlamaya başladı. İngiltere resesyona girmek üzere ve Danimarka da sırada duruyor, Almanya ekonomisi en çok daralan Avrupa ülkesi durumunda. Sonuçta Avrupa Merkez Bankası (ECB) da faiz artırımına gitmek zorunda kaldı.

satıp kâr elde ediyor ve alım gücü yaratıyordu. Yalnız bir yıl sonra 100 bin dolara alınan ev 80 bin dolara düşünce işler sarpa sardı. 100 bin doları kapatmak gerekliyordu. Bu esnada evi satmak zararlı olacağından kimse evi satmak istemedi. Mecburen her ay banka kredisini geri ödemeye devam etmekten başka çare yoktu. Ve sonuçta kredi taksitleri geri ödemedi ve başarısız oldu. Burada konut fiyatlarının düşmesine neden olan temel unsur az önce anlatmaya çalıştığımız küresel krizin kendisinde gizliydi. **Enflasyonun talepe değil maliyette yaşanması konut maliyetlerini doğrudan etkiledi.** Konut maliyetleri artınca ev fiyatları da artmış, doğada talep de azalmaya başlamıştı. İnsanlar artık eskisi gibi konut talep edemediler. Sonuç olarak konut talebinde yaşanan daralma sonrası konut fiyatları giderek düşti. Ancak sorun sadece krediyi geri ödemeyen **Mortgagezedelerden** kaynaklanmıyordu. Esas burada bankacılar ve aracı kurumlar geri ödemeyen konut kredilerine dayandırdıkları birçok enstrümanların fiyatlarının çok sert bir şekilde düşmesi bu enstrümanlara yatırım yapanların hanesine çok büyük zararlar yazdırdı. Tıpkı fazla yem kurcalayan bir balık gibi, daha fazla kâr hesabı yapanlar zokayı yuttular.

Sonuçta Mortgage kredisi veren 250'den fazla şirket iflas etti. Ağustos 2007'den beri ABD'de batan banka sayısı 13'e çıktı. Sadece 2008'de batan banka sayısı son Lehman Brothers ile birlikte 11'e yükseldi. Ve en son 700 milyarlık "Kurtarma Planı" ABD Kongresi'ne sunuldu. Toplantıya girmeden önce ABD Başkanı Bush ekonomik göstergelere ilişkin net açıklamalar yapmak zorunda kalmıştı: "Ciddi bir ekonomik kriz içindeyiz. Umudum kısa bir süre içinde uzlaşmaya varmak." (Radikal, 27/09/2008)

Krizin etkisi ABD dışında başta Avrupa, İngiltere ve Japonya ekonomilerini etkiliyorken "gelişmekte olan ülkeler" kategorisinin bu süreçte fazla dayanamayacağı ortadaydı. Büyüme rakamları Türkiye'nin de dahil olduğu bu kategoriyi etkilemeye başladı. Devlet Bakanı Şimşek "Dünya ekonomisi yavaşlayacak, yavaşlıyor. Türkiye de bir süreliğine potansiyelinin altında bir büyüme gösterecek" açıklamasını yapıyordu. (www.ntvmsnbc.com, 22/09/2008)

Eczacıbaşı Baş Ekonomisti Erkin Şahinöz ise daha net bir ifadeyle "Üç ve özellikle dördüncü çeyrekte birlikte gelişmekte olan ülkelerdeki büyüme hızlarının da ciddi şekilde düşmeye başladığını göreceğiz. Örneğin Türkiye. Geçen hafta açıklanan ikinci çeyrek büyüme rakamları bunu teyit etti..." diyordu (Para Dergisi, 14-20 Eylül tarihli sayı).

Kriz dalgasında Türkiye nerede?

Türkiye, ekonomisiyle emperyalistlere bağımlı, enerji ve sermaye ithal eden bir ülke konumunda. Dışarıya açıklığı ise iki kolda, biri ticaret diğeri ise finans kanalı. Türkiye'nin 2007 yılı sonu itibarıyla ticaretteki açıklık oranı yüzde 38.5 iken, finansal açıklık oranı yüzde 89 düzeylerinde. Buradan çıkan sonuç Türkiye ekonomisinin ağırlıklı olarak finansal kanaldan etkileneceğini gösteriyor. ABD'nin Türkiye ihracatı içindeki payı ise oldukça düşük. Ticaret kanalı olarak ise Türkiye'nin yönü Avrupa'ya doğru. Son 12 ayda toplam yapılan ihracatın yüzde 55'i Euro Bölgesi

ekonomilerine yapılmış. Yani Avrupa'ya. Diğer yandan Euro Bölgesi ekonomilerinin önümüzdeki dönemlerde ciddi bir şekilde yavaşlayacağı artık kesin durumda. Bu da Türkiye'nin ihracatını ciddi şekilde etkilenmesini gündeme getiriyor.

Avrupa'da otomobil satışları son sekiz ayda yüzde 3.9 oranında azaldı. (www.ntvmsnbc.com, 18/09/2008) TOFAŞ Avrupa'da yaşanan ekonomik durgunluk nedeniyle Ramazan Bayramı öncesi 3 iş günü ve sonrasında 3 iş günü daha üretime ara vereceğini açıkladı. Toyota ise Avrupa'da yaşanan daralma nedeniyle İngiltere ve Türkiye'de üretimini yavaşlatma ve işçi çıkarma kararı aldı. (ntvmsnbc, 11/08/2008)

Bu yaşananlar Türkiye ekonomisinin verdiği ilk tepkilerdir. Türkiye'nin finansal açıklık oranı ise ticaret açıklık oranından çok daha fazla. Türkiye'nin büyüme rakamlarının ortalamada yüzde 7.5'leri yakalamasındaki esas faktör finans kanalıdır. Türkiye görülmektedir ki çok yüklü miktarda dış finansman ihtiyacı duyan bir ülke konumunda. Veriler ışığında küresel sermaye akımını kontrol eden emperyalist ülkeler özellikle ABD'nin finansman ihtiyacı düşüldüğünde (FED, yabancı sermayeyi çekmek için faiz artırdı) Türkiye'ye akan paranın kurumasına yol açacaktır. Hâl böyleyken cari açığının yabancı yatırımlarla kapatmaya çalışan ülke konumunda olmamızdan kaynaklı ileride ciddi borçlanmalara gebe olduğu görülmektedir. Bununla ilgili İş Bankası Ersin Özince "Uzun vadeli dış borç bulmak neredeyse imkânsız, kısa vadeli kaynak bulmak ise zorlaşmıştır." (Radikal, 24/09/2008) Garanti Bankası Genel Müdürü Ergun Özen "ABD'de faiz yükselcek ve fonların büyük kısmını çekecek. Bizim gibi ülkeler bu nedenle cari işlemler açığının finansmanında zorlanabilir. Fonlar gelişmiş ülkelere kayabilir. Bunun için sıkı para ve maliye politikası son derece önem kazanıyor" (Radikal, 23/09/2008) demektedir. Eski Hazine Müsteşarı Mahfi Eğilmez ise "Bugün artık ekonomi politikası denildiğinde yalnızca iç vergilerle oynamak ve faizleri etkilemekten başka pek bir politika seçeneği akla gelmiyor" (Radikal, 23/09/2008) derken Türkiye'nin elinde vergi ve borçlanmaktan başka çare olmadığına işaret ediyordu. Sabancı Holding Yönetim Kurulu Başkanı Güler Sabancı ise "Benim beklentim hiç bir şey eskisi gibi olmayacak" derken önümüzdeki sürecin, Başbakan Erdoğan'ın "Türkiye bu krizi aşgari etkiyle aşacaktır" dediğinin tersine hiç de öyle olmadığını itiraf ediyordu. Bu durumda Türkiye'nin elinde bir seçenek kalmıyor o da IMF'den borç almak. Bu nedenle IMF ile görüşmelerin bitmek üzere olduğunu Başbakan Erdoğan bakanlarla yaptığı basın açıklamasında dile getirmişti. Türkiye'yi artık yüksek enflasyonun beklediği biliyor. Keza yapılan doğalgaz ve elektrığın ardi arkası kesilmiyor. Gıda fiyatları ise sürekli tırmanışta.

Üretimin yavaşlamasının işsizliği doğurması kaçınılmaz. Görülüyor ki, emperyalistler yaşadıkları krizin yüklü faturasını yine bizim gibi yarı sömürge ülkelere çıkarmaya çalışmaktalar. Emperyalistler küresel finans sistemini kontrol ederek konumuna çalışırken, sömürge ve yarı sömürge ülkeler borç sarmalında debelenip duruyor. Halkımızı yaşam koşulları ise giderek kötüleşiyor. Daha fazla vergi, daha fazla işsizlik, daha fazla yoksulluk, daha fazla sosyal adaletsizlik önümüzdeki günlerde bizi bekliyor.

(Bu yazıda Para Dergisi yazarı Erkin Şahinöz'ün "Dünya'da Neler Oluyor" adlı makalesinden yararlanılmıştır.)

Türk egemen sınıfları arasında uzunca zamandır süren hegemonya çatışması, yeni gözaltılar ve tutuklamalar eşliğinde sürüyor gibi görünse de, çatışmanın taraflarının çoktan uzlaştığına dair veriler, ağır basmaya başladı bile.

Faşist TSK'nın, ilk başlarda sahip çıkmıyor gibi görüldüğü eski generallerini ziyaret edilişle birlikte daha da netleşen uzlaşma eğilimi, ardı ardına gerçekleşen tahliyelerle somut bir hal aldı. Sitemin kendi içindeki "uçları" temizleme ve kontrgerillayı yeniden yapılandırmaya dönük çabaları ise, alt kademelerdeki kontra-faaliyetçilere dönük operasyonlarla sürüyor.

Ancak büyük gürlükü kopartılarak başlatılan Ergenekon operasyonlarının, hiç kimsenin beklentilerini karşılamayacağına da bir kez daha vurgulamak gerekiyor. Esas sindirme-ezme-yok etme operasyonunun, başta Kürt Ulusal Hareketi olmak üzere, devrimci ve ilerici güçleri hedeflediğini ise yaşanmakta olan gelişmeler sanırız yeterince gösteriyor.

Özellikle de **Kürt Ulusal Hareketi'**ne dönük imha-inkar saldırılarının iyice tırmanmakta olduğu bir süreçten geçmekteyiz. Bu tırmanışın, önümüzdeki günlerde Meclis'e getirilecek olan

tezkereyle birlikte daha da üst boyutlara çıkacağına kesin gözüyle bakabiliriz.

İmha-inkar saldırıları boyutlanıyor

17 Ekim'de süresi dolacak olan sınır ötesi tezkerenin, 7 Ekim'de TBMM'nin 3. yasama yılında uzatılması gündemde.

Geçtiğimiz yıl 22 Temmuz'da yapılan genel seçimlerden sonra, hükümetin kurulmasının ardından, tartışmalı Cumhurbaşkanlığı seçimi gerçekleştirilmiş ve hemen akabinde, TBMM'nin, ilk ciddi faaliyeti olarak, sınır ötesi operasyon ve tezkere gündeme alınmıştı. Sınır ötesi operasyonu öngören tezkere, 15 Ekim'de Meclis'e sunulmuş ve tezkere 19 karşı oya karşın, 507 oyla onaylanmıştı. Bunu takip eden günlerde ise, TSK birlikleri Irak Kürdistanı'na dönük yoğun bir bombardıman başlatmıştı. Tezkerenin onaylanması, TSK ile AKP arasında, genel seçimler öncesi yaşanan, e-muhtıraya dayalı çatışmanın ardından, bir anlaşma yapıldığının da somut işareti oluyordu aynı zamanda. TSK zaten genel seçimler öncesinde de, uzunca süre sınır ötesi tezkere için bastırıyor ve de sınır ötesi operasyonları, sıkça tehdit unsuru yapıyordu.

Zaman, tek yumruk tek barikat olma zamanıdır!

Eski Genelkurmay Başkanı Büyükanıt döneminde iyice kızışan bu sürecin, halefi Başbuğ'un görev süresinde de aynı biçimde ve hatta tırmanarak süreceğinin işaretleri ise, Başbuğ'un daha göreve geldiği günlerde verilmişti.

'90'lı yıllar boyunca, Kürt illerinde gerçekleştirilen imha-inkar saldırılarının baş sorumlularından biri olan Başbuğ'un, imha-inkar saldırılarına daha da hız verildiği bir dönemde göreve getirilmiş olması da bir tesadüf değildir.

Kısacası, Başbuğ gibi bir kontr-generalin genel kurmaylığı döneminde, yeni yasama yılında Meclis'e getirilecek olan sınır ötesi tezkeresi, imha-inkar saldırılarının daha da boyutlanacağı anlamına gelmekte.

Sınır ötesi tezkerenin uzatılması çabalarının, Türk egemen sınıflarının tüm emekçi halk kesimlerine dönük saldırı çabaları gibi, emperyalistlerin bölgesel projelerinden bağımsız olmadığını da yine bir kez daha bu vesileyle tekrarlamak gerekmektedir.

Kafkaslar'da henüz durulmayan hegemonya çatışmaları, bölgenin emperyalist çıkarlara göre yeniden şekillendirilmesi projelerine de hız verilmesini gerektiriyor. Projelerin hayata geçirilme aşaması ise, tarihin en büyük krizi denilen ekonomik krize paralel olarak gelişmekte. Siyasal krizden bağımsız olmayan ekonomik krizi aşmaya dönük son bir yıldır artırılarak alınan "önlemlerin", krizi daha da derinleştirmekten başka bir işe yararamaması, her kriz döneminde olduğu gibi, halklara dönük askeri saldırılara ağırlık verilmesini de beraberinde getirmekte. Bölgede-

ki kaos ortamı artırılarak, bu kaos ortamının, emperyalistlerin lehine işletilmesi düşünülmekte.

Gerek emperyalist güçlerin gerekse uşak-ışbirlikçilerinin, kaos ortamı yaratarak, emekçi yığınları dönük, işgal, katliam, imha, inkar ve sosyal yıkım getirmenin adı olan "terörle mücadele"ye, son dönemde daha bir sıkı sarılmalarının nedeni de yine derinleşen krizde aranmak zorunda.

Türk egemen sınıflarının, ısrarla yok saymaya çalıştığı krizin ülke komprador burjuvazisinin etkilerini tutuşturmaya başladığı ise, özü toplumsal muhalefeti sindirmeye ve de toplumsal muhalefetin en ileri unsurları olan devrimciler ve ilericilere dönük yeni saldırıların planlanması adına gerçekleştirilen "terör zirveleri" ve süresi uzatılmaya çalışılan tezkere öngülünde ayan beyan görülmekte. Sınır ötesi operasyonları da kapsayan, "terörle mücadele" konseptinin mimarları emperyalistler ise, yine bu süreçte de uşaklarına yol göstermekte.

Kim kime neden/nasıl destek oluyor?

Rusya ile yaşanan Kafkaslar çatışmasıyla birlikte, bölgedeki cepheyi sağlama alma girişimlerine hız veren ABD emperyalizmi, Rusya'nın etki alanını daraltmak için, bir yandan Rusya ile ilişkileri iyi olan ülkeleri, İran örneğinde olduğu gibi, ya hedefte tutmayı sürdürmekte ya da **Ermenistan** meselesinde yaşadığı gibi yanına çekme çabasına girmektedir. Bu çabalarında ise bir kez daha en büyük desteği Türk egemen sınıflarından almakta, bunun için de

karşılıklı ziyaretler birbirini izlemeyi sürdürmekte.

Bu ziyaretlerden biri de Eylül ayının ortalarında, ABD Genelkurmay Başkanı **Oramiral Michael G. Mullen** tarafından gerçekleştirildi. G.Mullen, Genelkurmay Başkanı Başbuğ ile görüştü.

Yaklaşık dört saat süren görüşmenin ardından kamuoyuna yapılan açıklamada ise, görüşmenin merkezinde PKK olduğu belirtildi. Bu görüşmeden birkaç gün önce de, Başbakan Erdoğan ile görüşen Mullen'in, "**Bölgede Türkiye'nin desteğine ihtiyacımız var**" türünden bir açıklama yaptığı biliniyor. Bu desteğin ne olduğu ise zaten uzunca zamandır sır olmaktan çıkmış durumda. Ama yine de tekrarlamak gerekirse, bu destek çok açık ki, Türk egemen sınıflarının, bölge halklarına dönük işgal, katliam ve de ülkelerin yağma-talanına ortak olmasından başka bir anlam taşımamakta. Başbuğ ile yapılan görüşmenin ardından Mullen'in, PKK ile mücadele ve sınır ötesi operasyonun konusunda "desteğimiz sürecektir" dediği de yine görüşmeye ilişkin yapılan açıklamalar arasında yer aldı.

Öyle anlaşılıyor ki, Türk egemen sınıfları, bir koyup-üç alma hesapları içinde, verdikleri desteğin karşılığını, bir kez daha Kürt halkına dönük imha-inkar saldırılarının serbest bırakılması olarak almak istemişler. ABD emperyalizmi öncülüğündeki emperyalist güçler, bölgede ciddi bir askeri güç olan PKK'ye dönük imha saldırıları için zaten uzunca zamandır yeşil ışık yakma politikası izlemekte.

PKK karşısında TSK'nın gerilla karşısında aslında ağır yenilgiler aldığı onlar da çok iyi bilmekte. Ancak hem kendi denetimlerinde olmayan askeri bir gücün bölgedeki çıkarlarını tehdit etmesinden, hem de bu operasyonlarla TSK'nın zayıflatılmasının işlerine gelmesinden ve daha bir dizi çıkar hesaplarından kaynaklı PKK'ye dönük operasyonlara yeşil ışık yakmaktan geri durmamaktalar. Askeri operasyonların artmasıyla birlikte, TSK'nın silahlanmaya daha fazla ağırlık vermesi ve silahlanmanın ağırlıklı olarak bölgedeki çatışmaları kızıştıran emperyalist güçlerce sağlanması da, bu desteğin nedenleri arasında sayılabilir pekala.

Tüm bu gelişmelerden hareketle, önümüzdeki sürecin özelde Kürt halkına genelde ise ülke emekçi halkına dönük daha kapsamlı saldırılara da beraberinde getireceğini söyleyebiliriz. **Gerilaya dönük imha saldırılarında, geçmişte olduğu gibi çekilen "hatıra fotoğrafları" ise, vahşetin aldığı ve daha da alacağı boyutu işaret etmektedir.** Faşizmin vahşetinin tüm toplumsal muhalefeti içine alarak sürdürülmeye çalışıldığını da yine yaşanan gelişmelere bakarak söyleyebiliriz.

Bu gerçeklik karşısında önümüzde duran en acil görev, toplumsal muhalefetin tüm güçlerini, bu topyekün saldırılara karşı tek yumruk-tek barikat bir mevzilenişe geçirmek olmalıdır. Bu görev özellikle de devrimci ve komünist güçlerin ertelenemeyecek görevi olarak önlerinde durmaktadır.

Enerji fiyatları, büyük bir rant kaynağı haline geldi!

Yaşamı kolaylaştıran ve aynı zamanda zorunlu bir ihtiyaç olan enerjinin insanlar tarafından kullanılma tarihi; ateşin keşfedilişine kadar götürülebilir. Fakat enerjinin farklı kaynaklar kullanılarak elde edilmesi ve günlük yaşamın her alanına girmesi; kapitalizmin gelişimiyle birlikte önceki bin yılların toplamından çok daha hızlı olmuştur. Sanayinin-teknolojinin olmazsa olmazıdır, **enerji!** Üretim ve hayatın her alanında enerjije olan bağımlılık; kapitalistlerin aşırı kâr hırsıyla birleşince uğruna savaşlar çıkarılan, toplumların yaşamını yıkan-mahveden bir biçime girmiştir.

Üretim sürecinde çok önemli bir girdi olan enerjinin kaynaklarını ve nakil yollarını kendi denetimleri altında tutmak isteyen farklı emperyalist grupların savaşları-çatışmaları; yeryüzünün her köşesinde yaşanmaktadır. Son yıllarda bu çatışmaları daha da kızıştıran etkenlerden biri de fosil menşeli enerji kaynaklarına artık yıllarla ömür biçilmesidir. Enerji kaynaklarındaki bu kısıtlılığın diğer bir etkisi de, kapitalistlerin alternatif oluşturmaya zorunlu kalmalarıdır.

Enerji tekelleri, spekülasyonlarla milyarlarca dolar kazandı

Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler, ekonominin diğer tüm alanlarında olduğu gibi enerji politikalarında da tamamıyla emperyalistlere bağımlıdır. Bu bağımlılık sadece enerji kaynaklarına sahip olmayan ülkeler için değil, en zengin kaynaklara sahip olanlar için de geçerlidir. Genel olarak petrol üreticisi ülkelerin sanayileri geri bırakılmıştır ve hatta nükleer teknolojiyi geliştirmekle övünen İran'da petrolü işleyebilecek sanayi dahi yoktur.

Petrol ve doğalgazda, dünyanın genelinde sadece birkaç şirketin adı geçmektedir. Kâr oranlarının düşmesinden dolayı sanayi sermayesinden ziyade borç sermayesi biriktirmenin yarattığı, içinde bulunduğu kriz sürecinde enerji tekelleri yaptıkları spekülasyonlarla milyarlarca dolar kazanmışlardır. Petrol, doğalgaz, gıda ürünleri gibi tüketilmesi-kullanılması zorunlu olan alanlarda yapılan spekülasyonlarla, burjuvazinin krizden doğan zararlarına halkın açlığı ve sefaleti üzerinden karşılamaya çalıştığına bir kez daha tanık oldu. Bu nedenle son aylarda dünyanın her yerinde gıdanın ulaşımı, iletişime, giyim her alanda fiyat artışları görülmektedir. Pahalılıkla ilgili genel çerçeve bu iken, her ülkenin ekonomik yapısının özgüllükleri de devreye girmektedir. Biz de şimdi elektrik zamlarının nedenlerini bu genel çerçeveye ek olarak Türkiye'nin enerji-elektrik politikaları düzleminde incelemeye çalışacağız.

"Elektrik parası" adı altında gerçekleştirilen soygun

Beş yıl boyunca elektriğe zam yapmamakla övünen AKP hükümeti son 8 ay içinde konutlarda % 60'a, sanayide % 50'ye varan oranda zam yapmıştır. Yapılan zamlarla birlikte Türkiye OECD ülkeleri arasında en pahalı elektriği kullanan ikinci ülke olmuştur. Türkiye elektriği OECD ülkelerinin ortalamasına kıyasla % 62 oranında daha pahalı kullanmaktadır. Diğer ülkelerle yapılan bu karşılaştırmalar dahi yapılan zam miktarının bu kadar fahiş oranda olmasının nedeninin; AKP hükümetinin her fırsatta ifade ettiği gibi petrol ve doğalgaz fiyatlarındaki artış olmadığını gös-

terir. Diğer ülkelerle Türkiye arasında oluşan bu fark Türkiye'deki sermaye gruplarının elde ettiği **dünyanın en yüksek rantından** başka bir şey değildir.

1980'li yıllarda başlayan özelleştirmeler (sermaye gruplarına peşkeş çekmeler) elektrikte TEK'in parçalanmasıyla başladı. 20 yıllık özelleştirme sürecinde en fazla özelleştirme ise AKP döneminde yapılmıştır. Enerji kurumları da bundan nasibini almıştır.

2002 yılında çıkarılan Elektrik Piyasası Yasası ile kamunun tüm yatırımları durdurulmuş, özel sektörün yatırım yapması beklenmiştir. Fakat özel sektör yapılan teşvikleri, çeşitli vergilerden muaf tutulmaları kısacası kendilerine yapılan peşkeş oranını yetersiz buldukları için yıllarca hiçbir yatırım yapmadılar. En son 2006 yılına gelindiğinde elektrik üretme kapasitesiyle-tüketilen arasındaki fark kapanma noktasına yaklaşmıştır. İşte bu süreçte **Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği** (DUY) denilen borsa sistemi devreye girmiş ve bazı aylarda maliyetinin 10 katına ulaşacak şekilde otoprodüktörlerden elektrik alınmıştır. Devlet eliyle yürütülen bir karaborsa sistemi dışında son sekiz ay içinde Ergenekon davası tüm televizyon ve gazeteleri kaplarken; farklı zamanlarda geçirilen yasalarla TEDAŞ'tan işletme hakkını devralan şirketlere; dağıtım, iletim ve perakende satış hizmeti bedelini faturaya yansıtma hakkı verildi. Maliyet bazlı elektriğe dünyanın en yüksek vergisini (Türkiye'de % 18.5, İspanya % 4.9, İngiltere % 3.1) ödeyen Türkiye halkına de de özelleştirme bedelleri ödetilmektedir. Maliyet bazlı fiyatlandırma ise elektriğe her üç ayda bir, doğalgaza ise aylık zam yapma-

nın önu açılmıştır. Son birkaç ayda yaşananlardan görüldüğü gibi bu uygulamaya zam için sistem jet gibi işlerken, fiyat düşürmelerde kağıt gibi işlemektedir.

Fakat bu yasalar da sermayeyi yeterince tatmin etmedi ki; 2002 yılında çıkarıldığından bu yana tam sekiz kez değiştirilerek Meclis'ten geçirilmiştir. Yasanın özünü EMO Yönetim Kurulu Başkanı **Musa Çeçen** şu sözlerle çok doğru bir şekilde ifadelemiştir: "Elektrik piyasası yasası ile özel sektörün santral kurması için maliyetleri kamunun bir biçimde üstleneceği görülen ihaleler düzenlenmesi öngörülmektedir... Yasa ile kamuya yatırım yapılmayan ama şirketlere kamunun kaynak aktardığı bir enerji piyasası büyütülmek istenmektedir..." Yasa ile mera ve orman alanları hiçbir kısıtlama olmadan özel sektöre açılmış, yeni vergi muafiyetleri getirilmiş ve elektrik enerji fonundan şirketlere kullanılan kaynakların fatura yoluyla tahsilatındaki faiz ödemeleri silinmiştir!! Yasa ile tanınan ayrıcalıklar bunlarla sınırlı değildir ama yazdıklarımızdan da özel şirketlerin elektrik piyasasına girerken doğru düzgün bir bedel ödemediklerini aksine onlara peşkeş çekilen işletmelere ek olarak halkın vergileriyle oluşturulmuş kamu kaynaklarından verildiği açıktır.

Elektrik piyasasını burjuvazinin "gönül rahatlığıyla" yatırım yapacağı ölçüde kârlı hale getiren bu yasaların sonra, dağıtım şebekeleri için yerli-yabancı birçok tekelin ihalelere yoğun ilgi gösterdiğini görüyoruz. Ayrıca Koç, Sabancı, Sanako, Zorlu, Doğan grupları başta olmak üzere irili ufaklı birçok holding enerjiye yoğunlaşacaklarını duyurmuşlardır. Yine aynı çerçevede

nükleer santrallerle ilgili yasanın çıkartıldığı unutulmamalıdır!

Özcesi, elektriğin piyasalaştırılması sürecinde sermaye gruplarına çekilen peşkeşlerin faturasını halkımız ödemektedir. Bu fatura bazen maliyetlerin 10-15 katına kadar ulaşmaktadır. Bunun dışında Türkiye'deki enerji politikasının tamamıyla emperyalist ülkelere bağlı olmasının yarattığı sonuçları da halkımız yaşamaktadır. En pahalı enerji kaynaklarından biri olan doğalgaz kullanılmaktadır. Enerji maliyeti hidrolikte 0.1 cent, kömür, linyit vb.lerinde 2 cent iken doğalgazda 4 cent'tir. En başta buradan bir fiyat artışı söz konusu olmaktadır. Sonrasında ise alınan vergiler, DUY denilen borasada oluşan fahiş fiyatlar, özelleştirme bedelleri, spekülasyonların petrol-doğalgaz fiyatlarında oluşturdukları köpük eklenince; Türkiye halkı dünyanın en pahalı elektriğini kullanan ikinci ülke durumuna gelyor!

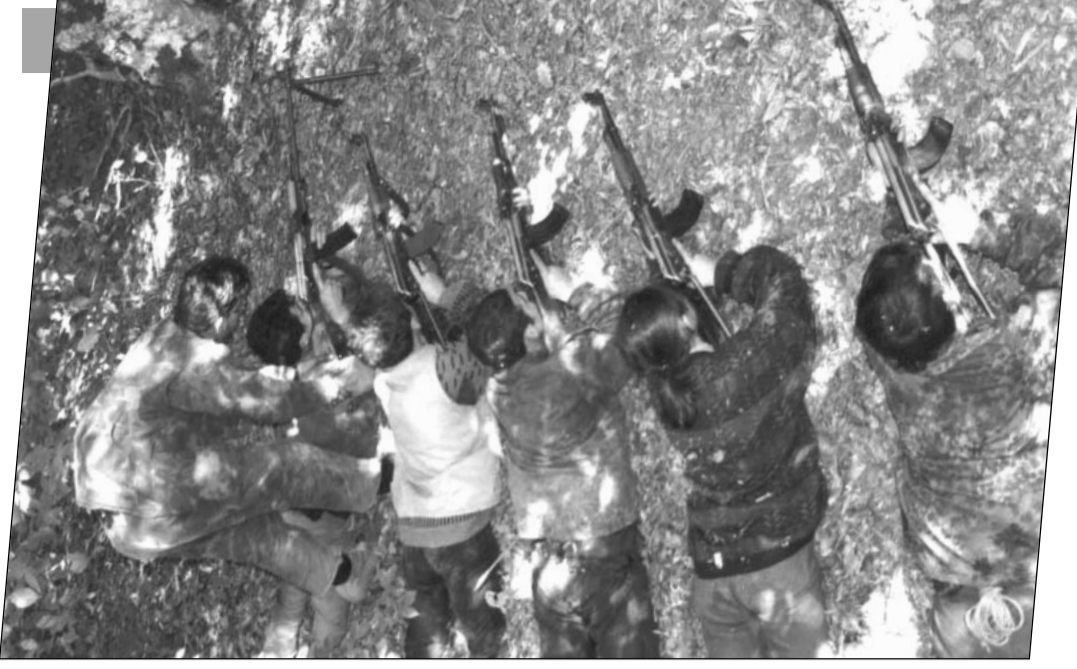
AKP'nin enerji politikası, emperyalizmin enerji politikasıdır

Uygulanan enerji politikalarıyla sanki kendilerinin hiç ilgisi yokmuş gibi davranan AKP hükümeti tüm bu gerçekleri gizleyerek petrol-doğalgaz fiyatlarının arkasına saklanmaktadır. Ayrıca her zamanki "ka-

ranlıkta kalmama" masalıyla özelleştirmelerin ve nükleer santrallerin yapımı meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Türkiye; hem fosil menşeli enerji kaynakları açısından hem de yenilenebilir enerji kaynakları açısından kendi kendine yetebilir durumdadır. Geçen yıl Meclis'ten geçen ama veto edildiği için halen beklenen Petrol Yasasının çıkarılması sürecindeki tartışmalarda görüldüğü gibi; Türkiye'de sadece şimdiki fiyatlarla çıkarılması kârlı olmayan 5-6 bin metre derinlikte petrol mevcuttur. Ama tüm bunların kullanımını emperyalizme kölece bağımlı bir sistem içerisinde kâr-zarar denklemleri kârın sürekli ağır basmasıyla ilgilidir. Yani bu sistem içerisinde halkın ihtiyaçlarını göz önüne alan bir çözümün oluşması mümkün değildir.

Kaynaklar: Cumhuriyet Enerji Dergileri

Savaşımız kadını özgürleştirmek iddiasındadır aynı zamanda - Bir kadın olarak sizi gerillaya getiren nedenlerden bahsedermisiniz?

Ayfer: Partimiz kuruluşundan bu yana Halk Savaşı stratejisini benimsemiş, egemenlerin ideolojik-politik ve askeri saldırılarını karşılarında dümen kıran birçok sosyal-ulusal kurtuluş hareketlerinin aksine silahlı mücadelede ısrarını sürdürmüştür. Partimiz açısından savaşmak ya da savaşmamak varlık yokluk sorunudur. Ancak tarihimiz bize oldukça yetersiz kaldığımızı göstermektedir. Dönem dönem belli çıkışlar yakalansa da esasta savaşı büyütemedimiz ve kitleselleştiremediğimiz ortadadır. Partimizin gerçekleştirdiği 8. Konferansın önümüzde koyduğu görevler de esasta bu eksendedir.

Bugün konferansımızın çağırısına bir yanıt olarak görülmelidir. Ancak sorun sadece burada olmak değildir. Sorun geniş halk yığınlarını; işçileri, işsizleri, köylüleri ve halk gençliğini örgütlemek ve savaştırmaktır.

Savaşımız tüm ezilenlere özgürlük, bağımsızlık ve eşitlik getirme iddiası taşımaktadır. **Savaşımız aynı zamanda kadını özgürleştirme iddiası taşımaktadır.** Ben de bir kadın olarak bu iddiaya inandığım ve bu iddianın bir parçası olmak gerektiğini düşündüğüm için buradayım.

Özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte kadın düşürülmüş, toplumsal yaşamdan, üretimden kopararak bilinci, iradesi kırılmış, zevk ve sömürü aracı haline getirilmiştir. Kadının toplumun ona biçtiği bu misyonu reddedererek devrimci mücadelede, savaşta yerini alması tüm bu nedenlerden kaynaklı önemli ancak yetersiz bir adımdır. Yetersizdir çünkü gerek egemenlerin ezilenlere yönelik çok yönlü saldırıları, gerekse bu saldırılara yanıt

olmayan Partimizin içinde bulunduğu durum, kadınlara çok daha fazla sorumluluk yüklenmektedir. Bende bu sorumluluğu yerine getirmek için buradayım.

- Gerilla savaşının ifade ettiğiniz temelde kadından beklentiler nelerdir biraz daha açar mısınız? Ve kadın gerilla savaşta ne gibi konularda zorlanmaktadır?

- Savaşın sadece bir militanı olan kadınlara değil, savaşın yasalarını kavrayan, günümüzde aldığı biçimi yorumlayabilen, savaşı yönetebilecek, komutanlaşan kadınlara ihtiyaç vardır. İdeolojik-politik-örgütsel önderlik görevini omuzlama çretini gösteren kadınlara ihtiyaç vardır.

Düşmanın ateş üstünlüğü karşısında gerillanın esnek, inisiyatifli ve hareketli yapısı gerillaya belli avantajlar sağlar. Ancak kadın toplumsal şekillenişinden kaynaklı bu hareket tarzına erkeğe nazaran daha zor uyum sağlar. Yine düşman olgusunun yanı sıra doğa koşullarının zorlukları, gerilla yaşamının fiziksel güç gerektiren görevleri, kadının fiziksel olarak belli zorlanmalar yaşamasına neden olmaktadır.

Bu zorluklar da kadının kendini ortaya koyması ve geliştirmesi noktasında tutuk kalmasına yol açmaktadır. Partimizin tarihi de bu gerçekliği yansıtmaktadır. Maalesef kadın önderlerimizin, kadın komutanlarımızın sayısı oldukça azdır. Elbette gerek partimizde gerekse diğer devrimci hareketlerde destanlaşan kadınlarımız olmuştur. Ancak sürecimizin ihtiyacı olan şey, tek tek kahramanların kadınlar değil, esasta kadının bir bütün olarak gelişebilmesidir.

Partimiz bu sorunun çözümünü tek başına kadınların tek tek iradelerine bırakmamalı, kadının gelişiminin önündeki engellerin kaldırıl-

TKP/ML TİKKO gerillalarıyla söyleşi... Ateş kivilcimden çıkar... -7- ATEŞ KIVILCIMDAN ÇIKAR...-7-

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.

masına yönelik özgün politikalar ve yöntemler geliştirmelidir. Elbette bu politikaların yaşam bulmasında bizim yetmezliklerimize karşı ve receğimiz savaşın boyutu, sürekliliği belirleyici olacaktır.

Her adımda yoldaşlarla birlikte...

- **Yoldaşlarınla birlikte ava gittin. Av esnasında yoldaşlık duygularının yoğun yaşadığı bir pratiğinin olmuş. Bu esnada yaşadığın duygularını anlatır mısın?**

Munzur: O uçuruma tırmanırken yükseklik korkumun olduğunu, hem de kar yağışını hiç hesaba katmadım. Hiç farkına varmadan 150 metre kadar çıkmışım. Bir ara aşağıya baktığımda çok yükseğe çıktığımı fark ettim. Aşağıya baktıktan sonra telaşlandım. Yurkayı hamle yapmak istiyordum ama bir türlü yapamıyordum. Hava da açıldı. Ve düşmanın olası hava saldırılarını da düşünüyordum. Tam ne yapacağımı düşünürken bir yoldaşımın arkamdan bağırdığını gördüm. Yüzümdeki telaş ifadesi bu sestən itibaren yerini sevince bıraktı. Yoldaşlığın değerini bu doğa koşullarında ne kadar önemli olduğunu tekrar anladım. Yoldaşım beni o halde görünce kendi hayatını riske atarak gelip önce beni telaştan kurtarmak için teselli etmeye çalıştı ve etti de. Yılların verdiği tecrübeyle beni uçurumdan kurtardı. Nereye basacağımı, nereyi tutacağımı söyledi. Böylece çıktım o uçurumdan.

- **Daha öncesinde o uçurumda bir PKK gerillası da kayıp şehit düşmüş. Sizin de o gerillanın düştüğü yeri görünce çok duygulandığınızı söyleyebilir. O esnadaki duygularınızı yaşadıklarınızı bize de anlatır mısınız?**

Munzur: Şehit düşen PKK gerillasının adı Çiya'ydı, Hewal Çiya... Eski bir gerillaymış. PKK'li arkadaşları içinde doğayla en haşır-neşir olan, taşları-kayaları en çok seven, hiç korkmadan uçurumlardan kayan bir arkadaşmış. Ancak ne yazık ki kayalardan düşerek şehit düşmüş. Taniyan yoldaşlar onu anlatmış-

lardı. Çok iyi, değerli biri olduğunu, ondan çok şey öğrendiklerini söylemişlerdi.

- **Yaz faaliyetinde bazı operasyonlara da tanıklık ettiniz. Silahınızı göstermenize düşman askerinin mevziyi terk edip kaçtığına söylüyor yoldaşlar... Siz ne diyorsunuz?**

Munzur: Bir TİKKO gerillası böyle bir fırsatı kaçırmaz indirirdi düşmanı. Ancak düşman bazen böylesi durumlarda şaşkına dönebilirdi. İnanç, gönüllülüğün olmadığı yerde böylesi durumlar çok garip gelmiyor. Bizim en önemli avantajımız elbette ki savaşımızın gönüllü neferleri oluşumuzdur. Bir de ideoloji devreye giriyor burada. Bir devrimciyle, kızıl ordu savaşçısıyla düşman ordusunun savaşçısı arasındaki fark ortaya çıkıyor. Bir TİKKO gerillası böyle bir fırsatı kesinlikle kaçırmazdı. Ama düşman askeri o panikle silahını tesatını bırakıp kaçtı. Biz tüm bunları halktan duyuyoruz. Düşmanın kendisi anlatmış. İşte aramızdaki nitelik farkına güzel bir örnek.

İşçi ve köylünün silah tutan elleriyiz!

- **Yeni bir gerilla olmanıza rağmen bir kaç operasyon atlattınız. Mehtap Kara yoldaşın şehit düştüğü çatışmada siz de vardınız. Hem yeni bir gerilla olmak, hem de yanbaşınızda bir yoldaşınızın şehit düşmesi sizde nasıl bir etki yarattı?**

Hali: Bizim en büyük iddiamız TİKKO savaşçıları olarak, işçinin ve köylünün silah tutan elleri olmaktır. Tam da bunun için buradayız ve savaşmaktayız. Dolayısıyla bunun için şehit düşüyoruz. Ve dün olduğu gibi bugün de bedeller ödüyoruz. Sevda (Mehtap Kara) yoldaş, ezilen tüm halkın özgürlük ve bağımsızlığı için silah elde toprakta tohum, devrime hasat olmak için şehit düşen bir halk savaşçısıdır. Kavgamıza **inanç**, beynimize **bilinç** ve yarınımıza **umut** olan son şehidimizdir. Bu anlamda birçok etki yarattı benim üstümden. Bir savaşçı için en zor şey yoldaşının şehit düşmesidir. Günün yirmi dört saatini paylaştığın, tüm

zorluklara beraber göğüs gerdiğin yoldaşını kaybetmek en acı duygudur.

Sevda yoldaş, genelde mücadelemiz açısından, özelde ise gerilla faaliyeti açısından çok büyük bir öneme sahiptir. Kavgamızı zor dönemlerden bugünlere taşıyan, yaratılmış olan değerlerimize değer katan, devrimin en büyük kalesi olan dağları kıvıldaştıran değerli yoldaşlarımızdır. Bunun yanı sıra düşman karşısındaki duruşun ve mücadeleye olan inancı, kavgadaki ısrarı, bir TİKKO gerillasının nasıl mücadele etmesi gerektiğini, nasıl savaşması gerektiğini ve de nasıl şehit düşülmesi gerektiğini öğretti bize. Ve Sevda yoldaşımızın öğrettikleriyle yolumuza daha kararlı ve daha inançlı devam ediyoruz.

- **Şehit düşen yoldaşların bilincinizde bir sıçrama yarattığını ifade ettiniz. TKP/ML TİKKO'nun Mehtap Kara gibi yüzlerce şehidi var. Şehitler hesap sorma bilinci konusunda neyi ifade ediyor?**

Hali: Evet, halkın kurtuluş mücadelesinde yüzlerce şehit verdik. Halkın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen her yoldaşımız, dökülen her damla kanımızın hesabını soracak. Bu noktada Partimiz TKP/ML'nin aynı zamanda ordumuz TİKKO'nun net bir kararı vardır. Bu karar biz TİKKO savaşçıların önlerindeki görevlerden bir tanesidir. MEHTAP KARA yoldaşımızın da hesabını soracağız. Şuna da vurgu yapmak istiyorum Partimiz TKP/ML sadece şehit düşen yoldaşlarımızın değil, aynı zamanda ezilen, sömürülen hor görülen yok sayılan ve katledilen, ezilen ulus ve halkın da hesabını soruştur/oracaktır da. Hesap sorumluluk noktasında bir şeye açıklık getirmek istiyorum; bizler hesabı sadece silahla değil asıl bilincimizle sorarız. **Sömürü devletini yok edecek en büyük silah bilincimizdir.** Bundandır ki düşman bize azgınca saldırmakta, bizi bilincimizden uzaklaştırmaya çalışmakta. Yani aynı zamanda bilinçli olmamızla hesap sormalıyız.

Bitti

Birliğin komutanı ile röportaj

- **Bölgede düşmanın operasyonları yoğun, askeri anlamda düşmanın gerillaya yönelik nasıl bir yönelimi var?**

Muharrem: Bilindiği gibi bölgede düşman operasyonları belli dönemler daha fazla yoğunlaşmakla birlikte bir süreklilik arz etmekte. Düşman gerilla mücadelesini bitirmek istemektedir. Ancak bunu başarmanın çok zor olduğunu kavramış durumdadır. Bugünkü genel yönelimi gerilla savaşının kabul edilebilir şiddet düzeyine çekilmesi ve marjinalleştirilmesidir.

TC ordusu ülkede özelde de PKK'nin yürüttüğü gerilla savaşıyla ciddi bir deneyim kazanmıştır. Düşman gerilla savaşı karşısında boş durmamış ve savaştan öğrenmiştir. Yani savaş hem gerilla mücadelesini geliştirmiş, yeni deneyimler kazandırmış hem de düşmanı geliştirmiştir. Bugün düşman bu deneyimleri pratikleştirmektedir. Düşmanın son dönem uyguladığı tarza baktığımızda gerilla tarzını kullandığını görmekteyiz. Eski gibi sayıca kalabalık bir güçle hareket etmiyor, az sayılı hareketli birliklerle yöneliyor. Pusu ve nokta baskınları düşmanın son dönem daha çok tercih ettiği ve sonuç aldığı saldırılardır. Tüm bunlarda sonuç alması gerillanın açık vermesindedir. Gerilla ne kadar ilkel olur, açık vermezse düşman o oranda sonuç alamaz. İsteddiği biçimi kullansın. Gerilla avantajlarını iyi kullanırsa daima bir adım öndedir.

Düşmanın son dönem kullandığı teknikten de bahsedebiliriz.

Düşman operasyonlarda havan, tank, kobra helikopterlerini yoğun kullanmaktadır. Bu teknik araçları operasyonlarda kullanırken bazen de psikolojik olarak gerillayı yıpratmak amaçlı kullanmaktadır. Buna karşı gerilla tedbirlidir. Ve düşmanın hava saldırısı boş çıkmaktadır.

Düşman şunu iyi biliyor; savaşı kitle desteğini arkasına alan güç kazanacaktır. Bu kapsamda düşman kitleye kendini şirin göster-

cek pratiklere girmektedir. Bunlar sağlık tarfaması, yoksul ailelere yardım vs. Bu yardımların amacı devleti, askeri şirin göstermek, yeni işbirlikçiler yaratmaktır. Ekonomik olarak zor durumdaki köylüleri düşürerek işbirlikçileştirmekte ve istihbarat amaçlı kullanmaktadır. Yine Dersim halkının aydın, haksızlığa karşı koyan özelliğini kırıp parçalamak amaçlı toplumu yozlaştırma çabası tüm hızıyla sürmektedir. Birahaneler hem içki hem de fuhuş merkezleri olarak kullanılmakta. Esrar ve uyuşturucu gibi bağımlılık yapan tüm maddelerin kullanımı JITEM unsurları tarafından yaygınlaştırılmaktadır. Düşman tüm bunları Dersim halkını böl-parçala-yönet planları kapsamında uygulamaktadır. Kısacası Dersim halkını maddi manevi yönden kuşatma altına almaya çalışmaktadır. Düşman bu politikalarında kısmi oranda da olsa başarı sağlamıştır. Bunda devrimci hareketin bölgedeki zayıflığı, kitlelerle olan bağın zayıflığı etkilidir.

Düşmanın '94 süreçlerinde çokça başvurduğu bir yöntem de gözaltında kayıplar ve cinayetlerdir. Bugün bölgede kitleye gözdağı vermek amaçlı cinayetler devam etmektedir. Dersim halkı bu gerçeği iyi bilmektedir. TC bunu bilinçli bir politika olarak uygulamaktadır. Geçmişte çeşitli suçlara karışan çete mensubu unsurlar tekrar TC ordusuna dâhil edilmiştir. Bu da TC'nin önümüzdeki süreçte ilişkin nasıl bir politika izleyeceğinin göstergesidir. Daha fazla kan, daha fazla zulüm olarak halkımıza dönecektir.

- **Askeri anlamda nasıl bir politik yöneliminiz var?**

- Dersim'in Partimiz tarihinde önemli bir yeri vardır. Yine Dersim ve Türkiye Kürdistanı Türkiye devrimi açısından birincil bölge olarak Partimiz tarafından tespit edilmiştir. Bu tespit Partimizin 8. Konferansı'nda da değişmemiş, doğruluğuna bir kez daha vurgu yapılmıştır. Doğalında yönelimimiz de bu yönlü

olacaktır. Bölgeden çeşitli nedenlerden dolayı on yıl gibi uzun bir süre uzak kaldık. Bugün devrim davasında ileri bir mevzimize yeniden kazanmak ilk hedefimizdir. Bu süreci örerken Partimizin geçmiş pratiklerde yaptığı yanlışları da mahkûm edip bu pratiklerden doğru dersler çıkarmış olmak bizleri daha da güçlendirmiştir. Bölgedeki öncelikli görevimiz Partimizin yokluğunda zayıflayan devrimci otoritesini yeniden tesis etmektir. Bunu da kitlelerle zayıflayan bağlarımızı güçlendirerek ve halkımızın boğazına yapışıp kanını emen asalaklarına hak ettikleri cevabı vererek gerçekleştireceğiz. Kan emicilerin inlerinde rahat uyuyamayacaklarına, halka vurulan her fiskenin hesabının sorulacağına, yaptıklarının yanlarına kalmayacağına olan inancımız tamdır. **Bu süreçte yaşanan eylemsizlik ya da durağan gibi görünen süreç bunları yapmayacağımız anlamına gelmemektedir. Ordumuz bunları yapacak ve süreklileştirecek güçtedir.** Bazı devrim yığınlarının ve inaçsızların gerilla için söyledikleri yalanlar kendilerini boğacaktır. **Gerilla devrim yolunda İbrahim'in çizgisinde, silahının arkasında, düşman namlunun ucundadır.** Bunu herkes böyle bilmelidir. Bölgede diğer bir hedef ise kendi halkına, kendi insanına ihanet edip onurunu parayla satan ihanetçi ve işbirlikçilerdir. Girdikleri bu yanlış yoldan ve düşmanın çanak yalayıcılığında ve kapı köpeği olmanın vazgeçemedirler. Bu konuda tavırımız nettir. Halka düşmanlık yapanlar gerillanın hedefindedir ve bundan kurtulamayacaklarını iyi bilmelidirler. Halka ihanetin sonu ölümdür.

- **Bir gerilla prototipi nasıl olmalı? Bir gerillada aranan özellikler nelerdir mısınız?**

- Gerillayı bazı anlayışlar gibi mükemmelleştirmek doğru değildir. Biz fokocu değiliz. Halk Savaşı veriyoruz. Bu halkın savaşidir. Tüzüğümüzde bu düzene kını olan, örgüt disiplinini kabul eden ve savaşmak isteyen her birey TİKKO safalarında savaşabilir anlayışı yer almaktadır. Gerilla düzenin yarattığı kişiliklerden kopmanın ve özgürleşmenin yeridir. Gerilla özgürlüktür. **Gerilla özgürlük tutkusudur.**

Bir gerilla özgürlük tutkusuna sıkı sıkıya bağlı olmalıdır. Halkı özgürleştirdiği oranda kendisinin de o zaman gerçek özgürlüğü yakalayacağına bilmelidir. Politik olmalıdır. Savaşımızın politik amaçlı olduğunu bilmelidir. Fedakâr olmalıdır. Zorluklar karşısında yılmamalıdır. Zorluklar gerillanın yaşamının bir parçasıdır. Zorluklar mevcut devlet zorbalığının bitmesiyle bitecektir.

Kararlılık, **akılla birleştirilmiş bir cesaret**; düşüncüde, harekette esneklik vb. belirtilen bu özelliklere çok şey eklenebilir. Bunlar bir gerilla için olmazsa olmaz özelliklerdir. Günceli takip etmeyen, politikaya ilgisiz, düşmanını takip etmeyen, kendini yenilemeyen bir gerilla gelişemez. Ve zamanla çürür.

Geçmiş hatalı anlayışlardan biri de ben savaşım diyerek düşmanın politikalarına, güncel gelişmelere ilgisiz kalınmıştır. Bu anlayış zaman içinde salt askeri bakış açısı ve çete ideolojisinin gelişmesine ve hatta darbeciliğe kadar varmıştır. Niçin savaşacağını halka anlatamayan, onları örgütleyemeyen bir gerilla zamanla kitleden kopmaya ve giderek çeteleşmeye mahkûmdur. Parti tarihimizde bunun örnekleri de vardır. Savaş, politikanın şiddet araçlarıyla yapılmasıdır. Yani savaşımızın politik hedefleri vardır. Bunu unutmak gerilla için ölümdür.

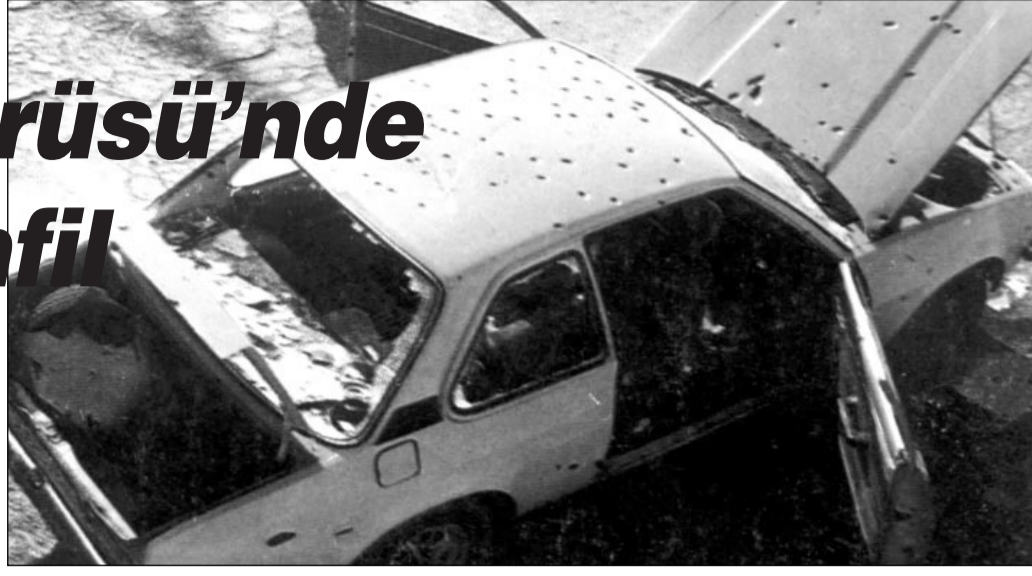
- **Siz hem Karadeniz'de faaliyet yürütünüz hem de Dersim'de yürütüyorsunuz. İki bölge arasında nasıl bir fark var? Hem coğrafik hem de kitle temelinde...**

Muharrem: Türkiye Kürdistanı'nın ülkemiz devrimindeki önemi ve bu konudaki Partimizin yaklaşımı bilinmektedir. Bu değerlendirmeye neden Dersim sorusunu da cevaplamaktadır. Dersim ve Karadeniz'i değerlendirmek için öncelikle bu bölgelerin tarihlerine girmek gerekir. Dersim tarihi ezilen ulus ol-

masından kaynaklı sürekli merkezi otorite tarafından bir baskı ve katliama maruz kalmıştır. Osmanlı tarihinde Dersim'e 28 sefer düzenlenmiş bu 28 seferde de Dersim yakılıp yıkılmıştır. En son 38 isyanında 60 bin Dersimli katledilmiştir. Tüm bu seferler, katliamlar Dersim halkına diz çöktürmemiş, muhalif kimliğini bastıramamış aksine daha da köktürlemiştir. Ve düşmana "**Dersim'e sefer olur zafer olmaz**" dedirten bir tarih yaratmıştır. Dersim hâkim sınıflarla barışık yaşamamış ve muhalif kimliğini korumuştur. Bugün de muhalif kimliğini korumaktadır. Bu duruşunda belli bir zayıflama olsa da esasta düzenle ilişkisi keskindir. Bu muhalif kimlik Partimizin ve devrimci hareketin de etkisiyle yeterli olmasa da kendilerini devrimci demokratiklelikle ifade etmiştir. Bu uğurda binleri aşkın oğul ve kızlarını bu davada şehit ve tutsak vermiştir. Karadeniz Dersim'e göre değerlendirildiğinde düzenle ilişkileri olmasına rağmen bu çelişkiler Dersim gibi keskin değildir. Bu da bir yerde doğaldır. Ayrıca demokratik bilinç, hak alma bilinci çok gelişkin değildir. Yaşadıkları kanksama çok. Bu alanda devrimci hareketin ve mücadelenin zayıflığı da önemli bir etkidir. Şu da bir gerçektir ki devrim mücadelesi ülkenin her yanında aynı düzeyde bir gelişim göstermeyecektir. Bazı bölgeler daha ilerdeyken bazı bölgeler daha geride gelecektir. Dünya devrimlerinde de bu böyle olmuştur.

Tuzla Köprüsü'nde dört karanfil

Kırılan bir dal değildi
Sıkılan bir kurşun hiç değil
Dört yiğit yürekli koparılan
Dört can yoldaşydı
Rüzgâr değildi
Dört bir yandan savrulan
Yağan kurşun yağmuruydu
Tuzaklardan estirilen ölümdü

Cemal Saim

7 Ekim 1988'de ülkemizde yine bir katliam haberi gazete manşetlerine düştü.

İstanbul Valiliği'ne baskın, Ordu karar-gâhına sabotaj, Emniyet Müdürlüğü'ne bombalı eylem ve Kadıköy Emniyet Amirine suikast hazırlığında oldukları iddialarına gerekçeleriyle dört insan sokak ortasında öldürülüyordu.

Araçları durdurularak üzerlerine 300 kurşun yağdırılan bu "tehlikeli" insanlarla ilgili olarak kamuoyuna açıklama yapan **İstanbul Emniyet Müdürü Hamdi Ardalı**, kırmızı renkli, Alman plakalı aracın izmit yönünden İstanbul'a gelip eylem yapacağı istihbaratını aldıklarını, aracın içindeki beş kişinin polis "dur" ihtarına uymayarak çatışmaya girdiğini, bunun sonucu olarak dört "teröristin" ölü ele geçirildiğini ve vur emrini kendisinin verdiği açıkladı. Zaten "ölü yakalananlardan" Reha Şen'in Almanya'da TİKKO içinde görev aldığı polis tarafından "biliniyordu". Aracın içindeki(!) bombanın etkisiz hale getirilmesi için bomba imha ekibi olay yerine çağrıldı. Ancak araçta bomba yoktu. Tuzla'da polis tarafından etkisiz hale getirilenler Kırşehir Hapishanesi'nden firar edenler olduğunu açıklayan İçişleri Bakanı da yüreklerle su serpmiştik(!) Ülke kamuoyu polis yürüttüğü bu operasyonla büyük bir facianın eşliğinden döndüğü(!) haberleri ile kayınıyordu. Polis tıpkı öncelikler gibi yine son anda "yeteneğini" kullanarak ülkenin geleceğini kurtarmıştı(!)

Tüm bu haber bombardımanından geriye **İsmail Hakkı Adalı**, **Kemal Soğukpınar**, **Reha Şen** ve **Fevzi Yalçın**'in delik deşik edilmiş, kanlar içindeki görüntüsü ve sayısız soru kaldı.

Onuru ve erdemi kuşanarak direnişi seçenler her daim gerçeği haykırmaya devam edecek, kızıl karanfiller gibi bir bir toprağa düşseler de...

"Yalan söylüyorsa haber spikerleri yalan söylüyor-sa gazeteler..."

Aracın kırmızı renkli ve Alman plakalı olduğu istihbaratı polis için "yeterli" ise aynı gün yüzlerce insan katledilmekten şans eseri kurtulmuş olmalıydı. Demek ki bu ülkede insanların yaşam şansı "ihbar edilen" rengin kendi aracı ile uyumlu olma oranı kadarmış. Aracın içindeki beşinci kişiye ait hiçbir bilgi kamuoyuna yansımada. Beşinci kişinin saldırıdan kurtulma olasılığının olmadığı kabul edilirse böyle bir kişi hiçbir zaman var olmamıştı. Ya büyük ve sansasyonel eylem hazırlığındaki insanların araçlarından dört küçük tabancanın çıkması nasıl açıklanabilir? Peki, yaşanan büyük çatışmanın izlerine neden hiçbir yerde rastlanmıyordu? Görgü tanıklarının aracın yavaşladığı ve sağa çekerek durduğu anlatımlarına ne demeliydi? Aracın tavanının bile kurşun izleri ile dolu olması, aracın içindekileri öldürmek olduğunu göstermiyor muydu?

Reha Şen'le ilgili olarak yurtdışında TİKKO üyesi olduğu iddiaları Reha Şen'in polis kaydının olmaması ile çelişiyor mu? Kaldı ki kaydının olması bir insanın kurşunlanarak katledilmesi için gerekçe midir? Katledilen devrimcilerin Kırşehir Hapishanesi'nden firar ettikleri iddiasına ne demeli?

Neresinden bakılsa yalan ve sahtekârlık dolu bu haberlerin/iddiaların elle tutulur hiçbir yanı yoktu. Polis insanların gözü önünde dört devrimciyi kurşun yağmuruna

tutarak katletmişti. Ardından da yine insanların gözünün içine baka baka yalan haberlerini basına servis etmişti.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası ile ülkenin her karış toprağını kana bulayan egemenlerin açık katliamlarına, yargısız infazlarına yeniden başladığı Tuzla katliamı ise ortaya çıkmış oldu. Aydınlik yarınları, güzel günlere, eşitliğe ve özgürlüğe düşman zeba-

Pülümür şehitleri

1990 yılının sonlarına doğru Ortadoğu'da savaş rüzgârlarının esmesi sonucu Türk devleti Irak sınırına yığınak yapmış Adana'daki İncirlik Üssünden kalkan uçaklar Irak'ı bombalamışlardı.

Bu gelişmeler üzerine Proletarya Partisi, olası bir TC-İrak savaşında "**Haksız savaşta haklı iç savaşa çevirme**" ilkesi doğrultusunda güçlerini daha yoğun olarak gerilimlere toplama başladı. Eli silah tutan, sağlığı elverişli ve Proletarya Partisinin otoritesini tanıyan birçok faaliyetçi bu çağrıya yanıt olarak Halk Ordusu'na katıldı. TMLGB'de örgütlü olan **Medet Hoşafçı**, **Yılmaz Talayhan**, **Halil Erciyes** ve **Ayhan Altunbaş** da bu çağrıya yanıt verenlerdendi.

Diğer birliklerle buluşmak üzere Dersim'in Pülümür ilçesi kırsalında bulunan gerillalar konakladıkları çevrede bir hain tarafından ihbar edildiler. Buldukları birlikte yerli silah bulunmayan gerillalar çatışmaya girmeden **3 Ekim 1990'da** katledildiler. İhbarcı daha sonra Halk Ordusu gerillaları tarafından ölümlü cezalandırıldı.

niler yine işe sarılarak dört devrimcinin kanına girdiler. Elbette bu son olmayacaktı. Bu bir başlangıç idi, arkası da gelecekti. Çiftte Havuzlar, 12 Nisan, gözaltında infazlar, Lice, Cizre, hapishane katliamları...

"Demokrasi ve insan haklarından" geçilmeyen ülkemizde bundan ne anlaşıldığı Tuzla Köprüsü'nde yaşananlarla birlikte yeniden anımsatıldı emekçilere. Dört işçi baskı ve sömürünün olmadığı, insanca yaşanabilecek bir dünya istedikleri için kurşuna dizildi. Elleriyle yaşamı yaratan, ona şekil veren bu insanlar bunun bedelini hayatlarıyla ödemişler. Bağımsız, özgür bir ülke isteyen devrimcilerin dünyanın dört bir yanında karşılaştıkları tablo bu kez de Tuzla'da yaşandı.

Dersimli polis bir babanın çocuğu olan **İsmail Hakkı Adalı** mücadeleyle lise yıllarında başlamıştı. Derslerinde oldukça başarılı olan Adalı, 7-8 ay hapishanede tutsaklık yaşamış, tahliye olduktan sonra mücadeleye kaldığı yerden devam etmişti. Çalıştığı konfeksiyon atölyesini işletiyordu.

Reha Şen, Uşaklıydı. 15 yıl Almanya'da işçi olarak çalıştı. ATİK içinde faaliyet yürüttü.

Fevzi Yalçın, Elazığ'da dünyaya gelmiş, Şişecam fabrikasında çalışmış, birçok grev deneyimi yaşamış bir işçiydi. '80 darbesinden sonra aranır duruma düşmesine rağmen mücadeleden vazgeçmedi. Bir ihbar sonucu tutsak düştü. Gördüğü ağır işkenceler karşısında "ser verip sır vermeme" geleneğini yaşattı. 4 yıllık tutsaklıktan sonra mücadeleye kaldığı yerden devam etti.

Sivas Zaralı olan **Kemal Soğukpınar** şoförlük yapan bir emekçiydi. '80 darbesi ile yığınak kol gezerken mücadeleye sarılan neferlerden biriydi.

Onuru ve erdemi kuşanarak direnişi seçenler her daim gerçeği haykırmaya devam edecek, kızıl karanfiller gibi bir bir toprağa düşseler de...

Kavgada ölümsüzleşenler!

Halil İbrahim Kater

Diyarbakır'da dünyaya gelen Halil İbrahim Kater, maddi sıkıntılardan dolayı yoksulluk içinde büyüdü. Daha çocuk denilebilecek yaşta tanıştı devrimci düşüncelerle. İzmir Buca Lisesi'nde liseli gençlik içinde faaliyet yürüttü. Gençliğin anti-emperyalist eylemlerinin yanı sıra Orhan Bakır'ın hapishaneden kaçırılması eyleminin de içinde görev aldı. Halkla çok sıcak ilişkiler kuran Halil İbrahim Kater, Siverek ve yöresinde faaliyet yürüttü. Buradaki gerilla birimi içinde yer aldı. Ekim 1980'de Urfa Siverek'te bir ev toplantısında dikkatsizlik sonucu meydana gelen bir kaza kurşunuyla toprağa düştü.

Veli, Meral ve Zeynep Kahraman

Veli Kahraman, 16 yaşındaki kızı Meral Kahraman ve 22 yaşındaki kızı Zeynep Kahraman Dersim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Doğan köyünde ulusal hareketin o dönem girdiği yönelimin sonucu olarak öldürüldüler. Proletarya Partisi'nin taraftarları olan Kahraman ailesinin bu fertleri ölümsüzler kervanında yerlerini aldılar.

Kemal Özgül, Salih Kaynar, Abdullah Yıldır

10 Ekim 1984'te Malatya Kürecik Harunuşığı köyü doğumlu Kemal Özgül, Salih Kaynar ve Abdullah Yıldır Fransız da ırkçı faşistler tarafından katledildiler.

Kemal Yıldırım

1931 yılında Erzincan Tercan'da dünyaya geldi. Zonguldak maden ocaklarında bir süre çalıştıktan sonra 1967 yılında Almanya'ya gitti. Herkesin zengin olma hayalleriyle gittiği Almanya'da o devrimci saflarda aktif mücadele içerisine girdi. 1976 yılında ATIF'in kuruluşu arasında yer aldı. ATIF'in dışında diğer federasyonların oluşumunda da rol oynadı. Osman Dayı olarak tanınan Kemal Yıldırım, 5 Ekim 1991'de yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Mustafa Tekin

Dersim'in Nazımiye ilçesine bağlı Pane (Bostanlı) köyünde dünyaya geldi. Kod adı Özkan olan Mustafa Tekin 6 Ekim 1987'de Edirne'de Meriç Nehri'ni geçmeye çalışırken boğularak yaşamını yitirdi.

Aslan Yıldız

Proletarya Partisi taraftarı olan Aslan Yıldız, Dersim Ovacık Karaoğlan köyünde dünyaya geldi. 1994 yılının Ekim ayında kontrgerilla tarafından kaçırılarak katledildi.

Pusula

Duruşunu sağlamlaştırarak katkını artır!

Her devrimci faaliyet ve pratik, ideolojik-politik-örgütsel ve önderlik boyutuyla değerlendirilip doğru sonuçlar çıkarıldığı oranda bir sonraki devrimci faaliyetin başarılı örgütlenmesinin zemini güçlenmiş olur. Değerlendirilip-sorgulanmayan, olumsuzlukları mahkum edilmeden değerlendirme sonucunda doğru sonuçlar çıkarılmayan her pratik faaliyet, her çalışma kendini tekrar etmekten kurtulamaz. **Her tekrar**, gelişimin değil duraklamanın ve gerilemenin adıdır. **Tekrar dönen her pratik, gelişimi ve ilerlemeyi sınırladığı küçük burjuva yaşamın ve çalışma alışkanlıklarının adıdır. Bilinir ki küçük burjuva alışkanlıklar (tekrarlar) yeniyi değil eskiyi temsil eder.** Devrimci faaliyet ve pratiğin tekrara değil yeniliğe, duraklamaya değil gelişmeye, kaybetmeye değil kazanmaya ihtiyacı vardır. Dolayısıyla her devrimci faaliyet ve pratik mutlaka değerlendirilmeli-

dir. Ertelenen "unutulan", ihmal edilen her değerlendirme ve sorgulama pratiği, örgütsel gerilemenin ve duraklamanın adı olur. Devrimci faaliyet içindeki her pratik değerlendirilmeli, her komitenin ve militanın durumu, çaba ve katkısı, başarı ve başarısızlığı sorgulanmalıdır. Üstlenilen görev ve sorumlulukların ne kadarının yapıldığı ve nasıl yerine getirildiği mutlaka sorgulanmalıdır. Her bir devrimci pratiğin ve görevin sorumlusu olan her militanın devrimci pratiği (ideolojik-örgütsel-önderlik) boyutuyla sorgulanıp değerlendirilmemesinde, eleştirilip yanlışları mahkum edilmeden, başarıları olumlanmadan, örgütlenecek olan "yeni" bir pratik, tekrarın diğer bir adı olur. Bu durum yeni bir olumsuz ve başarısız çalışmayı/pratiği yaratan zemin olacaktır. Örgüt biliminde devrimci faaliyet ve pratiklerin sorgulanması ve denetlenmesi esastır. Denetlenip/sorgulanmayan, değerlendirilip/hesabı sorulmayan her

pratik, her görev kendiliğindenciliğin ve başarısızlığın yeni bir adı olur.

Sınıf bilinçli her proleter ve her militan değerlendirme ve sorgulama bilincini (bunlar sınıf bilincinden bağımsız değildir) geliştirmek ve değerlendirmeye toplandığındaki katkısını artırmak zorundadır. O sadece kendisinin içinde olduğu devrimci görev ve pratiğin direkt sorumlusu değildir. **O aynı zamanda faaliyet alanında örgütlenen her devrimci faaliyet ve pratiğin sonuçlarından, başarı ve başarısızlığından, olumlu ve olumsuzluğundan da sorumludur.** Dolayısıyla sınıf bilinçli proleterlerin-militanların her toplantıda düşünsel (gözlemlene- değerlendirme-sorgulama- eleştirme- tanıma- anlama- önerme- olumlama- motive etme- mahkum edip- yargılama-olumsuzlama- bilgilendirme- sonuçlar çıkarma vb.) katkıları artırması gerektiği gibi toplantının sağlıklı değerlendirilip başarıyla sonuçlanması için de sorumluluğunu artırması şarttır. Sadece devrimci faaliyetin pratik sonuçları boyutuyla değil düşünsel değerlendirme/sorgulama/sonuçlar çıkarma boyutuyla da sorumluluğunu ve katkısını artırmalıdır.

Sınıf bilinçli proleterler başarıla-

rı artırmayı sadece pratik görevleri yerine getirmekle **sınırlandıramaz**, aynı zamanda dikkat ve ilgisini, bilgi ve becerisini, örgütlemeye ve yönetime yeteneğini de artırmalıdır. Çünkü devrimin, usta ve yetenekli yöneticiler ve başarılı önderlere ihtiyacı vardır. Devrimin usta yöneticileri ve örgütleyicileri sınıf savaşımının pratiğine ve ihtiyacına en ileri düzeyde yanıt adidir. Onların varlığı ve sayısı arttıkça devrimin ve partinin her alanda örgütlenme düzeyi ve niteliği artacaktır.

Nasıl ki partiyi ve de faaliyetlerini sınıf mücadelesinin seyrinden, özelliklerinden, içinde bulunduğu koşullardan ayrı değerlendirmek Marksizm'in ruhuna aykırıysa aynı şekilde kadro ve militanları da üstlendikleri görev ve sorumluluklarından, örgütlediği pratik faaliyetlerin sonuçlarından kitle ve yoldaşlarıyla kurduğu ilişkinin niteliğinden ayrı ele almak da örgütlenme biliminin ruhuna aykırı olur.

Sorgulanması ve sorulması gereken en önemli soru sudur: Militanlar partinin-örgütün görev ve sorumluluklarını yerine getirmek için ne kadar isteklidir? Üstlendiği görev ve sorumluluğu ne kadar ve nasıl yerine getirmektedir? Üstlen-

diği görev karşısındaki duruşu ciddi ve güven verici midir? Halka ve yoldaşlarına yaklaşırken onlarla diyalog kurarken nasıl bir tarz izlemektedir? **Üstlendiği görevi yerine getirirken ne kadar özenli ve dikkatli, ne kadar gönüllü ve isteklidir? İşini yaparken ne kadar yoğunlaşıyor?** Üstlendiği görevi sonuna kadar tamamlayıp, yerine getirmiyor mu? Yoksa bahaneler sıralayıp yapması gereken işini ertelemekte ve savsaklamakta, ya da başladığı işi yarım mı bırakmaktadır? Emek karşısındaki duruşu nasıldır? **Partinin, devrimin, halkın değerlerini nasıl korumakta ve onları nasıl kullanmaktadır?** Onları gözü gibi koruyup korumakta mıdır? Dikkatli özenli mi davranmaktadır? Yoksa tüketici-dağıtıcı, dağınık-savurgan bir şekilde mi davranmaktadır?

Bir gününü nasıl değerlendirilmektedir? Planlı-programlı mı yaşamakta? Düzenli ve sıkı mı çalışmakta yoksa dağınık düzensiz mi yaşayıp çalışmaktadır? Günlük kaç sayfa okuyup-kaç satır yazı yazmaktadır? Faaliyet yürüttüğü alanda halkla düzenli ve sürekli bir devrimci ilişki içinde midir? Onlara politik bilinç taşıyıp onlarla canlı politik bağlar

kuruyor mu? Yoksa tek bir emekçinin kapısını bile çalmış değil midir? Yoksa zamanının önemli bir bölümünü uyuyup, TV izleyip, gevezelik yapıp, plansız-programsız bir şekilde boşa mı harcamaktadır? Bu ve buna benzer sorulara verilecek her yanıt her bir militanın sınıf mücadelesi ve halk karşısındaki duruşunu, onun niteliğini ve sınıfsal özelliğini belirler.

Bir ya da birkaç günlük yaşama bakılarak bir militanın nasıl, hangi (proleter-küçük burjuva) tarzda yaşadığını anlamak, öğrenmek mümkün değildir. Günlük yaşam, devrimci yaşamın önemli bir turnusoludur. Gün içinde ne kadar süre halkın-devrimin-partinin sorunları ve görevleri üzerinde düşünüyor-çalışıyor-kafa yoruyor-görev ve sorumlulukları yerine getirmek için çalışıyor? Düşünce ve duygu dünyasının ne kadarını halk-devrim-partinin sorunları ve görevleri kaplamaktadır? Bu ve benzeri sorular mutlaka sorulmalı, sorgulanıp öğrenilmeli ve mutlaka militanlar faaliyetleri içinde görev ve sorumluluklarıyla birlikte değerlendirilmeli, denetlenmelidir. Devrimin, halkın, yoldaşların sorunlarına, yaşamına ne kadar vakıf olursa, çözüm için arayışlar o kadar gerçeklerle uyumlu olur.

Kadın sorunu komünistlerin sorunudur, devrim sorunudur!

Edilgenliğin ilacı eylem midir?

Kadının edilgenliğinin, ataerki-düzenin sonucu olarak hayatın tüm alanlarından dışlanmasından kaynaklandığını tekrar hatırlayalım. Burada "tüm alanlar" sözünün altını özellikle çizmek gerekiyor. Başlangıçta, üretim faaliyetinin dışında tutulan kadın, bunun ürünü olarak düşünsel hayatın da dışına sürülmüştür. Ve bunlar sürekli karşılıklı olarak birbirini doğurur; fiziksel edilgenlik düşünsel edilgenliğe neden olurken, düşünsel edilgenlik de mevcut edilgenliğin devamını ve derinleşmesini sağlar.

Öyleyse daha önce bahsettiğimiz nedenlerle pratikten uzak tutma/durma veya güvensiz, kaygılı vb. daha yoğun gir(dir)ilen pratiklerin sorunu çözümeceği açıkken, tek başına daha yoğun ve radikal pratiklerin de çözümeceği bir o kadar açıktır. "**Daha fazla aktivite**" anlayışı, sorunu tam olarak kavramayan erkek egemen düşündürüştür. Ve aynı zamanda bu düşünüşü de perdeler. Bununla beraber, sorunu kadınlarla sınırlamak anlamına gelir ki -görebilenler için- erkek egemen düşünüşün su yüzüne vurmasıdır bu.

Kadınların gelişiminin, özgürlüğünün daha aktif olmasıyla mümkün olacağı savına genellikle **gerilla kadınlar** örnek verilir. Gerillada kadının özgürleştiği, eşitlendiği de vurgulanır. Bu, kimi noktalarıyla kısmi doğrular taşımakla beraber, esasta yüzeysel ve yanlış bir yaklaşımdır. Mekan bir dış etkidir. **Hiçbir sorunun çözümü, tek başına koşullara ve mekana bağlanamaz.** Tüm hücrelere kadar işlemiş erkek egemenliği ile kapsamlı bir hesaplaşma yapılmadan, bilinçler değişmeden mekanların değişmesi aynı sorunun farklı koşullar altında, çeşitli biçimlere bürünerek devam etmesi dışında bir anlam taşımaz. Aksi doğru olsaydı, Amazon gerilla birlikleri kurarak sorunu bir çirpıda kökünden çözmek pekala mümkün olurdu! Bu savı öne sürenlerin,

en az erkek komutan oranında kadın komutanın varlığından da bahsediyor olması gerekirdi. Ya da uzun yıllar birçok alanda sayısız görevi tüm zorluklarıyla birlikte yüklenmiş kadınlarımızın, bugün daha farklı konularda bulunması gerekirdi. Fakat durum hiç de böyle değil; tüm yönetici kademelerde kadınların çok az (bazılarında hiç!) olduğu bilinen bir gerçek. **Tüm bunlar da gösteriyor ki, pratik ve daha fazla pratik, tek başına edilgenliğin ilacı değildir, olamaz. Pratikte birleştirilen teoriye, eylemle kaynaştırılan bilince ihtiyaç vardır.**

Kadınların sorunu!

Şu ana kadar saydığımız ve de sayamadığımız çeşitli erkek egemen düşüncü ve davranış biçimlerini hiç de üstüne alınmayan ve böylece erkek egemen düşüncünün bir başka versiyonunu sergileyen azınsanmayacak bir kitle de var ne yazık ki! "Yaşadığımız toplumun kimi olumsuz izlerini üzerimizde taşıyoruz" doğrusu, kadın sorunu/erkek egemenliği söz konusu olduğunda üzerinden atlanır... Komünist partileri önderliğinde devrimin gerçekleştiği ülkelerde ve güçlü bir-çok KP'de bile, bu ilerlemelere paralel-aynı oranda gelişmeler kaydedilmemiştir kadın sorununun çözümünde. O avantajlı koşullarda dahi birçok sancısı yaşanan erkek egemen düşüncü, mevcut durumumuzda çok daha yoğun ve yıkıcı olduğu görülmese bile, sadece basit, kaba bir mantık yürütmeyle bu sonuca rahatlıkla varılabilir. Ama varılmıyor, ataerki, tam kendine uyan şekilde ısrarla sorunu görmemek için ayak diriyor. **Egemenliği uğruna içindeki o kötü erkeğe sıkıca sarılıyor.**

Mantık ve gerçekler, erk'in körtiriciliği sayesinde görünmez oluyor... Burada onlara en iyi yanıtı Lenin'in sözleriyle verelim: "**Komünisti biraz kazı, altından bir filisten çıkar.**"

Kimileri, kendilerinin aslında ka-

dın sorununu kavramış, aşmış olduklarını iddia ederek, Lenin'in bu ifadesinin kendileri için geçerli olmadığını yanlıgısına kapılırlar. Bu yanılgıların nedeni, genelde, konuya ortalamının/genelin üstünde ilgi ve duyarlılık göstermeleridir. Mesela, edilgenliği önemser, kadın devrimcileri eleştirir ve daha etkin olmalarını tüm içtenlikleriyle dilerler. **Fakat, tabi dilemle olsaydı devrimci saflarda değil, tekkelerde, dilek ağaçlarının başında bulunurduk...** Kadın sorununu "kavramış", "aşmış" bu ki-

şiler, sorunu da çözümü de erkek egemenliğinin örgütlü yaşam içindeki can damarlarını görmezler.

Bir örnek daha verelim; kadın faaliyetçilerin yoğun olduğu bir alanda "bu alanda özel olarak kadın çalışmasının da yapılması" önerisinde bulunan faaliyetçi (bir kadındır tabi ki o!) "tamam" yanıtını alır. Ne kadar güzel değil mi? Hayır değil! Çünkü yanıtın devamı şöyle: "Sen yap!". "Hayır" demiyor ama bir kişiye yüklenerek dolaylı bir hayır denmiş oluyor. Herhangi bir örgütlenme, komite, plan vs. oluşturulmadan sınırlanıyor; bir bilinmeze havale ediliyor... Sonucu tahmin etmek güç değil; birkaç toplantı dışında hiçbir şey yapılamıyor. Kimse

de "durum nedir?", "niye yapılmadı?", "böyle bir hedefimiz vardı, ne oldu?" vs. diye sormuyor!

Sıklıkla tüm sorunların, çözümlerinin örgütlü olarak ele alınmasıyla mümkün olduğu vurgulanır. Ancak kadın sorunu -erkek egemenliği- söz konusu olduğunda bu genel doğru unutulur; sorun, dolayısıyla çözüm birleriyle dilerler. **Fakat, tabi dilemle olsaydı devrimci saflarda değil, tekkelerde, dilek ağaçlarının başında bulunurduk...** Kadın sorununu "kavramış", "aşmış" bu ki-

Burada şunu belirtmeliyiz ki, sorunun esas yaşayanları çözümde de

çok daha fazla etkin olması için ataerki, kapsamlı bir şekilde sorgulanmalı, eleştirilmeli ve onunla sürekli bir mücadelede hesaplaşmaya girilmelidir.

Bu hesaplaşma düşünsel ve pratik olmalıdır. Ataerkiden bahsedilen birlerce yıllık kökleri olan bir olgudan bahsediyoruz. Karşı koyuşumuz, soruna geliştireceğimiz politikalar da **köklü ve radikal** olmalıdır; her şeyden önce de **somut** olmalıdır.

Tekrar şunu hatırlatalım, kadın mücadelesi oldukça zorludur, hayatın her alanına ve anına işlenmiş, sınımsız

olmalı, her toplantının değişmeyen gündem maddelerinden biri olmalıdır, en üstten en alta kadar...

Unutulmamalıdır ki burada devrim sorunundan bahsediyoruz, komünistler bu nedenle daha sistemli daha atılgan olmalı; kalıpları, genel geçer yüzeysel yaklaşımları değiştirmelidir... Değişmez eğitim konularından biri de bu olmalıdır. "**Pozitif ayrımcı**" **adımlar atılmalıdır.**

Kadın sorunu özel, örgütlü, hedefli ele alındığında aynı zamanda kitleleşme, kadro yetiştirme, militanlaşma, politik seviyenin artırılması vb. bir dizi temel sorunda da ciddi gelişmelerin kaydedileceği, devrime daha hızlı ulaşılacağı açıktır. Aksi ise, devrim bir hayal olarak kalması demektir; zira "kadın olmadan devrim olmaz". Bugün egemenler, feministler, ulusal hareket ve küçük burjuvazi bu soruna kendi çaplarında önemle eğiliyorlar. Sınıf düşmanlarımız ve çeşitli burjuva-küçük burjuva akımlar bu arenayı doldururken, komünistlerin ise sorunu önemseyiş açısından daha onlara bile yaklaşmamış olması da ayrıca üzerinde durulması gereken önemli bir ironi...

Edilgenlik kadın sorunu/erkek egemenliği açısından oldukça önemli sorunlardan biri. Edilgenliğin kırılması ataerki'ye vurulacak büyük bir darbe olacaktır. Fakat, unutulmamalıdır ki kadın sorununun sadece bir parçasıdır edilgenlik ve bu derece yoğun varlık göstermesi de genel anlamda kadın sorununa yaklaşımımızla ilgilidir. O nedenle erkek egemenliğine/kadın sorununa dair ikinci ve mücadelede de her zaman canlı tutulmalıyız. Clara Zetkin "**kadınları da bilinçli üyeler olarak devrime katmak ve eğitmek için çaba göstermeyen tüm yoldaşları, devrimin bilinçli baltalayıcıları olarak adlandırıyorum**" diyor... Egemen sınıflar devrimi baltalama işini oldukça iyi yapıyorlar, bu işi onlara bırakıp, bizler devrimi büyütme çabamız!

Bir İK okuru

"Özgürlük, özgürlük mücadelesiyle kazanılır"

9 Mayıs 1976 tarihinde, kapatıldığı Stammheim Hapishanesi'ndeki hücrelerinde "intihar ettiği" iddia ettiği iddia edilen, RAF'ın önder kadrolarından ve kurucularından **Ulrike Meinhof**, içinde bulunduğumuz Ekim ayının 7'sinde, 1934 yılında, Almanya'da dünyaya geldi.

Lise eğitiminden sonra Almanya/Marburg'da Felsefe, Pedagoji, Sosyoloji ve Alman Filolojisi eğitimi alan Meinhof, daha öğrencilik yıllarında Almanya'nın silahlanma politikalarına karşı gerçekleştirilen eylemlerin içinde yer aldı. 1960 yılında ise, Hamburg'da çıkan politik dergi "**Konkret**"te (Somut) çalışmaya başladı. Bir süre sonra, derginin siyasi çizgisiyle yaşamaya başladığı fikir ayrılıklarından dolayı, dergiden ayrıldı.

Meinhof sonraki yıllarda gidecek daha radikal-devrimci bir hatı benimsenmeye başladı ve 1970'lerin başında, bir mağazayı kundaklama iddiasıyla hapiste bulunan Andreas Baader'ın kaçırılmasını organize etti ve Baader'le birlikte yeraltına çekildi. Bu süreçte Andreas Baader, Gudrun Enslin ve Holger Meins gibi devrimci isimlerle birlikte, "RAF"ı (Rote Armee Fraktion-Ki-

zıl Ordu Fraksiyonu) kurdu. Tüm dünyada yükselişe geçen devrimci dalgayı paralel olarak Almanya'da da ortaya çıkan bu devrimci yükseliş, özellikle de silahlı mücadele, Alman devletini panikletmekte gecikmedi.

Aynı yıllarda RAF'ın önder kadrolarına dönük adeta bir "cadı avı" başlatıldı ve bu süreçte başta Meinhof ve Baader olmak üzere, çok sayıda RAF kadrosu faşist Alman devleti tarafından yakalanarak, ağır tecrit koşullarının hüküm sürdüğü hapishanelere konuldu.

RAF tutsakları içinde buldukları ağır tecrit koşullarını protesto etmek için, 1973 yılında ilk açık grevlerini gerçekleştirdiler. 1974 yılında tekrar açılı grevine giden tutsaklardan Holge Mains, **zorla beslenme uygulaması sonucunda** yaşamını yitirdi.

Ancak Mains, faşist Alman devletinin katlettiği ilk devrimci değildi. Aynı yıllarda çok sayıda devrimci, Alman devletinin "terörle mücadele" politikası sonucu katledilecekti.

Bunların en tartışmalı olanları ise, Meinhof'la başlayan, Stammheim Hapishanesi'ndeki "intihar" vakalarınıydı hiç kuşkusuz.

Stammheim Hapishanesi'nde o güne kadar görülmedik bir tecrit altında tutulan Ulrike Meinhof'un, 9 Mayıs 1976 tarihinde, tutulduğu hücrede "intihar" ettiği açıklaması yapıldı. Ancak daha açıklama yapılır yapılmaz, "intihar" iddiası üzerinde şaibeler oluşmuştu.

Ne avukatları ne taraftarları ne de özellikle kız kardeşi, Meinhof'un intihar ettiği iddiasına inanmışlardı. Meinhof'un cenaze töreni büyük bir kitle gösterisine dönüştü. Ardından bağımsız bir komisyon oluşturularak, "intihar" iddialarının ger-

çeği yansıtmadığı ispatlanmaya çalışıldı. Araştırma sonuçları, olayın intihar olmadığına, Meinhof'un hücrelerinde katledildiğine işaret ediyordu. **Ayrıca araştırmalar sırasında ilginç bulgulara da ulaşıldı.** Örneğin, gizli servis elemanlarının ve de Alman Ordu'sunun üst düzey temsilcilerinin, politik tutsakların kaldığı bölüme sistematik "ziyaretler" gerçekleştirildiği, bu ziyaretlerin büyük bölümünün ise, doğrudan tutsakların bulunduğu bölüme açılan, gizli bir kapıdan yapıldığı bilgilerine ulaşıldı. Alman devleti ise Meinhof'un ölümünü aklı dengesinin yerinde olmadığı gerekçesine dayanarak çalışıyor, bunu da Meinhof'un ilk gençlik yıllarında geçirdiği bir beyin ameliyatı üzerinden gerçekleştirme gayreti güdüyordu. Bu gayret, yoldaşları ile arasının iyi olmadığı, ideolojik ayrımlar yaşadığı gibi iddialarla da beslenmeye çalışılıyordu.

Ancak Meinhof hücrelerinde "intihar" ettiği iddia edilen tek politik tutsak olmayacaktı. 18 Kasım 1977'de Anderas Baader ve Jan Carl Ruspe hücrelerinde silahla vurulmuş olarak bulunacaklar, aynı tarihte Gudrun Enslin'in de hücrelerinde kendini astığı iddia edilecekti.

Faşist Alman devleti RAF militanlarını sadece katletmekle yetinmeyecekti. Meinhof'un cesedi, beyin çıkarılmış olarak ailesine teslim edilecek, yapılan itirazlar sonucu, ancak geçtiğimiz yıllarda "kayıp" olan beyin ailesine geri iade edilecekti. Meinhof'a dönük, ölümünden sonra bile gerçekleşen saldırı, sadece bununla da sınırlı kalmamıştı. Mezar taşına yazılan "**Özgürlük özgürlük mücadelesiyle gelir**" şiarı da, mahkeme kararıyla mezar taşından silinecekti. Çünkü bu şiar, topluma "terörist" olarak lanse

edilen Meinhof'un gerçek kimliğini yansıtıyordu. Saklamaya, ortadan kaldırmaya çalıştıkları da buydu. **Onun devrimci kimliği!** Halklara dönük saldırıların "terörle mücadele" adı altında yoğunlaştırıldığı günümüzde, emperyalist-faşist Alman devleti, devrimcilere dönük, RAF militanları özgürlüğünde geçmişte yürüttüğü karalama, halktan soyutlama kampanyalarını, yine RAF üzerinden yeniden başlatmış bulunuyor. RAF militanlarının "intihar" ettiği fikrini pekiştirmek için yalancık tanıklar bulunuyor, filmler çekiliyor, eski devrimci artıklarının ağzından başta Meinhof ve Baader olmak üzere, devrimciler karalamaya çalışılıyor. Çünkü onlar da artık biliyorlar ki, gittikçe daha geniş yaygın, "**Özgürlük özgürlük mücadelesiyle gelir**" şiarını kendilerine rehber ediniyor!

Öyleyse...

"Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz" ise, daha fazla kadının mücadele içine çekilmesi, mücadele içinde olanları da

ataerki, varlığını sürdürmede ısrarlı bir direnç gösteriyor ve gösterecektir. Bu sorun, ancak, en az onun ısrarı kadar ısrarlı bir çaba ile çözülebilir. Biliş ve eylemle aşılabılır. **Kadın sorununun bir devrim ve parti sorunu yani komünistlerin sorunu olduğu kavranmalıdır...** Diyalektiği kadın sorununda da işletmeliyiz. Çelişkinin özgünlüğünden bahsediyoruz. Kadınların özgün kişilik ve psikolojileri vardır; erkeklerle birmiş gibi ele alınamazlar. Özgün sorunlar, özgün politikalar ve örgütlerle çözüleceğinden, birçok alanda ve konuda olduğu gibi bu konuda da özel örgütlenmeler gitmek bir zorunluluktur. Her komitenin görevlerinden biri de bu so-

İMA Yönetim Kurulu üyesi, Prf. Dr. İrena Fernandez tutuklandı

Prf. Dr. İrena Fernandez, hükümet aleyhinde "yalan-yanlış haber yazdığı ve yaydığı" gerekçesiyle, **10 Eylül 2008** Çarşamba sabahı, Malezya hükümeti tarafından tutuklandı. ATİK Kadın Komisyonu tarafından yapılan yazılı açıklamada Fernandez'in yaşamından bahsedilerek tutuklanmasını kınandı. "Fernandez'in çalışmaları Malezya hükümetini rahatsız etti ve hakkında tutuklama kararı çıktı. Malezya hükümeti Fernandez'i tutuklayarak onu susturup/ sindirmeye, cesaretini kırmaya çalışmakta. Sadece onu mu? Malezya halkına da gözdağı vererek, yükselen mücadeleyi bastırmayı hedefliyor" denilen açıklamaya "ATİK Kadınlar Komisyonu adına Malezya hükümetinin İrena Fernandez özgünlüğündeki baskı ve sindirme politikalarını şiddetle kınıyoruz" sözleriyle sona eriyor.

İrena Fernandez kimdir?

Anne-babası İngiliz İmparatorluğu tarafından Malezya'da tarımda çalıştırılmak için getirilmiş bir göçmen kızı. Göçmen, üstelik de göçmen kadın olmanın zorluklarını bir bütün olarak yaşadığı. Malezya'da **Tenaganta Kadın Gücü'nün** kurucusu-yöneticisi ve ILPS'nin kurucu üyelerinden. 62 yaşında ve ciddi sağlık sorunları olmasına rağmen, 30 yıldan beridir Malezya'da göçmenlerin ve kadınların hakları için aktif mücadele etmekteydi.

Malezya hükümetinin tüm sindirme politikalarına, saldırılarına rağmen o, 30 yıldır ezilenlerin, yoksulların, göçmenlerin ve Malezya kadınlarının umudu olmaya devam etti. Tüm baskılara rağmen yılmadan Malezya hükümetinin politikalarını teşhir etti. 2005'te, alternatif Nobel Ödülleri olarak bilinen **Doğru Yaşam Ödülleri**ne layık görüldü.

15 Haziran 2008'de Hong Kong'ta, İMA Kuruluş Kongresi'nin açılış konuşmasını yapan Fernandez, Malezya'da kadınların tek başına seyahat etmesini engelleyen yasaya itiraz edenler ve bu yasanın geri çekilmesi için yoğun mücadele edenlerin de başında da yer alıyordu.

Sendikalarda kadının adı bile yok!

Türk-İş bünyesinde yapılan bir araştırma, sendikaların karar alma mekanizmasının en üst noktası olan genel merkez yönetimlerinde kadınların söz sahibi olmadığını ortaya koydu. Araştırmaya göre, Türk-İş'e bağlı 35 sendikada sadece üç kadın genel merkez yöneticiliği yapıyor.

Türk-İş'te yönetici kadın sendikacıların yüzde 45.4'üne denk gelen büyük kısmı işçilikten sendikacılığa geçişte eş ve aileleri tarafından destekleniyorlar. Ancak kadınların sendikalarda yönetim mekanizmasında yer almaları erkek egemen bir yapıya sahip olan sendikalarda, erkeklerin sahip oldukları karar ve yetki gücünü kadın meslektaşlarıyla paylaşmak istememeleri nedeniyle engelleniyor. İşçilikten sendikacılığa geçişte eş ve aileleri tarafından engellenmeyen kadın sendikacıların yüzde 21.6'sının erkek meslektaşları tarafından engellendiğini ifade edildiği araştırma sonuçları aslında diğer konfederasyonlarda farklılık göstermiyor. DISK ve KESK'e bağlı sendikaların yönetim kadrolarında da kadınların azınlıkta kaldığı önemli bir gerçek. DISK ve Türk-İş'e oranla KESK'te durum biraz daha iç açıcı olmasına rağmen dünya ortalaması olan % 46.2 oranını yakalamış değil. SES ve Eğitim-Sen ve bağlı bulunan şubelerde kadın sendikacıların yer aldığı KESK'in İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcülüğü gibi önemli bir görevi üstlenmiş bir kadın sendikacı dışında KESK henüz dünya ortalamasını 14.6 gibi bir oranla geriden takip ediyor.

Romanya Yeni Komünist Partisi'nin Kafkaslar'a ilişkin açıklaması*

Romanya Yeni Komünist Partisi, Abhazy ve G. Osetya ayrılıkçı bölgeleri için, Rusya ve Gürcistan arasında açık savaşa dönüşen, Kafkaslardaki artarak devam eden uzun süreli düşmanlıklardan kaygı duymakta ve kınadığını ifade etmektedir.

Bugünkü savaş, emperyalist merkezler arasındaki çelişkilerin yani, bölgesel ve dünya çapında egemenlik için çatışan kapitalist güçler arasındaki çatışmaların ifadesi olarak tanımlanmalıdır. Amerikan emperyalizmi, Sovyetler Birliği'nin dağılması ile beraber ortaya çıkan yeni kapitalist Rusya'nın zayıflığını fırsat bilerek Kafkaslarda, Balkanlarda ve Orta Asya'da egemen olmaya dönük adımlar atmıştır...

Fakat son yıllarda Rusya 90'lı

yılların derin krizini geride bırakıp, yeni bir büyük-kapitalist sınıfı ve zengin bir oligarşi yaratmıştır. Bu oligarşi karşılığı olan Amerikan oligarşi gibi, yayılmayı arzu etmekte ve bunun sonucu olarak Rusya (Rusya, Evraz, Norilsk vb. şirketleri aracılığı ile) Doğu Avrupa'nın veya Orta Asya'nın ya da Afrika'nın yoksul ülkelerine ve düşük ölçekte de olsa batılı zengin ülkelere sermaye ihraç eden önemli bir ülke olmuştur. Rus kapitalistlerinin, Amerikalılardan sonra ikincilik rolü oynama gibi bir niyetler yoktur...

Uluslararası işçi sınıfı ve tüm dünya komünistleri kararlı ve etkin bir şekilde bu emperyalist savaşa karşı durmalıdır.

Ancak, aynı zamanda Amerikan emperyalizmi de dünyaya egemen olma arzusunadır, kâr ve ağırlıklı lüğe dayanan bugünkü sistemde sadece; savaşın geri sayımı olabilir ve bugün de bunu görmekteyiz. Ulus-

lararası kapitalizm bir kez daha, insanlığı emperyalistler arası savaşın girdabına sürükleyecek bir çatışmanın eşliğinde bulunmakta.

Bugünkü savaşın sorumlularının Amerikan ve Rus emperyalistlerinin

olduğu aşıkardır. Açıkçası bugün karşı karşıya olduğumuz, 100 yıl önce, I. Dünya Savaşı'nın patlak vermesinin öngününde olanların tekrarıdır. ABD yüzyıl öncesinin İngiltere'sine, Rusya ise Almanya'ya benzetilmektedir...

Uluslararası işçi sınıfı ve tüm dünya komünistleri kararlı ve etkin bir şekilde bu emperyalist savaşa karşı durmalıdır. Dünya işçi sınıfı neden ne olursa olsun hiçbir şekilde bugünkü emperyalist savaşın tarafından birini tercih etmemelidir. Enternasyonal proletarya ve komünist hareket kararlı ve etkin bir biçimde her iki tarafa karşı durmalıdır.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

*Yazı 20 Eylül 08 tarihli YKP (M-L)'nin gazetesi "Proletarya Bayrağı"ndan Türkçe'ye çevrilmiştir.

Emperyalist savaşlara ve işgale karşı yürüyüş

Afganistan 7, Irak işgali 5. yılına girerken, bu ülkelerin halkları üzerinde zulmün ve baskının hiç eksik olmadığı bir gerçektir. İşgaller, fiili olarak askeri güç bulundurmamak ve belli alanları kontrol altında tutmak dışında emperyalistlerin hanesine başarı ve kazanım noktasında hiçbir getiri sağlayamamıştır. Bu andan sonra da işgalciler baktaktan kurtulma ve süreci en az zararlı kapatmanın hesabındalar.

Tüm bu saldırılara karşı 20 Eylül'de Avrupa'nın birçok yerinde düzenlenen yürüyüşlerini biri de Stuttgart'ta yapıldı. 6 bine yakın kişinin katıldığı yürüyüşe bizler de ATIF olarak katıldık. "Emperyalist savaşa ve işgallere karşı" pankartımız ve birçok bayrak ve dövizimizle yürüdük. Birçok örgütün ve kurumun katıldığı yürüyüşte özellikle Alman askerinin Afganistan'daki sayısının artırılmasına yönelik tepkilerin yoğun olduğu görüldü.

(Stuttgart ATIF)

Faşizme geçit yok!

Neo faşist "Pro Köln" inisiyatifinin, uluslararası faşist bir eylem olarak planladığı ve tüm Avrupa genelinde yaptığı çağrıyla gerçekleştirilmek istenen "anti-İslam" konferansı, binlerce anti-faşistin eylem yapması üzerine, daha başlamadan polis tarafından yasaklanmak zorunda kaldı. Polis tarafından yapılan açıklamada, yasaklama nedeni "güvenliğin sağlanamaması" gösterildi.

İrkçılığa, faşizme ve her türden ayrımcılığa karşı biraraya gelen anti-faşistler, erken saatlerden itibaren konferansın yapılacağı, "Heumarkt" çevresindeki sokak ve caddeleri işgal ettiler. Böylece faşistlerin konferans bölgesine gelmesini engelleyen anti-faşistler, geçmeyi başaran 50 kadar faşistin etrafını kuşattılar ve böylece etkinliğin yasaklanmasını sağladılar.

Burjuva medya ise, bir kez daha

"görevini" yerine getirerek, konuyu çarpıttı ve olayı "şiddet yanlısı otomomlar" olarak verdi. Polis sözcüsü ise, faşistlerin toplanma hakkının zorla engellenmesinin "kabul edilemez" olduğunu söyledi.

Oysa faşistler daha Köln'e girdikleri andan itibaren, taksiler kendilerini taşımak istememiş, hiçbir otobüs şirketi onları kentte gezdirmeye yanaşmamıştı. Sonunda polis tarafından bir otele götürüldüklerinde ise, otele girdikten 20 dakika sonra odalarını boşaltmak zorunda kalmışlardı.

20 Eylül'de gerçekleşen eylemde

taşınan pankartlarda, halkların kardeşliğini içeren sloganların yanı sıra, "Tüm faşist örgütler yasaklan" sloganları yer alırken, eyleme çok sayıda ilerici-devrimci kurum ve başta ATİK olmak üzere, çok sayıda göçmen örgütü de katılım sağladı. Eylemde atılan sloganlar ise şunlardı: "Anti-İslam Kongresine ve faşizme hiçbir yerde geçit verme!", "Bütün faşist partiler ve örgütler kapatılsın!", "Emperyalizme, faşizme ve her türden gerici hayır!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma ve halkların kardeşliği!"

DBKP (M-L)-Kızıl Bayrak Genel Sekreteri katledildi

Geçtiğimiz Temmuz sonlarında polisin açıklamasıyla ortaya çıkan habere göre Doğu Bengal Komünist Partisi-Kızıl Bayrak Genel Sekreteri Dr. Mizanur Rahman Tutul, Dakka yakınlarında bulunan Naogaon bölgesinde çıkan çatışma sonucu katledildi. Polisin yaptığı açıklamaya göre, Tutul'un da aralarında bulunduğu bir grubun toplantı yaptıkları alan basılmış ve özel birimler (RAB) komünistler arasında çıkan çatışma sonucu Tutul öldürülmüştür. Fakat Tutul'un annesinin daha katledilmeden yaptığı açıklama ise polisin iddialarını yalanlamaktadır. Annesi, oğlunun sağ olarak yakalandığını, sorgulama sonucunda ise katledildiğini belirtti.

Genel Sekreter Tutul'un katledilmesini başta Asya Komünist partileri ve örgütleri olmak üzere Bangladeş'te bulunan insan hakları örgütleri yaptıkları açıklamalarla kınadı.

1959 yılında doğan Tutul, illegal faaliyete geçmeden önce doktorluk mesleğini yürütüyordu. 2006 yılında

katledilen parti sekreterinden sonra katledildiği güne kadar bu görevi yürütüyordu.

Bangladeş, Asya'nın en yoksul ülkesi. Bir tarafta milyonlarca yoksul yaşarken, diğer taraftan ise küçük bir azınlık ülkenin zenginliklerini paylaşmakta. İktidarlarını korumak isteyen bu küçük azınlık, sahip olduğu mafya, devlet ve askerinin zoruyla geniş halk yığınlarını sürekli baskı al-

tında tutmaya çalışmakta. Bu baskıya karşı ise özellikle ülkenin doğu bölgesinde Maoist hareketin etkisinde gelişmekte olan bir silahlı mücadele bulunmakta. Halkın insanın tetiklemesinden korkulan bir silahlı mücadeleyi bastırmak için ise komünist önderler ve devrimciler katledilmekte.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

İsviçre'de işçi sınıfı ve emekçilere yönelik saldırı ve hak gasplarına en fazla maruz kalan göçmen emekçiler dönük saldırılara karşı durmak ve kamuoyunda duyarlılık yaratmak amacıyla 13 Eylül 2008 tarihinde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş yaklaşık 2.500 kişi katıldı.

"Kâğıtsızlar" diye nitelendirilen, kalıcı bir oturum iznine sahip olmayan göçmenlere oturum hakkının tanınmamasını protesto etmek amacıyla "Bleibe Recht" adı altında oluşturulan Platform ta-

rafından düzenlenen yürüyüşe, İDGP bileşenlerinden İTİF de aktif bir şekilde katıldı. Yeni göçmenlik ve iltica yasalarıyla saldırılarını artıran İsviçre tekelci sermayesi,

"Herkes oturma hakkı"

yerli ve göçmen işçi sınıfını karşı karşıya getirmekte, ırkçı yönelimini, uyguladığı politikalarla kitlelere kanıksatmaya çalışmakta ve bu doğrultuda ciddi sonuçlar da almaktadır.

Bu gerçekliği gündemine alan federasyonumuz İTİF, platformun düzenlediği yürüyüşe güncel pankartı, İLPS-ATİK ve İMA (Uluslararası Göçmenler Birliği) flamlarıyla aktif katılım sağladı. Yürüyüş boyunca Almanya'da uluslararası hukuka aykırı bir şekilde tutuklanan Önder Doluça'la ilgili ATİK tarafından çıkarılan broşürler de dağıtıldı.

İTİF (İsviçre Türküyelili İşçiler Federasyonu)

FİLİPİNLER

Filipinler-Quenzon City'deki üniversitede, 200 akademisyen ve çalışan, aldıkları düşük ücretleri protesto etmek için eylem yaptı. Maaşlarına % 10 zam isteyen üniversite çalışanları, iki ay önce de aynı taleple protesto eylemi gerçekleştirmiş ve kendilerine ücret artışı sözü verilmişti. Üniversite çalışanları, verilen sözün yerine getirilmemesi üzerine tekrar eylem yaptı.

BANGLADEŞ

Bangladeş'te dinmek bilmeyen eylemler ve grevler nedeniyle tekstil fabrikalarının etrafı, askerler ve polisler tarafından kuşatıldı. Böylelikle grevlerin engellenmesi hedeflenen, tüm bu yoğun baskılara karşı grevlerin önüne geçilemiyor. Grev ve eylem dalgasının en somut nedenini ise, durmak bilmeyen fiyat artışları oluşturuyor. Fiyat artışları ise, tekstil sektöründe çalışanların % 90'ını oluşturan kadın işçilerin yeterince beslenememesini getirmekte, kadın işçiler açlık sınırının altında yaşamaya mahkum edilmekte.

ENDONEZYA

Endonezya'da faaliyet gösteren PT Adeptex firmasında çalışan 300 kadın işçi, yıllık primlerinin kesintisiz ödenmesi için greve çıktılar. Firma Nisan ayında 800 çalışandan 300'ünün primlerinde % 50 kesinti yapmış ve yasalara aykırı olarak, alacakları primin sadece yarısını ödemişti.

İRAN

İran hapishanelerindeki Kürt politik tutsaklar 25 Ağustos'tan bu yana süresiz açlık grevdeler. PKK ve PJAK davası tutsakları "Yaşamak direnmektir" şiarıyla gerçekleştirdikleri açlık greviyle birlikte en başta da, 8 Kürt gazeteci ve insan hakları savunucusunun idamlarını engellemeyi hedefliyorlar.

Tutsaklar ayrıca, Urmiye, Kirmanşan, Tahran ve diğer kentlerdeki hapishanelerde tutsaklara dönük gerçekleşen işkenceleri protesto ediyorlar. Avrupa'nın birçok kentinde de, tutsakların açlık greviyle dayanışma amacıyla çok sayıda eylem gerçekleştirilmekte.

MAKEDONYA

Makedonya hükümetinin, IMF ve DB'nin zoruyla çıkarmaya çalıştığı yeni iş yasası çalışanlar ve bağlı oldukları sendikalar tarafından protesto ediliyor. Özellikle de Makedonya Metal İşçileri Sendikası SIER, hükümetin yeni yasa önerisine karşı bir dizi grev ve eylem kararı aldı. Yeni yasa, çalışanların yıllık ücretli izinlerini 26 günden 20 güne çekerken, iş sözleşmelerinde de bir dizi hak gaspını içeriyor.

VIETNAM

Vietnam'ın Danang kentinde faaliyet gösteren giyim fabrikası Valley View'de çalışan 1400 kadın işçi, 11 Eylül'den beri grevde. Kadın işçiler fiyat artışlarını protesto etmenin yanı sıra, yemek üretlerinin artırılmasını talep ediyorlar. Ayrıca Ho Şi Minh kentinde bulunan Daewoong giyim firmasının 400 kadın işçisi de ücret artışı talebiyle greve çıktı. İşçilerin aylık ücretleri sadece 56 ABD Doları.

Evrensel Bakış

Başka bir dünya mümkün, ama nasıl?

"Başka bir dünya mümkün" sloganı etrafında toplanan "sosyal hareketler", 17-20 Eylül tarihleri arasında, Avrupa merkezli olarak bir kez daha biraraya gelerek, dünya meselelerini "tartıştılar".

Avrupa Sosyal Forumu olarak gerçekleştirilen faaliyet bu yıl İskandinavya'nın Malmö kentinde organize edildi. Toplantı için yola çıkanlar, kendi anlatımlarına göre, Malmö'ye vardıklarında hayli hayal kırıklığına uğramışlar. Kentin hiçbir yerinde sosyal foruma ilişkin ne bir afiş, ne bir işaret, hiçbir ize rastlanmadığından "yakınıyor" bu anlatımlarda. İskandinavya'nın "sosyal demokrat" hükümeti "ne yapacaksanız gözlerden irak yapın, fazla ortalıkta dolaşmayın" yaklaşımı sergilediği için, sosyal forumcular da buna uygun hareket etmek zorunda kalmışlar!

Forumdaki tartışmalar, 10 ana

temada gerçekleştirilmiş. Ve bu tartışmalara ilişkin forumun bitiminde yapılan açıklamalara, yayınlanan belgelere baktığımızda görüyoruz ki, sosyal forumcular dünya meselelerini yine bir kez daha, gerçek zeminden kopararak ele almışlar. Bu gerçeklikten uzak ele alış ise beraberinde yine çözümlü değil, çözümsüzlüğü getirmiş. Böylece sosyal forumcular (her defasında olduğu gibi) bu birkaç günde "sosyalleşmenin", -(kendini anlatımlarıyla) kahve sohbetlerinde yeni arkadaşlıklar kurmanın ötesine geçememişler.

Sosyal forumların, bunlara yön veren anlayışın kaynaklı olarak, bunun, yani "sosyalleşmenin" ötesine geçemeyeceği ise, daha önceki toplantılar sonrası yapılan değerlendirmelerde, forumun savunucuları-katılımcıları tarafından da dile getirilmişti. Son gün yapılan yürüyüşte de-

şarj olmuşluğun verdiği "hazla" (veya gazla) yazılan-çizilenler de, forumun bugün halkların karşı karşıya olduğu saldırılara bertaraf edecek bir yönelimi önüne koy(a)madığı (ve de koyamayacağı) gerçekliğini gizlemiyor. Toplantının sonucunda ortaya çıkan 4 maddelik sonuç bildirgesi, NATO'ya, BM'ye, iklim değişikliklerine karşı protesto gösterileri örgütlemeye hedefinden başka bir vaatle bulunmuyor. "İnsan hakları" ve "barış" söylemlerinin sıkça yer aldığı forum açıklamaları ise, bunların nasıl tesis edileceğine, örneğin barışın nasıl geleceğine ve de kiminle nasıl bir barış sorunlarına dair somut bir cevap içermiyor, muğlak bir "mücadele etmek" yaklaşımının ötesine geçemiyor.

Oysa Ortadoğu'daki işgallerin de tartışıldığı iddia edilen forumun toplandığı günlerde, emperyalist işgallerin giderek daha geniş bir coğrafyaya yayılmaya çalışıldığına şahit oluyoruz.

Kimlerin yaptığı noktadaki şaibeler hala aydınlatılmamış olan, ancak tüm bulguların CIA'nın parmağının işaret ettiği 11 Eylül saldırılarının

hemen ardından, saldırıların sorumlusu olduğu iddia edilen El Kaide'yi ortadan kaldırma iddiasıyla işgal edilen Afganistan işgali, giderek Pakistan sınırlarının içine kaymaya başlamış bulunuyor.

Kafkaslar'da kızışan hegemonya çatışmalarına paralel olarak gelişen bu durum, kaybedildiği tüm yetkili ağızlardan itiraf edilen işgal politikasının, ABD'de iyice dibe vuran ekonomik krize bağlı olarak, son bir can havliyle denemek biçiminde genişletilmeye çalışıldığını gösteriyor.

ABD emperyalizmi, "terörle mücadele" konseptinin bölgedeki en sıkı mütefiki konumundaki Pakistan'a dönük, uzunca süredir gündeme getirildiği müdahale tehditlerini hayata geçirir bir görüntü çiziyor. ABD emperyalizminin, Afganistan'daki işgal güçlerine oldukça "zor anlar" yaşatan Taliban'ın, Pakistan topraklarından beslendiği gibi bir iddiayla, son günlerde birbiri ardına gerçekleştirdiği bombardımanlarda ise yine masum halk katlediliyor.

ABD'nin, Pakistan sınır bölgelerini Afganistan savaşının uzantısı olarak ilan etmesiyle yoğunluk kaza-

nan süreç, ABD işbirlikçisi Pakistan yönetimini, kendi halkının gözündeki meşrutiyetini yitirmeye çabasına ve de buna bağlı olarak, ABD'ye "kafa tutma" pozisyonuna itti. Ancak bu "kafa tutma" pozisyonu, Pakistan'ın 11 Eylül'ü olarak adlandırılan, yüzden fazla insanın yaşamını yitirdiği, yüzlerce insanın yaralandığı Marriott oteli patlamasıyla tekrar değişikliğe uğramakta gecikmedi. Olayın akabinde, ABD beslemesi "bay yüzde 10" Zerdari, daha önceki olduğu - ve de eşi Benazir Butto- gibi, terörizmle mücadelelen öneminden ve ABD olmadan bu savaşın kazanılamayacağından söz etmeye başladı.

"ABD'nin gerçek niyeti ne?" gibi bir soruyu da beraberinde getiren bir son duruma ilişkin ise çok sayıda yorum ortada dolaşmakta. Bu yorumlardan yabana atılmayacak olanlardan biri, ekonomik-siyasal krizin içinde debelenen ABD'nin, Pakistan'da ülkenin nükleer silahlarına el koymasını dünyanın gözünde haklı gösterecek düzeyde bir istikrarsızlık yaratmaya çalışıyor olması. İkinci terörle mücadeleye, NATO'nun Avrupa-

Atlantik bölgesinin ötesine geçerek Asya'da Çin sınırına kadar uzanan kalıcı bir varlık oluşturmayı amaçlaması. Bu durumun, Pakistan ve Afganistan halkları başta olmak üzere, bölgedeki diğer ülkeler ve halklar açısından kabul edilebilir olmaması halinde ise (ki olmayacağı kesin) NATO'nun "bir güvencili unsuru" olarak varlığını meşrulaştırmak için tüm bölgede sürekli bir savaş ve kargaşa ortamı yaratmaya çalışacak olması. Bu arada ABD'nin, Pakistan'dan birkaç küçük devletçik daha yaratma amacı güttüğü de yine varsayımlar arasında.

Kısacası, emperyalistlerin hegemonya mücadelesine ve de yağma ve talanın artırılmasına dayalı işgal savaşları, halkların başka bir dünya yaratma mücadelelerini de etkileyerek genişleme eğilimi gösteriyor. Halkların kan-can pahasına yürüttüğü bu mücadeleler ise aslında, "başka bir dünya mümkün" şiarını, salon toplantılarına, halkların mücadelelerini de sistem içine hapsedmeye çalışan anlayışlara, başka bir dünyanın nasıl yaratılacağını da gösteriyor. Tabii görmek isteyenlere!

Sirkeci hamallarından bugüne; Bir direniş öyküsü...

Direniş ve mücadele her daim zulme uğrayan, baskı gören emekçilerin yüreğinde ve bilincinde boy vermştir.

Osmanlı'nın sömürsü altında inleyen yoksul köylüler toprak talebi ile defalarca baş kaldırmış, Şeyh Bedrettinlerle Baba İshaklarla zalimlere korku salmıştır. Osmanlı'da sanayinin gelişmesi ile birlikte yoğun bir sömürüye maruz kalan işçiler tüm engellemelere rağmen birçok grev ve direniş örgütlemiştir. Baskının ve zulmün olduğu yerde direniş de filizlenmekte boy vermektedir. **Tarihimiz, işçi sınıfının daha iyi bir yaşam için mücadele verdiği çok sayıda örnekle doludur.** Sömürüye karşı emeğini savunan işçiler ardıllarına mücadele geleneği bırakta.

Sirkeci hamallarının yürüdüğü yoldan...

1872'de Sirkeci'de iş bırakarak greve giden Sirkeci hamallarının taşıdığı direniş meşalesi 1876'da binlerce tramvay işçisinin elindeydi bu defa.

1900'lerle birlikte işçi cemiyetlerinde yaşanan artış ile direniş ve örgütlülük bilinci daha geniş bir kesime ulaştı. Cumhuriyetin kurulması ile birlikte birçok demiryoluyla yaşanan grev ve direnişlere, bütün işçilerinin mücadelesine azgınca saldıran Kemalistler, işçi sınıfı hareketine ağır darbeler indirdi.

1940'lı yıllara kadar sessiz kalan işçi sınıfı hareketi II. Paylaşım Savaşı'nın ardından kıpırdanmaya başladı. On yılların biriktirdiği öfke patlamak üzereydi. Dipten gelen dalga kendini yüzeyde hissettirmeye başlamıştı. 1950'li yıllarla birlikte işçi direnişlerindeki ciddi artış artık "herkesin" dikkatini çekiyordu. 1960'larda **Kavel Direniş**i ile önemli bir dönemeç alınmış, işçi sınıfının sendikallik örgütlenmesinde önemli kazanımlar elde edilmişti. İşçi sınıfı kendi kahredici gücünün farkına varıyordu artık.

Çoktandır hareketin içinde kavgaya bayrağını yükselten **Gıslaved** lastik işçileri de bir adım daha ileri çıkar. 12 Ekim 1970'te oturma eylemi

düzenler. Ve fabrikayı işgal ederler. Eyleme saldıran polis işçileri zorla dışarı çıkarır. Yaşanan direniş sırasında bir işçi polis tarafından katledilir, 50 işçi yaralanır. **Ancak bu kavgada burada kalmayacaktır...**

Gençlik hareketi ile birleşen, onunla kaynaşan işçi sınıfı hareketi meydanları sarsıyordu. İşçi sınıfının yüreğini ve bilincini coşuklu bir rüzgârla dolduran bu hareket zalimlere soğuk terler döktürüyordu. Buna daha fazla "sessiz" kalamazlardı. Ve hemen hareket geçerler; 71 darbesi ile postal izleri fabrikalarda boy gösterir.

İşçi sınıfına ışık taşıyanlar öldürülür, darağaçlarında sallandırılır önce. Öncüler imha edilerek işçi sınıfına, emekçilere gözdağı verilir. Ancak askeri cunta; öfkelerini, acısını on yıllardır içinde taşıyan işçi sınıfı ve emekçileri susturmayı başaramaz. Cuntaya rağmen sınıf sokaklara yeniden dökülür. 15-16 Haziran'da tarihe silinmeyecek bir direniş bırakır.

Korku çemberine inat...

Gıslaved işçilerinin direniş 12 Mart faşist cuntasına rağmen sürer. Cuntanın ardından sessizliği ilk bozan yine onlar olur. İlk grev 1974 yılında Gıslaved işçileri tarafından Lastik-İş Sendikası'nın öncülüğünde gerçekleştirilir.

Artık buz kırılmış yol açılmıştı.

1972 yılında Sümerbank'a bağlı 226 mağazada toplam 1300 işçiyi kapsayan grev kararı alınır. 13 Ekim 1972'de İstanbul, İzmir, Bursa, Balıkesir ve Konya'daki 20'yi aşkın Sümerbank mağazasında kademeliler olarak grev uygulamasına geçilir. 8 gün devam eden grev kazanımla sonuçlanır. Tez Büro-İş'in öncülüğünde Garanti Bankası'nda greve çıkılır. 46 iş yerinde yaklaşık 900 işçinin, Eylül 1976'da başlattığı grev, 4 Ekim 1976'da kazanımla sona erer.

Ardından 80 darbesi ile işçi sınıfının barikat barikat çatışarak kazandığı hakları gasp edilir. Ülke adeta bir ceheennem dönüşür.

Hapishaneler dolup taşmakta, iş-

çi-köylü, emekçi ve devrimciler darağaçlarında işkencehanelerde can vermektedir. Bu zulüm fırtınasında her şeye rağmen direniş bir köz olarak olsa yanmaya devam edecektir. Devrimci tutsaklar isyanın rengini unutmaz, unutturamaz.

İşçilerin ellerinde koca bir dünya...

80'lerin ortasından itibaren işçi sınıfı biriktirdiği öfkelerini direniş ve grevlerle adım adım alanlara taşır. Ulusal kurtuluş hareketinin 84'te yaptığı çıkış ile dağ başlarında direniş ateşleri yakılır.

'89 bahar eylemleri ile gündeme tüm ağırlığını koyan işçi sınıfı yeniden sahnededir artık.

90'lı yıllar boyunca grevlerle hak ve özgürlükleri için, insanca yaşanacak bir ücret için işçi sınıfı mücadele mevzilerini doldurur. Kamu emekçileri de bu kavgada artık daha güçlü varım diyordu bu yıllarda. 2000'li yıllara gelindiğinde işçi sınıfı hareketinde yaşanan ciddi düşüş dikkatleri çeker. Direniş yine parça parça yaşanan grevler ve iş bırakma eylemlerinde yaşayacaktır.

İşçi sınıfı, tarihi boyunca sayısız yenilgi almış ancak hiçbir zaman mücadeleden vazgeçmemiştir. Yenilgilerin yanı sıra zafer ve kazanımla sonuçlanan çok sayıda direniş ve grev deneyimi de yaşamıştı.

Köz harlanıyor...

Direniş meşalesi şimdi Antalya Organize Sanayi Sitesi'nde kurulu bulunan Novamed fabrikasında çalışan kadın işçilerin elindeydi.

İşçiler insanca yaşam koşulları ve yaşanabilir bir ücret için sendikaya üye olarak direnişe geçti.

Petrol-İş Sendikası'na üye olan 82'si kadın 84 işçinin 448 gün süren direnişi zaferle sonuçlandı ve patron sendikayı kabul etmek zorunda kaldı. Türkiye'de organize sanayi bölgelerinde gerçekleştirilerek zaferle sonuçlanan ilk grev olma özelliği taşıyan Novamed direniş kadınların direniş ile adını duyurdu. 82 kadın ve iki erkek işçi tüm baskılara ve engellemelere rağmen direniş kararlılıkla sürdürüp sendikali oldu.

İşçi sınıfı zafer hanesine Novamed'i de ekleyebildi şimdi.

Türk Hava Yolları ile Hava-İş Sendikası arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmelerinin tıkanması ve sendikaların direniş kararı alması ile sınıf hareketi yeniden grevi ancak bu defa daha geniş bir kesimle tartışmaya başladı. Aradan birkaç ay geçmeden özelleştirilerek uluslararası bir şirkete satılan Türk-Telekom ile Ha-

ber-İş Sendikası arasında yapılan görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine Haber-İş Sendikası da 16 Ekim 2007'de grev ilan etti.

26 bin 680 çalışanın Haber-İş Sendikası'nda örgütlü bulunduğu Türk-Telekom'da başlayan grev, ülke gündemine bomba gibi düştü.

Türk-Telekom tarihindeki bir ilk grev ile haberleşme sistemleri önemli oranda felç oldu. Cep telefonları bekese, internet ulaşımı büyük oranda zayıfladı.

Grev egemenlerin tepkisi gecikmedi. Birçok ilde taşeronları fiber optik kabloları keserken suçüstü yakalayan işçiler saldırıya uğradı. Gözaltına alınan işçiler "vatana ihanet" iddiası ile tutuklandı. 44 gün süren grev işçi sınıfına önemli bir moral kaynağı oldu.

Çeşitli illerde sendikaların gerçekleştirdiği eylemlerle dayanışmada bulunduğu grev, egemenlere korku-

lu anlar yaşattı. Grev, tüm karalamalara rağmen kamuoyunun yoğun desteği ile kazanımla sonuçlandı.

Biz buradayız, geleceğimiz için

Türk-Telekom'la canlanan atmosfer Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın Meclis'e gelmesi ile daha da ısındı. 13-14 Mart'ta Türkiye'nin dört bir yanında sokağa dökülen on binlerce işçilerin sahip çıkacağı haykırı. 6 Nisan'da Kadıköy'de işbirlikçi, sarı sendika ağalarına rağmen toplanan 50 bin kişi "**Biz buradayız**" diyordu.

GSS'nin yarattığı atmosfer içinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile görüşmelerin tıkanması üzerine Belediye-İş Sendikası grev kararı astı.

Belediye-İş Sendikası'na üye binlerce işçi, elektrikten suya, doğalgazdan ulaşımaya kadar yapılan zamlara

rağmen işçilere zam yapılmamasını protesto etti.

Edirnekapi'dan Büyükşehir'e yürümek isteyen işçilere polis saldırdı birçok işçi yaralandı. Polis engeline rağmen işçiler yürüyerek Büyükşehir'in önüne geldi ve grev kararını astı. Yaptıkları eylemlerle greve hazırlanan işçiler, Büyükşehir Belediyesi'ne geri adım attırmayı başardı. 4 bin işçiyi kapsayan görüşmeler son yılların en iyi TİS'ini imzalanması ile sonuçlandı. Ardından grev kararı asan Genel-İş Sendikası'nın talepleri de kabul edilerek kazanımla sonuçlandı.

Direniş ateşi, kazanımla sonuçlanan birçok mücadelenin morali ile yanmaya devam ediyor. İşçi sınıfı, şimdi Unilever, Uno, E-Kart'ta geleceğine dört elle sarılıyor, DESA, TE-GA, Yörsan'da direniş türkülleri söylüyor. **Tıpkı daha önce yaptıkları gibi...**

Devrimi'nin anahtarı konumundaki Kızıl Ordu'nun korunması için böyle bir harekâtı zorunlu görüyordu

Böylece tarihe şanlı Uzun Yürüyüş olarak geçecek ve Çin Devrimi'nin en önemli kilometre taşlarından birini oluşturacak olan yürüyüş başlamış oldu. Uzun Yürüyüş ile Kızıl Ordu karla örtülü dağlardan, stratejik geçitlerden, aman vermez ırmaklardan geçti ve daha önce ayak

kahramanlıklarla Çin halkının büyük saygısını kazandı. Yol boyunca siyasi çalışmalarını aksatmayan Kızıl Ordu, bu kaçışı büyük bir propaganda aracı haline getirmeyi başardı. Uzun Yürüyüş boyunca Kızıl Ordu geçtiği 12 eyalet boyunca köylülere kendini tanıttı, onların sorunlarını dinledi. Uzun Yürüyüş Kızıl Ordu'nun Çin halkı ile etle tırnak gibi bütünleşmesine büyük hizmet etti. İsyân ve direniş tohumlarını her adımda Çin halkının bilincine ekti. Tüm bunların yanında Çin Devrimi'nin gerçek önderlerini de ortaya çıkardı. Okuma yazması olmayan binlerce Çin köylüsü bu yürüyüşü boyunca aldığı görevlerde siyasi olarak gelişerek Çin Devrimi boyunca birçok önemli sorumluluğa geldi.

Bir tohum makinesi...

basılmayan toprakları katetti. Yaklaşık 12.500 km'lik, yani yaklaşık Pekin ile Paris arasındaki bir mesafeyi yürüyerek geçti.

Yolculuk boyunca doğanın zorlu koşullarının dışında aynı zamanda Çan Kay-Şek'in sürekli takibi ve saldırıları ile mücadele etmek zorunda kaldı.

Ekim 1934'ten 1935'e kadar süren yürüyüş boyunca Kızıl Ordu büyük kayıplar verdi. 120 bin kişi ile başlayan yürüyüşün sonunda Kızıl Ordu'nun gücü 20 bine düştü. On binlerce Kızıl Ordu eri ırmaklarda

sürüklendi, karlı dağlarda buz kesti, çatışmalarda öldürüldü, açlık, yorgunluk ve hastalıklardan yaşamını kaybettii.

Kızıl Ordu'nun Zunyi'ye ulaşması ile sona eren yürüyüş, Kızıl Ordu'nun büyük bir yenilgiyi büyük bir zaferle dönüştürmesine tanık oldu. Kızıl Ordu Uzun Yürüyüşü boyunca yarattığı

kahramanlıklarla Çin halkının büyük saygısını kazandı. Yol boyunca siyasi çalışmalarını aksatmayan Kızıl Ordu, bu kaçışı büyük bir propaganda aracı haline getirmeyi başardı. Uzun Yürüyüş boyunca Kızıl Ordu geçtiği 12 eyalet boyunca köylülere kendini tanıttı, onların sorunlarını dinledi. Uzun Yürüyüş Kızıl Ordu'nun Çin halkı ile etle tırnak gibi bütünleşmesine büyük hizmet etti. İsyân ve direniş tohumlarını her adımda Çin halkının bilincine ekti. Tüm bunların yanında Çin Devrimi'nin gerçek önderlerini de ortaya çıkardı. Okuma yazması olmayan binlerce Çin köylüsü bu yürüyüşü boyunca aldığı görevlerde siyasi olarak gelişerek Çin Devrimi boyunca birçok önemli sorumluluğa geldi.

Yürüyüş, Başkan Mao'nun Halk Savaşı stratejisinin doğruluğunu gösterdi, onun önderlik yeteneklerini açığa çıkardı. Uzun Yürüyüş ile Çin Devrimi Başkan Mao'nun stratejiyi doğrultusunda gelişim kaydetmeye başladı. Başkan Mao'nun önderliğinde Çin Devrimi'nin en önemli dönemlerinden biri haline geldi.

Kültür-sanat

Gazetecilik Ödülleri Apê Musa'dan

Diyarbakır'ın Seyrantepe Sema'ti'nde 20 Eylül 1992 tarihinde kurşunlanarak öldürülen Gazeteci-Yazar Musa Anter için her yıl verilen gazetecilik ödülleri 16. yılında memleketi Nusaybin'de bir törenle sahiplerine verildi.

Ödül töreni, yakın arkadaşlarının anlatımı ile Apê Musa'nın hayatını anlatan ve **Cihan Şen** tarafından kaleme alındığı "Araf" isimli oyunun prömiyeri ile başladı. **Aydın Orak** tarafından sahnelenen oyunda Apê Musa'nın görüntülerinin yer aldığı sinevizyon gösterimi de sunuldu.

Tiyatro ve sinevizyon gösteriminin

ardından 2008 Musa Anter ve Özgür Basın Şehitleri Ödülleri, yarışmada dereceye girenlere verildi. Düzenlenen yarışmada ödülleri alan gazeteciler, Apê Musa'nın kalemini yerde bırakmayacaklarını belirtti. Apê Musa şahsında yaşamını yitiren tüm gazeteciler ve demokrasi şehitleri adına saygı duruşu ile başlayan törenin açılışını yapan Azadiya Welat Gazetesi köşe yazarı **Adil**

Zozani'nin konuşmasının ardından desteklerinden dolayı Nusaybin Belediye Başkanı **Mehmet Tanhan'a** teşekkür plaketi verildi. Yapılan konuşmaların ardından yarışmada dereceye girenlere ödülleri verildi. Kürçe habercilik dalında "**Gaziyên dewletê bi komkirina çopê debara xwe dikin**" adlı haberiyle birinci olan DIHA muhabiri M. Ali Ertaş'a ödülünü Kürt Enstitüsü Başkanı Sami Tan verdi. Kürçe haber dalında 27 Temmuz'da İstanbul Güngören'de meydana gelen ve başta AKP hükümeti ve diğer yetkililer ile medyanın daha ilk

günden PKK'ye mal ettiği patlamanın ardından gerçekleri açığa çıkaran haberleri nedeniyle DIHA muhabirlerinden **Fırat Çağın, Uygur Gültekin** ile Evrensel Gazetesi muhabiri **Ceren**

Saran'a ödülünü DTP Eşbaşkanı Emine Ayna verdi. Fotoğraf dalında **Paşa İmrek**, karikatür dalında **Mehmet Ali Güneş** de ödülleri alkışlar eşliğinde aldı. **(H. Merkezi)**

Munzur Çevre Derneği çevresine sahip çıkıyor

28 Eylül Pazar günü, çevre sorunlarını ele aldığı bir dayanışma gecesi düzenledi. "**Munzur vadisi milli parktır, dokunulması yasaktır**", "**Munzur'da, Bergama'da ve Kazdağlarında siyanürlü altın işletmeçiliğine hayır**", "**Nükleer enerji kullanılmıyorsa mum ışığına razıyız**" vb. pankartlarıyla salon süslendi. Etkinlik, Munzur'un doğal tarihi ve direniş geleneğini anlatan bir sinevizyonla başladı. Sinevizyon ardından, hükümeti eleştiren ve çevre sorunlarına değinen küçük bir skeçle etkinliğe devam edildi. İlk olarak sanatçı **Muzaffer Acar** sahne aldı. Ardından **Munzur Çevre Derneği Başkanı Ali Barmacı** bir konuşma yaptı. Barmacı konuşmasında, Kemal Derviş döneminde çıkartılan yasalara değinerek maden yasaının

sermayeye milli değerlerimizin peşkeş çekildiğini belirtti. Ardından, **Çan Belediyesi Başkanı Ali Sarıba** da bir konuşma yaparak çevre sorunlarına değindi ve mücadelenin daha geniş kesimleri kapsayan DKÖ ile birlikte yapılması gerektiğini belirtti. Sonrasında sahne alan **Sait Usat** türkülerini seslendirdi. **Bergama Köylülerinin sözcüsü Oktay Konyar** bir konuşma yaptı.

Konyar'ın ardından sanatçılar sahne almaya devam ettiler. Etkinlikte sahne alan sanatçılar: **Mehmet İkinci**, Yeninur Ada, **Pınar Sağ**, Enver Çelik, **Taner Özdemir**, Tolga Sağ ve **Erdal Erzincan**'di. Geceye **Partizan**, Mercan Vadisi Yarım-kaya Köy Derneği, **Tunceli milletvekili Şerafettin Halis** mesaj gönderdi. **(İstanbul)**

Kızıldere halkı, gerici ve yoz kültüre karşı birleşti!

Giderek daha geniş halk kesimleri, egemenlerin, emekçi yığınları teslim almanın bir aracı olarak, yıllardan beri bilinçli bir biçimde empoze etmeye çalıştığı, gerici ve yoz kültüre karşı harekete geçiyor ve bu harekete geçmenin sonucunda, bir dizi eylem ve etkinlik gerçekleştiriliyor. Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Kızıldere köylüleri de, 20 Eylül'de Sarıgazi Doğanlar Düğün Salonu'nda yaptıkları bir geceyle, gerici ve yoz kültürüne karşı birleştiler. "**Gericiler ve Yoz Kültüre Karşı 1. Halk Şenliği**" adı altında gerçekleşen gecenin amaçlarından biri de, yoksul üniversite öğrencilerine burs sağlamak olarak açıklandı.

Saat 20.00 civarında başlayan geceye, Kızıldere köylülerinin yanı sıra, çok sayıda kurum da ilgi gösterdi. Özellikle de Sarıgazi bölgesinde oturan **Partizan** kitlesinin yoğun bir katılım sağladığı gecede, Partizan-İşçi Köylü standı açılarak, propaganda yapılmasının yanı sıra, kitap ve gazete satışı yapıldı.

Etkinlik, şenliği organize eden

"**Ataköy (Kızıldere) Beldesi Kültür ve Dayanışma Derneği**" adına, Dernek Başkanı **Bedri Arslan**ın yaptığı konuşmayla başladı. Arslan'ın, gecenin anlam ve önemini vurgulayan konuşmasının ardından, belde başkanı **Ali Gökçe** söz aldı.

Konuşmaların ardından Grup Gölgedekiler, Şükrü Cömert, Hülya Gökçe, Fevzi Kurtuluş birer dinleti verdiler. Sarıgazi EMEP ilçe örgütü, DTP ve çok sayıda kurum geceye mesaj gönderirken, geceye Sarıgazi **Partizan** kitlesi adına da bir mesaj verildi.

Gecede en son Kardeş Türküler sahne aldı. Birbirinden güzel ezgileri, Kürçe, Türkçe, Arapça, Ermenice, Lazca ve Romence seslendiren Kardeş Türküler, büyük bir beğeniyle dinlenenler, kitle söylene hareketli parçalar eşliğinde halaya durdu. Kızıldere köylülerinin bu anlamlı etkinliği, geleneksel olarak ilan edilen şenliğin bir sonraki yıl, daha kapsamlı gerçekleştirilmesi temennisiyle sona erdi.

(Kartal)

Yaşama ışık tutan sözler...

Susmanın gücüne inanıyorum. Bu konuda saatlerce konuşabilirim. (**George Bernard Shaw**)
Dedikoducu, tüccar gibi aldığı lafi hemen satmak zorundadır. (**John Jewel**)

Başkalarını kötülemek için yapılan dedikodudan duyulan zevk, başkalarını düşürdüğümüz ölçüde kendimizi yükselttiğimizi sanmaktır. (**René Descartes**)

Bir zekâyı eğitmeden önce, iradeyi eğitmek gerekir. (**Anonim**)

Ağlayıp sızlayarak hiçbir şey yapmadan bir köşede oturmak, Darwin'in söylediği gibi irademizin zayıflamasına neden olur. (**Dale Carnegie**)

Hali hazırda var olan türler, türlerin en güçlüsü değildir, en zekisi de değildir, değişime en çok ayak uydurabilenlerdir. (**Charles Darwin**)

Hızlandıkça ayağınızı sakatlama ihtimali artar ama bir yerlere varabilme şansınız da artar. (**F. Ketterin**)

Küçük bir fikrin hayata geçirilmesi, hayata geçirilmemiş dahiyane bir fikirden daha iyidir. (**James Worsham**)

Zor bir işi geciktirmek, onu imkansız bir işe dönüştürmektir. (**George H. Lorimer**)

MEB'in ders kitaplarını polis mi yazıyor?

Yeni bir eğitim öğretim yılının başlamasıyla Milli Eğitim Bakanlığı tarafından okullarda ücretsiz olarak dağıtılan ders kitaplarının içeriği de ortaya çıkmaya başladı. Bilimsel hiçbir niteliği bulunmayan milli tarih anlayışının ideolojikleştirilmiş gerici şoven yapısı, kendini ders kitaplarında satır aralarına gizlenmiş ideolojisiyle hissettiriyor. Bu konuda en açık örnek; **TC İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük** ders kitabıdır.

Bu ders kitabında, emperyalizme, kapitalist sömürüye karşı olmak "terör örgütlerinin" kendini ifade etme biçimi olarak sayılmakta, emperyalizm-kapitalizm karşıtlığı doğrudan "terörle" ilişkilendirilerek genç öğrencilerin zihinleri bulandırılmaya çalışılmaktadır. Yine bir başka "terör kriteri" olarak kitapta; "**İnsan emeginin önemsenmediğini öne sürerler**" ifadesi kullanılarak emek sömürüsüne karşı çıkmayı da "te-

rör" kapsamına almaktadır.

Bilim ve bilgi içermesi gereken ders kitaplarının, özellikle okulların yeni başladığı dönemlerde kampüs kapılarında, kayıt yerlerinde polis tarafından dağıtılan ve gençlere "okullardaki terör örgütleri"ne karşı uyanık olmayı "öneren" broşürlerde kullanılan ifadeler benzerlik taşıması dikkat çekti. Yine kitabın içinde yer alan bir karikatür de gençlere emperyalizme karşı çıkmaları durumunda başlarına gelecekleri işaret etmektedir. Bu karikatürde Bush tarafından devrilen Saddam heykeline yer verilmektedir. Bush muzaffer bir edayla gülümsemekte, kendisine karşı çıkacaklarını durumu ise **Yıkılan Saddam heykeliyle** simgelenmektedir. Bu örnekler eğitim sisteminin egemenler tarafından nasıl kullanıldığını, emperyalizme bağlı resmi ideolojinin cenderesine sokulan öğrencileri ne şekilde yetiştirmek istediklerini göster-

mektedir.

Diğer bir nokta ise misyonerlikle ilgili verilen bilgidir. Kitabın 204. sayfasında "misyonerler deprem, terör saldırısı, açlık gibi toplumlara etkileyen olayları çıkarları doğrultusunda kullanırlar" ifadesiyle yer verilmektedir. "Hedef Türkiye" başlığı altında misyonerlik faaliyetleri anlatılmakta ve bu faaliyetlerin tanımlanmasıyla birlikte şekilde verilerek "psikolojik savaş"

ortamı hazırlanmaktadır. Bu durum, **milliyetçi şoven** bir anlayışın açık şeklidir. Bununla birlikte kitapta hiçbir şekilde yardımlaşmaya, insanların eşit olması gerektiğine değinilmemektedir.

Yine darbelerden, ortaya çıkan toplumsal huzursuzluk, terör ve siyasal karmaşaya birer çare olarak gündeme geldiklerinden söz edilmekte, el altından darbe destekçiliği yapılmaktadır. Bu durum

ders kitaplarının, resmi eğitim sisteminin ve ideolojisinin ABD merkezli tehdit algıları ve bunlara karşı psikolojik savaş işlevi, emek, demokrasi, bağımsızlık, insan hakları gibi kavramların içinin boşaltılarak "anti terör" kapsamında yeniden anlamlandırılmaları amacıyla bütünleşmiş propaganda aygıtları haline dönüştürüldüklerini göstermektedir.

(Ankara'dan bir İK okuru)

1 Mayıs'a katılmak da yasak!

Geçen yıl Mersin'de 1 Mayıs kutlamalarına katılan liseli öğrencilere ceza yağdı. Disiplin Yönetmeliği'nde toplu gösteri ve yürüyüşe katılmanın suç olarak görülmesinden kaynaklı Mersin ili içerisindeki eyellere çeşitli liselerden katılan öğrencilere cezalar verildi.

26 Eylül günü Eğitim-Sen Mersin Şubesinde, 1 Mayıs kutlamalarına katıldıkları gerekçesiyle okuldan uzaklaştırma cezası alan öğrenciler hakkında alınan kararların derhal geri çekilmesini isteyen bir basın açıklaması yapıldı. Eğitim-Sen Mersin Şube Başkanı **Ahmet Antmen**, 1 Mayıs kutlamalarına katıldıkları gerekçesiyle okuldan uzaklaştırılan öğrencilerin durumuna ilişkin yapılan açıklamada Türkiye'de son yıllarda etkisini artıran baskıcı uygulamalarla aydınların, bilim insanlarının ve gençlerin hedef haline getirilmeye çalışıldığını belirtti. Antmen konuşmasında şunları söyledi:

"Tevfik Sırrı Gür Lisesinden 12, MTSO Anadolu Lisesinden 8, Dumlupınar Lisesinden 1, Mehmet Serttaş Anadolu Lisesinden 6, Salim Yılmaz Lisesinden 3, Nihal Erdem Ticaret Meslek Lisesinden 11, İçel Anadolu Lisesinden 2 kişi olmak üzere, öğrencilerden bazılarına uzaklaştırma verilmiş ve bazıları hakkında hala soruşturmalar sürmektedir. Bu konuda öğrenci ve velilerin hukuk mücadelesini sonuna kadar destekleyeceğiz."

Oğlunun katıldığı kutlamalardan ötürü uzaklaştırılmasına tepki gösteren öğrenci velisi **Şamil Işık Cevahir**, kutlamalar gerekçe gösterilerek öğrenciler hakkında bölücülük suçlamasıyla soruşturma başlatılmasını hukuk dışı olarak niteledi. (Mersin)

Magazin devrimciliği!

Magazin kelimesi bol resimli dergi anlamına gelmekle beraber, içeriği de bu resimdeki kişilerin, (genelde de popüler sayılan "kültür öncülerini" olur bunlar) özel hayatları ile ilgilidir. Falanca kişi kimle beraber, nasıl yemek yer, ne giyer, ne içer, ne der vs.

Yaşadığımız coğrafyada ise bu, tam bir sorun haline gelmiş durumda. Televizyon yayınlarının büyük bir bölümünü bunlar oluşturuyor. Sosyal hayatın çok kısıtlı olması TV izlemeyi bir "zorunluluk" haline getiriyor. Halk arasında da **televele kültürü** oldukça sevilir. Mahalle arasında biraraya gelen kadınlar geçim derdinden çok Sibel Can'ın çok kilo aldığını, kahvelerde erkekler o kılona ona yakıştığını, gençler ise daha "sorgulayıcı" yaklaşım, öncelikle neden kilo aldığını sonrasında da bu kilolardan hangi diyet yöntemiyle kurtulacağını konuşuyorlar.

Tabii ki yoz kültürün bir sonucudur bu. Devletin sistemli bir şekilde televizyonu büyük bir asimile ve kültür çöplüğü olarak kullandığı açıktır. Özellikle 12 Eylül Darbesi sonrası verilen eğitim sistemiyle insanların **sorgulama mekanizmaları** işlemez hale getirilmiş ve TV'lerin her eve girmesiyle arabesk hayat tarzı evlerde bireyler için aşılanmıştır. TV filmlerindeki insanların çektiği acıyı, yoksulluğu gören kişiler sorgula-

ma mekanizmalarını yitirdikleri içindir belki, kendi hallerine şükretmişlerdir.

Peki devrimciler cephesinde bu olayın yansımalarını bulmak mümkün müdür? Bu kültür yapısından hiç mi eser yok? Bizler de bu etkilere maruz kalarak büyüdük. Tabii ki değişip dönüşme evresi bir el çırpmasıyla olan bir şey değil. Devrimciler arasında da yaptıklarıyla, yaşamlarıyla ön plana çıkan devrimci yoldaşlarda da bu kültürün izlerine rastlamak mümkün. Bilgi-birikimini, hangi gerillanın nerde nasıl çatışmaya girdiğiyle, nasıl şehit düştüğüyle, hangi örgütün liderinin kim olduğunu bilerek, nereden bilindiği belli olmayan bir yiğit ismi aklında tutarak, dağdaki gerilla sayısını bildiğini ortaya atarak ve birkaç kulağa hoş gelen sözle kısıtlı tutan arkadaşlar, yoldaşlar çok. **Sadece toplumu kültürünün yansımaları değildir bu, devrimci yapıların örgütlenme sorunudur aslında.**

İbrahim Kaypakkaya'nın hayatını bilmek yanlış değildir ama okuyup vay be deyip köşeye çekilmek, sadece onun ve diğer yoldaşların yaptıklarıyla övünmek yanlıştır. Kaypakkaya ve diğer devrimci önderler, teori ve pratik için örnek teşkil ederler, övünmek için değil.

(İzmir'den bir İK okuru)

Duyuru

İnsan Hakları Derneği, hapishanelerde yaşanan sorunları çözümlenmesi için katkı sağlamak amacıyla İstanbul'dan Ankara'ya bir yürüyüş düzenleme kararı almıştır. Yapılacak olan yürüyüşün organizasyonu aşağıda belirtilmiştir.

1. Gün
9 Eylül Perşembe
Saat 11.00- Yola çıkış- Galatasaray Lisesi önü
11.30- Uğurlama
13.00- İzmir'e giriş, yürüyüş ve ba-

şın açıklaması
14.00- İzmir'ten çıkış
15.00- Sakarya'ya giriş, yürüyüş ve basın açıklaması
15.30- Sakarya'dan çıkış
17.30- Bursa basın açıklaması, yürüyüş ve gece konaklama.

2. Gün
10 Eylül Cuma
Saat 08.00- Bursa'dan çıkış
12.00- Ankara'ya varış, basın açıklaması ve dosyanın heyet tarafından Meclis'e gönderilmesi.

İletişim tel: 0-212-244423
Ümit Efe: 0-535-8478291
Sevim Kalman: 0-535-3494379

BAŞSAĞLIĞI

Proletarya Partisi şehitlerinden **Zeki Uygun**'un ablası **Sevim Uygun** yakalandığı kanser hastalığı sonucu aramızdan ayrılmıştır. Ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.
Sevim Uygun'un Kırk Yemeği 11 Ekim Cumartesi günü saat 13:00'te Garipdede Türbesi'nde (Dış Kumsal, Göl Kenarı, Küçükçekmece) verilecektir.

PARTİZAN**BAŞSAĞLIĞI**

Edirne 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'ne tutuklu bulunan Erol Engin yoldaşımızın babası Kahraman Engin yakalandığı hastalık sonucu vefat etmiştir. Ailesi ve dostlarına başsağlığı diliyoruz.

PARTİZAN

Yayımlanan dizinin 3. bölümünde şöyle bir paragraf yer almaktadır, "Farklı ulusların kültürleriyle, **ulusumuzun ve Kürt ulusunun(abc)** kültürleri bir ve aynı değildir..." (İK sayı. 24; sf. 14)

Aktarılan bölümün ana fikrinde yer alan farklı ulusların kültürünün birbirinin aynı olamayacağı gerçeği ortadadır ve katılmamak mümkün değildir. Ve konu özgülünde ülkemizde de yer alan farklı ulusların kültürleri de aynı sosyo-ekonomik koşulların bileşenleri olmalarına bakılmaksızın birbirinden ayrıdır ve böyle olmak zorundadır. Tarihsel olarak ulus kavramının taşıdığı özellikler gereği bu

böyledir.

Bilindiği gibi Türkiye iki milliyet ve birçok azınlık milliyetten oluşan bir ülkedir. Türk ve Kürt ulusları ve bunların dışında Arap, Laz, Çerkez, Ermeni, Rum vb. birçok azınlık milliyet bu ülkede yaşamaktadır. Yönetim biçiminin devletler arasında önemli bir gündem olarak ezilen ulus/uluslar sorununu da katmıştır. Bu konudaki en ufak bir anlayış eksikliği faşizmin değişimine su taşımaya kadar götürür ki bu bizler açısından asla kabul edilecek bir durum değildir. Özellikle bu konudaki en berrak teorik ve pratik tarihsel çıkışın altına imza atan İbrahim Kaypakkaya ve onun bıraktığı mirasın devamı için bu durum daha somuttur.

Aktarılan paragrafta geçen "ulusumuz ve Kürt ulusu" ifadesi bu cepheden bakıldığında ülkemiz koşulları için doğru olmayan ve bizlerin kullanmadığı, yanlış bir anlayışı yansıtan bir ifadedir. Bu ifadede yer alan "ulusumuz" (ki bu ifadede aitlik vardır) ifadesiyle kast edilen eğer Türk ulusuyusa saflarımızda yer alan yoldaşlarımız incelendiğinde bu ifadenin gerçeği yansıtmadığı görülecektir. Ama esas olan diğer yansa bizler için ulusumuz vb. kavramların yanlışlığıdır çünkü farklı uluslardan işçi ve emekçilerin ortak davası temelinde hareket etmekteyiz. Elbette mensup olduğumuz milliyeti belirtmek için böyle ifadeler kullanılabilir. Ya da eğer bir ülke topraklarında böyle bir homojenlik varsa sadece çeşitli konular için ve farklı ilişkilerin çözümü için böyle bir ifade kullanılabilir, fakat çağımızda böyle bir homojen ülke bulmak da epey zordur.

Bu yönüyle değerlendirildiğinde "ulusumuz" ifadesi yazıda aktarılmak istenen konu için kullanılması yerinde olmayan bir kelimedir. Hemen ardından gelen "Kürt ulusu" ifadesi ise pa-

Gelenek noktaya baktığımızda Türkiye'nin acımasız gerçekleri ile burun buruna gelmekteyiz. Konuyla ilgili Almanya'da açılan dava sona ermiş ve suçu sabit görülenler mahkûm edilmiştir. Son iki haftalık toz bulutu çöktükten sonra görünen manzara şudur:

- Olayla Başbakan'ın hiçbir ilgisi yoktur!

- Olayla AKP'nin de ilgisi bulunmamaktadır!

- Alman mahkemeye baskı iddiaları asılsız çıkmıştır. Başbakan'ın Alman Büyükelçisi olay konusunda hiçbir talebi olmamıştır!

- Alman hükümeti döneminde açılan bu derneğin AKP'ye maddi yardım için kurulduğu deliller ve tanıklarla sabit görülmüştür. Kaldı ki Deniz Feneri'nin Türkiye ayağında yargı organlarının halkı işlevsiz kılması da bunun kanıtıdır.

- Alman mahkemeye baskı iddiaları asılsız çıkmıştır. Başbakan'ın Alman Büyükelçisi olay konusunda hiçbir talebi olmamıştır!

(Mersin'den bir YDG'li)

"Ulusumuz" kavramı ve anlayışımız üzerine

ragrafa bambaşka bir anlam daha katmıştır. Bu ifade ise Kürt ulusunu ötekileştirmiştir ki bu da bizler açısından her yönüyle daha geri bir ifadedir. Birden fazla ulus ve azınlık ulustan oluşan ülkemiz işçi sınıfının davasını yürüten bizler için Türk ve Kürt ulusları birbirinden farklı iki milliyettir. Ve fakat içlerinden biri veya diğeri devrimci sanata anlayışımızı tartıştığımız bir yazıda "bizim ulusumuz" değildir. Çünkü bahsi geçen yazıda kolektif görüşleri tartışılmaktadır. Öte yandan "ulusumuz ve Kürt ulusu" birarada düşünüldüğünde Demokratik Halk Devrimi'nin ayrı alanları gibi algılanmaktadır.

Tüm bunlar düşünüldüğünde birçok yönden öğretici olan yazı dizisinin içeriği, tartıştığı konunun dışında gölgelenmektedir. Eğer paragrafta anlatılmak istenen görüş ülkemizde yaşayan bütün ulusların birbirinden farklı kültürlerini öğrenmek ve bunlar içerisinde ileri olanları geliştirmek ise bu çok basit bir ifade ile düzletilebilir. Yazının geneli göz önüne alındığında bu ifadenin kullanılmasının nedeninin esas olarak bir anlayış eksikliğinden kaynaklanmadığı hissi uyanmaktayken yanlış anlaşılmalara yer verecek böyleli net ifadelerden kaçınmamız ve daha dikkatli davranmamız gerektiği ise ortadadır.

İbrahim Kaypakkaya Şafak Revizyonistlerine karşı yürüttüğü ideolojik mücadelede ulusal sorunun birçok yönüne değinmiş ve ifadeler ya da çeşitli formalasyonlar üzerine uzun polemik yürütmüştür. "HALK HAREKETİ VE MİLLİ HAREKET" ara başlıklı kısımda "oysa halk hareketiyle milli hareket bambaşka şeylerdir. Halk hareketi her tarihi dönemde ezilen kitlelerin kendilerini ezen yukarıdaki sınıflara karşı hem kısmi talepler uğruna hem de bizzat yönetici sınıfları devirmek için giriştikleri mücadeleden addır. Halk ha-

reketi ezilen kitlelerin sınıf hareketidir." (İK Seçme Yazılar, Umud Yayıncılık sf. 273) demektedir. Aktarılan kısmından anlaşılacağı gibi halk ve ulus kavramları birbirinden farklı kavramlardır. Ve halk kavramı genel olarak ezilen emekçi sınıfları tanımlamak için kullanılan bir ifadedir. Ekonomik ve sınıfsal bir kavramdır. Bu nedenle tıpkı "ulusumuz ve Kürt ulusu" ifadesi gibi "ülkemizde yaşayan halklar" ifadesi de yanlıştır. Çünkü ülkemizde yaşayan tüm uluslardan işçi ve emekçiler aynı sosyo-ekonomik koşulların bileşenidir. Elbette çeşitli özgünlükler söz konusudur fakat bu asla esas değildir. Örneğin T. Kürdistanı'nın ilhak bir bölge oluşu çeşitli özgünlükler oluşturmaktadır. Fakat ülkemizde tüm işçi ve emekçilerin sorunları sosyo-ekonomik koşulların ortaklığından kaynaklı esas olarak aynıdır.

Bu durumu göz önüne aldığımızda Türkiye devrimci hareketi içerisindeki birçok devrimci örgütün kullandığı ifadeler de bilimsel değildir ve bu konudaki kafa karışıklığını artırır. Yukarıdaki ifadeler göz önüne alındığında bahsi geçen paragraftaki ifade ülkemizde yaşayan birden fazla ulusun olduğu ve bu ulusların kültürlerinin ulusal özelliklerinden kaynaklı birbirinden farklı olduğu doğal olarak bu durumun yansımaları olarak **halkımızın** kültürel özelliklerinden farklılıklar vardır, anlamını yansıtmak üzere düzeltilmelidir. İfade biçimimiz en net biçimiyle Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden halkımız/Türkiye halkı şeklindedir. Ve ülkemiz koşullarında bilimsel ifade biçimi budur.

İşçi Köylü gazetesi yayın hayatında devrimci basın içerisinde bu bilimsel bakış açısının en net savunucularından biridir. Bu eleştiri yazısı da bu gerçekliğin yaratıldığı duyarlılığın ürünüdür. Yayın hayatınızda başanlar dilerim.

(İzmir'den bir İK okuru)

Kurşunlara karşı halaya duranlar anıldı

Hapishaneler, devrim ile karşı devrim arasında tarih boyunca süren sınıf mücadelesinin en sıcak cepheslerinden biridir. Emekçi kesimlere dönük ezme-sindirme-teslim alma politikaları, on yıllardır karşı devrim güçleri tarafından, hapishanelerde en kanlı haliyle, devrimci tutsaklara dönük hayata geçirilir. Devrimci iradenin en ciddi sınavını verdiği hapishaneler cephesinde, bu katliam politikaları her seferinde devrimci tutsakların ölümlüne direnişlerine çarpmış ve de karşı devrim devrimci iradeyi teslim almayı başaramamıştır.

Bundan tam 10 yıl önce devrimci irade bir kez daha teslim alınmaya çalışıldı. Bu defa yer Ankara/ Ulucanlar Hapishanesi ve hedef ise buradaki devrimci tutsaklardı.

Karşı-devrim Ulucanlar Hapishanesindeki tutsaklara o güne kadar denememiş her türden silahla saldırarak, 10 devrimciyi vahşice katletmiş ve onlarcasını ise ağır silahlarla yaralamıştı.

Ancak tüm bu vahşi saldırılar, aynı zamanda devrimci tutsakların, amansız direnişleriyle karşılanmıştı. Bu direniş hapishanelerdeki direniş geleneğini bir adım daha ileri taşımış, kavga dostluğunun en fedakar örnekleri de yine bu direniş birlikte sergilenmişti. Ulucanlar'da direniş destanı yazan tutsaklar, aradan geçen on yıl boyunca, unutulmadılar.

İstanbul

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da çeşitli illerde yapılan Ulucanlar anımlarından biri de, Ümit Altıntaş'ın mezarının bulunduğu Karacaahmet Mezarlığı'nda gerçekleştirildi.

TUYAB tarafından organize edilen anma, 28 Eylül Pazar günü, saat 13.00'da mezarlık içinde toplanan kitlenin, üzerinde "Ulucanlar Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" yazan bir pankart açarak,

Ümit Altıntaş'ın mezarına doğru gerçekleştirildiği yürüyüşle başladı.

Mezar başında yapılan saygı duruşunun ardından, TUYAB adına kısa bir açılış konuşması yapıldı. Bu konuşmanın ardından, TUYAB adına hazırlanan, ortak metin okundu. Metinde, Ulucanlar katliamının daha sonraki dönemde gerçekleşen 19 Aralık katliamının bir provası olduğu vurgulandı ve Ulucanlar anması yapılırken, aynı zamanda, Diyarbakır, Buca, Burdur ve diğer saldırı ve katliamların da anıldığı söylendi.

Eski Ulucanlar tutsakları ile şehit ve tutsak yakınlarının yaptığı konuşmalarla devam eden anma, okunan şiirler ve ezgilerle sona erdi.

* 26 Eylül Cuma günü, İHD İstanbul Şubesi, Diyarbakır, Buca ve Ulucanlar hapishane katliamlarını anma eylemi ile protesto etti. Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD İstanbul Şubesi üye-

leri, karanfil ve yaşamını yitiren tutsakların isimlerinin yazılı olduğu siyah dövizler taşıyarak, "Buca, Ulucanlar, Diyarbakır'da katledilenler yarınlanmaz" pankartı açtı. Açıklama yapan İHD Cezaevi Komisyonu Üyesi Sevim Kalman, Türkiye hapishanelerinin tarihinin hep katliam ve işkenceler ile anıldığına vurgu yaparak, "hapishanelerde insanca yaşam koşulları yıllarca süren direnişlerle kazanılmış ve her seferinde baskı ve saldırı politikaları ile bu haklar geri alınmış, ardı sıra yeni saldırı konseptleri örülmüştür" dedi.

Açıklamanın ardından İHD Şubesine dönmek üzere eylem alanını terk eden İHD üyeleri polis tarafından sözlü tacize uğradılar.

Ankara

* 26 Eylül günü "Ulucanlar"ı unutmamak unutturmayacağız-Devrimci irade teslim alınmaz" pankartıyla Ulucanlar Hapis-

hanesi'ne doğru sloganlarla yürüyüşü geçen Partizan, BDSP, Alınteri, DHD, Halk Cephesi, Kaldıraç, Odak ve TUM-İGD'den oluşan devrimci ve demokrat çevreler hapishane önünde katliamı lanetleyen bir açıklama yaptılar.

Daha sonra katliamda yaşamını yitiren devrimcilerin aileleri ve avukatları süreçte yaşadıklarını ve tanık oldukları olayları anlattılar. Hapishane önüne karanfil bırakılmasıyla burada sonlandırılan eylem Karşıyaka Mezarlığı'nda yapılan anmayla sürdürüldü. On devrimcinin yaşamları kısaca okundu. Özgür K. Karabulut'un da mezarının ziyaret edildiği anmada Sultan Karabulut, Özgür ve Önder'in arkadaşlıklarını anlattı.

* İHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu da, Ulucanlar Hapishanesi önünde bir eylem gerçekleştirdi. Eylemde Cezaevi Komisyonu adına açıklamayı Derya Uysal okudu. Kat-

liam saldırısının sorumluları arasında yer alan Yarbay Ali Öz ve ekibine dikkat çeken Uysal, saldırı sonrası askerlerin kontrgerilla bağlantılarına işaret etti. Eyleme birçok demokratik kitle örgütü destek verdi.

Bursa

27 Eylül günü Orhangazi Parkı'nda Partizan, BDSP, ESP, SO-DAP, Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından örgütlenen ve SDP'nin de desteklediği basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada Buca, Ümraniye, Diyarbakır hapishanelerinde gerçekleştirilen katliamlara vurgu yapıldı.

Hapishanelerdeki tüm baskılara, işkencelere, katliamlara, F tipi tecrit ve tredmana karşı işçi ve emekçileri, emekten yana tüm güçleri mücadeleyi büyütme ve devrimci tutsaklara sahip çıkmaya çağırarak açıklama sloganlarla son buldu.

İzmir

Eylül ayı içerisinde yaşanan Buca, Diyarbakır ve Ulucanlar hapishane katliamları anmaları İzmir'de 3 ayrı eylem ile gerçekleşti.

* Buca hapishanesi katliamının yıldönümü olan 21 Eylül günü katliamın başladığı saatlerde Buca Hapishanesi önünde bir araya gelen Partizan, Halk Cephesi, ESP, BDSP, Köz, Kaldıraç, Alınteri ve Mücadele Birliği Platformu bileşenleri anmaya devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Hazırlanan ortak basın metninin okunmasının ardından katliamda yitiren devrimci tutsakların anısına ha-

pishaneye kızıl karanfil atılmasıyla eylem sona erdi.

* Diyarbakır hapishane katliamı anması ise katliamın yıldönümü olan 24 Eylül günü Konak Kemeraltı girişinde gerçekleşti. Eylemde sık sık "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Katil devlet hesap verecek" sloganları atıldı.

* 10 devrimci tutsağın katledildiği Ulucanlar katliamının anması ise Menemen'in Helvacı köyünde bulunan Habib Gül'ün mezarı başında gerçekleşti. Helvacı Köyü'ndeki mezarlık başında kortejler oluşturuldu ve Habib Gül'ün mezarı başına kadar sloganlar, konuşmalar ile yürüyüş yapıldı. Anma etkinliği devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından hazırlanan ortak metin ve katliamda yaşamını yitiren devrimci tutsakların hayatları okundu. Katliama ve direnişe tanıklık eden Filiz Güllökuer'in Ulucanlar'daki kararlılık ve devrimci dayanışmaya dair yaptığı konuşmanın ardından hazırlanan müzik ve şiir dinletileri ile mezar başındaki anma bitirildi.

Mezar anması sonrası kitlesel bir şekilde Habib'in Helvacı Köyü'ndeki ailesi ziyaret edildi. Geçtiğimiz yıl yapılamayan ziyaretin bu yıl gerçekleşmesi ile bir mevzi daha kazanıldığını belirten aile ile Habib Gül üzerine yapılan kısa bir sohbetin ardından etkinlik sona erdi.

Anma Partizan, BDSP, ESP, Alınteri, Mücadele Birliği Platformu, Kaldıraç ve Köz tarafından gerçekleştirildi.

Sosyal Güvenlik mi dediniz?

AKP hükümeti tarafından sosyal güvenliğe reform iddiası ile yasalaştırılan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 1 Ekim'de yürürlüğe giriyor. İlk olarak 2004 yılında kamuoyuna yansıyan kanun tasarısının bir bölümü 2006 yılında yasalaşırken diğer bölümleri Cumhurbaşkanının veto etmesi sonucu yeniden Meclis'e gelmiş, yoğun tartışmalar ve emekçilerin tepkisine rağmen Nisan 2008'de Meclis'ten geçmişti.

Primsiz Ödemeler Kanun Tasarısı, Sosyal Güvenlik Kurumu Kanun Tasarısı, Emeklilik Sigortası Kanun Tasarısı ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı olmak üzere dört tasarı olarak Meclis'e sunulan Kanun ile emekçilerin kazanılmış sosyal güvenlik hakları ellerinden alınıyor. Temel sağlık hakkı gasp edilerek serbest piyasanın insafına terk ediliyor. Emeklilik yaşı yükseltilerek mezarda emeklilik dayatılıyor. İşçiye, emekçiye, köylüye parası kadar sağlık, parası kadar sosyal güvenlik getiriliyor. Emekçilerin birikimleri ile oluşturulan Sosyal Güvenlik Kurumları sermayenin talanına açılıyor.

Emekçilerin 13-14 Mart'ta sokaklarda gerçekleştirdiği eylemlere 6 Nisan'da Kadıköy'de toplanan on binlere rağmen yasa tasarısı yürürlüğe giriyor.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi bu kanun tasarısı ile birlikte Mayıs 2008'de yasalaşan "İstihdam Paketi" ile gasp edilen haklara ek olarak çalışanlara ve işsizlere yalan umutlarla saldırılar yoğunlaştırılıyor.

SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-

kur'un tasfiye edilmesinde önemli bir adım olan SSGSS ile birlikte çalışma yaşamı da yeniden düzenleniyor. Esnek üretim hâkim hale getirilmeye çalışılırken işçilerin her türlü sosyal güvenlik hakları ellerinden alınmış olacak. Dizginsiz sömürü olarak da adlandırılacak esnek üretim ile işçiler ihtiyaç olduğunda kullanılan bir araca dönüşecek. İş

bittikten sonra patronun işçi ile her türlü bağı da sona erecek.

Kiralık ev, araba ve işçi aranıyor!

AKP, "İstihdam Paketi" adını verdiği düzenleme ile üretim sürecini ve bunun bir parçası olan işgücü piyasasını bu eksenle yeniden yapılandırıyor. Bir yandan ülke sanayisi emperyalist şirketlerin taşeronu haline getirilerek diğer yandan kendi taşeronlarını da yaratıp yaygınlaştırıyor. Esnek üretim ve taşeronlaştırma aynı bütünün parçalarını oluşturuyor. AKP'nin hazırladığı "İstihdam Paketi" hayata geçirilmeye çalışılan "yeniden yapılanma" politikasının uygulanmasında önemli bir basamak.

Hazırlanan bu pakette patronlar

"Özel İstihdam Büroları" aracılığı ile işçi kiralama hakkını elde edecekler. İşçi kiralama yöntemi esnek çalışma yönteminin hayata geçirilmesinde uygulanan yöntemlerden biridir ve birçok emperyalist ülkede yaygın olarak kullanılmaktadır. Özel İstihdam Büroları ile işçi kiralama modeli; başlangıçta siparişe göre üretim yapan işyerlerinin acil sipa-

rine dönüşecek. Kiraladığı işçiye karşı hiçbir sorumluk taşımayan patronların ilgilenecekleri tek şey bu işçilerden elde edecekleri artı-değer olacaktır. Pakette yer alan bir diğer düzenleme de patronların mevcut istihdamlarına ilave olarak yaş sınırı olmaksızın işe alacakları kadın işçiler ve 18-29 yaş arasındaki gençlerin SSK işveren primlerinin 5 yıl boyunca kademel olarak İşsizlik Sigortası Fonu'ndan karşılanmasını öngörüyor.

İşsizlik Sigortası Fonu kurulduğu günden bu yana işsizlerin bu fondan yararlanmasında engellendi. Fonu biriken ve para patronların istahını kabartmaya başladı. Patronların talebi üzerine AKP İşsizlik Fonunu patronların hizmetine sundu. Patronlar bu sayede ödemeleri gereken SSK primlerinden kurtulacak ve bu parayı kâr olarak kasalarına aktaracak. Bu fonun oluşması için, çalışan işçilerin maaşlarından düzenli kesintiler yapılacak. Yani işçiler üzerinden elde edilen artı-değeri artırmak için bu sefer de fondaki parası gasp ediliyor. SSK primleri fonca karşılanacak olan işçilerin belirlenmesi de tesadüf değildir.

Kıdem tazminatı mı

"Gençlere istihdam yaratıyoruz" adı altında çalışma verimliliği en yüksek olan kesim, patronların hizmetine sunuluyor. Tasarı da göstermelik olarak yer alan yaş sınırı olmaksızın kadın işçi çalıştırmak yerine 18-28 yaş arası genç kadın, erkek işçileri çalıştırmayı teşvik edileceği açıklıyor. Bu düzenleme ile hem patronların ödemesi gereken primler direkt işçilere ödetiliyor hem de gençlere istihdam yaratıyoruz yalanı ile bu kesimin dizginsizce sömürülmesinin

rişlere dayalı, ihtiyaç anında ortaya çıkan ek işgücü talebini kolaylıkla karşılayabilmesi ve siparişi gerçekleştirdikten sonra da istihdam yükümlülüğünden kolaylıkla kurtulabilmesini sağlamak amacıyla ortaya çıktı ve yaygınlaştı. Bu yöntemle patronlar değişen işgücü ihtiyaçlarına göre işçi sayısını ayarlama, esnekliğe kavuşturma imkânına kavuşarak sürekli işçi çalıştırmanın getirdiği mali sorumlulardan kurtulacaklar. İşçi kiralama yöntemi ile patronlar işçileri daha kolay işe alma ve daha kolay işten çıkarma hakkını elde ederek iş güvencesini tamamen ortadan kaldıracaklar. İşçiler bu yöntemle tam bir köleye, İstihdam Büroları köle pazarına, patronlar da bu köle pazarında istediği köleyi seçme hakkına sahip köle sahi-

Yüzlerce kişi SSGSS'yi protesto etti

Herkesin Sağlık Güvenli Gelecek Platformu 1 Ekim'de yürürlüğe girecek olan SSGSS Yasası'na karşı 24 Eylül 2008 tarihinde Belediye-İş Sendikası önünde toplanarak Çalışma Bakanlığı'na bağlı Sosyal Güvenlik Kurumu Bölge Müdürlüğü'ne kadar yürüyüş düzenledi.

Sendikalar, dernekler, odalar, devrimci 72 kurumun oluşturduğu Herkesin Sağlık Güvenli Gelecek Platformu pankartı arkasında yürüten yüzlerce kişi sloganlarla yasa'yı protesto etti.

SGK Bölge Müdürlüğü önünde açıklama yapan KESK Şubeler Platformu Sözcüsü Hatun İldemir, yasanın AKP tarafından IMF direktifleriyle hazırlandığını söy-

ledi. Bu tür yasaların örgütsüz toplumlarda hayatı üretendenin tamamının örgütsüzlüğe sendikalaşmaya mahkûm edildiği koşullarda yürürlüğe girebileceğini söyleyen İldemir, "Örgütlü değilseniz sağlığınızda emekliliğiniz de iş güvenceniz de patronların ve onlara arka çıkan siyasilerin iki dudağı arasındadır. Milyonlarca kamu emekçisinin 'toplu görüşme' adı altında orta oyunu ile oynamaları AKP hükümeti emekçi sınıflara olan yaklaşımını bir başka pencereden bizlere gösteriyor. Bu muazzam tepkilere rağmen kanunu Meclis'ten geçiren AKP her zamanki gibi 'bağırıp çığırıp, susarlar' diye düşünüyor ama biz susmayacağız" dedi. (İstanbul)

koşulları yaratılıyor.

Diğer düzenleme de patronların ödemesi gereken SSK primlerinin 5 puan indirilmesidir. Bu 5 puanlık indirimin hazine tarafından karşılanması sağlanıyor. Yasalaştırılan SS ve GSS ile işçilerin birçok hakkı gasp edildi. Emekli olmak için 7200 iş günü prim ödemek zorunda olan bir işçi, düzenli ve aralıksız olarak 20 yıl çalışacakken 65 yaşını doldurması şartı bulunmakta. Bu koşullarda emekli olmak zaten çok zor iken birde iş güvencesinin ortadan kaldırıldığı, esnek üretim, kiralık işçi uygulamalarının dayatılmasıyla şanslı olanların ancak senede 6-7 ay çalışabileceği koşullarda 7200 günlük primi doldurmak mümkün olmayacaktır. Kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesi için hazırlıklar da yapılmaktadır. Çalışanların kıdem tazminatlarının büyük çoğunluğu emperyalist şirketlerden oluşan özel sigorta şirketlerinin denetimine verilerek bu şirketlere yeni kâr alanları yaratılacak. Şu an şirketlerin

bireysel emeklilik sisteminin büyüklüğü 4 milyar dolar civarındadır. Çalışanların haftalık çalışma saatleri normalde fazla mesailer dâhil 40 saati geçmemesi gerekiyor iken Türkiye'de imalat sanayinde bu süre 52 saattir. Ve bu süreye fazla mesailer dâhil değildir. Bu sektörlerde haftalık çalışma süresi 72 saati bulmaktadır. Bu şirketlere aktarılması düşünülen kıdem tazminatlarının büyüklüğü ise 8 milyar dolar civarındadır.

Kıdem tazminatlarının özel şirketlere devri ile patronların kârlarını ve sermaye birikimlerini arttırmalarının yolu açılıyor.

Yaşanan tüm bu gerçeklere rağmen AKP, hükümete geldiği ilk günden bu yana Türkiye ekonomisinin büyüdüğünü, refah seviyesini arttığını propagandasını yapıyor. Bahsi edilen ve sadece zenginleri kapsayan büyüme ve refaha, çalışanların daha fazla sömürülmesi, ürettikleri artı-değeri daha fazla oranda el konulması ile ulaşıldığı ortada.